

مەنبەلەر

3

2020

2020 - يىل 3 - سان، ئومۇمىي 32 - سان

دىنىي، ئىلمىي، ئەدەبىي، ئىجتىمائىي پەسىللىك ژۇرنال

الْحَيُّ عَالِمُ الْغُيُوبِ

❁ ئىخلاسمەن ئۆلىمالار ۋە ئۇلارنىڭ سۈپەتلىرى

❁ تەنقىد ۋە تەنقىدلەش ئۇسۇلى

❁ ئەيب كىمدە!

❁ باغداتا چاقىنغان مەرىپەت يۇلتۇزى – ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي

مۇكاپاتلىق ئەسەرلەر سەھىپىسى

كەڭ ئوقۇرمەنلىرىمىز ۋە ئاپتورلىرىمىز سەمگە...

مۇكاپاتقا لايىق كۆرۈلدى
ئۇنتۇلماس سېپىلار» ناملىق ئەسىرى
ئابدۇللا روزىمۇھەممەدنىڭ «خاتىرەمدىكى
ئالدىنقى ساندا ئاپتورلىرىمىز

زۇرنلىرىمىز قايتا نەشر قىلىنىپ ئالتىنچى يىلغا قەدەم قويدى. بۇ جەرياندا بىز مۆھتەرەم ئاپتورلىرىمىزنىڭ ۋە ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ قىزغىن قوللاپ - قۇۋۋەتلىشى، شۇنداقلا ئىزچىل رىغبەتلەندۈرۈپ تۇرۇشى نەتىجىسىدە بۇ ئازغىنە ئەمگىكىمىزنى داۋام قىلىپ بۈگۈنگە ئۇلاشتۇق. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن زورنال تەھرىر ھەيئىتىدىكىلەرنىڭ ئۆزئارا مەسلىھەت قىلىشى ۋە ئەتراپىمىزدىكى سەمىمىي ئىلىم ھېرىسمەنلىرىنىڭ ئاكتىپ ئاۋاز قوشۇشى ئارقىسىدا، ھەر ساندا بىر نەپەر مۇنەۋۋەر ئاپتورنى باھالاپ چىقىش ۋە ئۇلارغا ئاز بولسىمۇ كۆڭلىمىزنى ئىپادىلەشنى لايىق تاپتۇق.

ھەر ساندا ئىلگىرىكى ساندا مۇكاپات نامزاتى سالماھىيىتىگە مۇشەررەپ بولغان بىر نەپەر ئاپتورنىڭ نام شەرىپى ۋە ئېرىشكەن مۇكاپات سوممىسى ئېلان قىلىندۇ. باھالاشقا قاتناشتۇرۇلدىغان ئەسەرلەر:

1. تەتقىقات خاراكتېرىدىكى ئەسەرلەر.
2. ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ دىنىي ۋە ئىجتىمائىي مەسىلىلىرىگە ئالاقىدار مۇھاكىمە خاراكتېرىدىكى ئەسەرلەر.
3. تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە ئەسەرلەر.
4. مائارىپ توغرىسىدا يېزىلغان ئەسەرلەر...

شۇ مۇناسىۋەت بىلەن كەڭ ئاپتور قېرىنداشلىرىمىزنىڭ بىزنى يۇقىرىقى ساھەلەر بويىچە ئەسەر بىلەن تەمىنلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

ئاخىرىدا بارلىق ئوقۇرمەن قېرىنداشلارنىڭ ئادىللىقىنى تۇتقا قىلغان ئاساستا، ئەسەرلەرگە ئۆزىنىڭ باھا ۋە پىكىرلىرىنى يېزىپ، زۇرنلىرىمىزنىڭ مەخسۇس ئېلخەت ئادرېسىغا يوللىشىنى، بىزنى پائال قوللاپ-قۇۋۋەتلەپ بېرىشىنى سورايمىز.

كامالى ئېھتىرام بىلەن: «مەرپەت زۇرنىلى» تەھرىراتى

مۇبارەك بولسۇن!

مۇندەرىجە

- ✽ ئاللاھ تائالانىڭ ئىسرائىل ئەۋلادىغا ئاتا قىلغان نېمەتلىرى.....مۇھەممەد يۈسۈپ 5
- ✽ ئىخلاس مەن ئۆلىمالار ۋە ئۇلارنىڭ سۈپەتلىرى..... ئوبۇلقاسىم ئەھمەدى 10
- ✽ ئۆلىمالىرىمىزنى قەدىرلەيلى..... مۇھەممەدئىمىن بىشارەت 18
- ✽ ۋاپادارلىق.....ئابدۇلئەھەد ھاپىز 28
- ✽ ئىسلامنىڭ ئۆسكەك سۆزلەر ھەققىدىكى پوزىتسىيەسى.....ئابدۇراھمان جامال كاشىغەرى 38
- ✽ ئەيىب كىمدە؟!..... تاھىرجان ئابباس 45
- ✽ لوقمان سۇرىسىدىكى بالىلار بىلەن سۆھبەتلىشىش ئەخلاقى.....فاتىھ بۇغرا تەرجىمىسى 51
- ✽ تەنقىد ۋە تەنقىدلەش ئۇسۇلى..مۇھەممەد يۈسۈپ 61
- ✽ ئېتىقاد ھەققىدە تەپەككۈر....ئابدۇرىشىت ئەمىن 68
- ✽ باغدادتا چاقنىغان مەرىپەت يۇلتۇزى - ئەللامە ئوسمان كاشىغەرى.....ئابدۇللا روزىمۇھەممەت 73
- ✽ ئۈچ پاي ئوق (ھېكايە)..... ھەببۇللا ئابلىمىت 76
- ✽ دۇئايى مۇخەممەس.....مۇھەممەدئىمىن تارىم 82
- ✽ غەزەلەر.....ئالىمجان مەتقاسىم (ناقىس) 87

دۇنيى، ئىلمىي، ئەدەبىي، ئىجتىمائىي
پەسىللىك ژۇرنال

2020

3-سان (ئومۇمىي 32-سان)

ژۇرنال مەسئۇلى:

سراجىدىن ئەزىزى

مەسئۇل مۇھەررىرى:

مۇھەممەد يۈسۈپ

تەھرىر ھەيئەتەلەر:

ئابدۇرېھىم دۆلەت

ئابدۇلئەھەد ھاپىز

ئابدۇلئەھەد ئۇجات

ئابدۇلئەھەد ئۇچقۇن

مۆمىنجان سىدىق

ئوبۇلقاسىم ئەھمەدى

ياسىن ئابدۇلھېكىم

(ئىسىملار ئېلىپ تەرتىپى بويىچە تىزىلدى)

مۇشتەرىي بولۇڭ

ئەسەر ئەۋەتىڭ

پىكىر - تەكلىپ بېرىڭ

www.meripetjournal@gmail.com

www.merifet.net

كەڭ ئوقۇرمەن ۋە ئاپتورلار سەمگە...

ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك قېرىنداشلار!

ژۇرنىلىمىز قايتا نەشر قىلىنىپ 6-يىلغا قەدەم قويدى. بۇ جەرياندا ژۇرنال مەسئۇلى ۋە تەھرىر ھەيئىتىدىكىلەرنىڭ، شۇنداقلا بىزنى قوللاپ كېلىۋاتقان قەدىرلىك ئاپتورلارنىڭ ئىزچىل تىرىشچانلىقى ۋە ئىخلاسى بىلەن ھەر سان ژۇرنالنى قوللىمىزدىن كېلىشچە ئەڭ ياخشى چىقىرىشقا ۋە بەلگىلەنگەن قەرەلدە ئوقۇرمەنلەر بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈشكە كۈچەپ كەلدۇق.

خۇددى بىز تۇنجى ساندا ئەسكەرتكىنىمىزدەك، ژۇرنىلىمىز مۇھاجىرەتتىكى ئۇيغۇر قېرىنداشلىرىمىزنىڭ دىنىي چۈشەنچىسىنى ئاشۇرۇش، مەنىۋى دۇنياسىنى بېيىتىش، ئۆزئارا چۈشىنىشنى ئىلگىرى سۈرۈش، شۇنداقلا ئانا تىلىمىزنى قوغداشنى ئاساسىي نىشان قىلغان.

بۇ يىل يەنى 2020-يىلىدىن باشلاپ «ئۆلىمالار ژۇرنىلى» نامىدا يېڭىدىن بىر ژۇرنال تەسىس قىلىنغان بولۇپ، مەزكۇر ژۇرنال خاراكتېر جەھەتتىن پۈتۈنلەي دىنىي ۋە ئىلمىي ژۇرنال قىلىپ بېكىتىلدى. شۇڭلاشقا بىز «مەرىپەت ژۇرنىلى» نى ئىلگىرىكىگە قارىغاندا بىر قەدەر ئېچىۋېتىلگەن، ئۇنىۋېرسال بىر نەشر ئەپكارى قىلىپ، يېڭىچە تۈس ۋە قىياپەتتە ئوقۇرمەنلىرىمىز بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈشنى قارار قىلدۇق.

ئېچىۋېتىش دېگىنىمىز ژۇرنىلىمىزنىڭ ئەسلىدىكى نىشان ۋە پىرىنسىپلىرىدىن چەتنەش دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى تېخىمۇ كۆپ خىللىشىش، ھەر خىل ژانىرلارغا ئىستون ئاجرىتىش، ئەدەبىي، بەدىئىي، ئىلمىي، ئىجتىمائىي ساھەلەردە قەلەم تەۋرىتىدىغان قېرىنداشلارغا سەھنە ھازىرلاش دېگەنلىكتۇر.

مۇھاجىرەتتىكى قېرىنداشلىرىمىز ئىچىدە قەلەم قۇۋۋىتى ياخشى، پىكىرى ئىلغار، ئىپادىلەش ئىقتىدارى يۇقىرى، تۈرلۈك ژانىرلاردا ئەسەر يازالايدىغانلار ئاز ئەمەس. بىز سىلەرگە سەھنە ھازىرلىدۇق، بىز ھەر قاچان سىلەرنىڭ خىزمىتىڭلاردا...

قىنى قېرىنداشىم، ئانا تىلىمىزغا بولغان سۆيگۈڭىزنى ئەمەلىي ئىقتىدارىڭىز ئارقىلىق ئىپادىلەڭ. سىزنىڭ قەلىمىڭىزدىن تەپچىگەن ئانا تىل مۇھەببىتى ژۇرنىلىمىز قۇرلىرىدا ئەكس ئەتسۇن، ئەسەرلىرىڭىزدە دولقۇنلىغان گۈزەل سەتىرلەر ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ ھارغىن روھىغا كۈچ-قۇۋۋەت، تەشنا قەلبىگە ئابھايات بولسۇن...

ھۆرمەت بىلەن:

— «مەرىپەت ژۇرنىلى» تەھرىراتى

ئاللاھ تائالانىڭ ئىسرائىل ئەۋلادىغا ئاتا قىلغان نېمەتلىرى [1]

مۇھەممەد يۈسۈپ

﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ (49) وَإِذْ قَرَفْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ (50) وَإِذْ أَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ (51) ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (52) وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (53) وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِنِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِنِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (54) وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ (55) ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (56) وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰ وَالسَّلْوَىٰ كُلًّا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (57) وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ (58) فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَىٰ الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ مَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (59) وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ كُلًّا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (60)

49 - ئۆز ۋاقتىدا بىز سىلەرنى پىرىئەۋن گورۇھىدىن قۇتقۇزغان ئىدۇق. ئۇلار سىلەرگە ئازابنىڭ ئەڭ قاتتىقىنى تېتىتاتتى، ئوغۇللىرىڭلارنى بوغۇزلاپ، قىزلىرىڭلارنى (ئىشقا سېلىش ئۈچۈن) ھايات قالدۇراتتى. (پېشىڭلارغا كەلگەن) ئاشۇ ئىشتا رەببىڭلارنىڭ چوڭ سىنىقى بار ئىدى.

50 - ئۆز ۋاقتىدا بىز دېڭىزنى سىلەر ئۈچۈن يېرىپ (يول ئېچىپ) سىلەرنى قۇتقۇزغان ۋە پىرىئەۋن گورۇھىنى كۆز ئالدىڭلاردا غەرق قىلغان ئىدۇق.

51 - ئۆز ۋاقتىدا بىز مۇساغا قىرىق كېچە (كۈتكەندىن كېيىن تەۋراتنى بېرىشنى)

[1] نەشر قىلىنىش ئالدىدىكى «تەپسىر جەۋھەرلىرىدىن» دىن.

ۋەدە قىلغان ئىدۇق. ئۇ سىلەردىن ئايرىلغاندىن كېيىن، سىلەر ئۆزۈڭلارغا زۇلۇم قىلىپ موزايىنى مەبۇد قىلىۋالغان ئىدىڭلار.

52 - شۇنىڭدىن كېيىن، (ئەقلىنى تېپىپ) شۈكۈر قىلسۇن دەپ، بىز سىلەرنى ئەپسۇ قىلغان ئىدۇق.

53 - ئۆز ۋاقتىدا بىز سىلەرنى ھىدايەت تاپسۇن دەپ، مۇساغا ھەقىقىي باتىلدىن ئايرىغۇچى كىتاب (تەۋرات) نى بەرگەن ئىدۇق.

54 - ئۆز ۋاقتىدا مۇسا ئۆز قەۋمىگە: «ئى قەۋمىم! سىلەر موزايىنى مەبۇد قىلىپ، ھەقىقەتەن ئۆزۈڭلارغا زۇلۇم قىلىدىڭلار، ياراتقۇچىڭلارغا تەۋبە قىلىڭلار، موزايىغا چوقۇنمىغانلىرىڭلار چوقۇنغانلارنى ئۆلتۈرۈڭلار. مۇنداق قىلىش ياراتقۇچىڭلارنىڭ دەرگاھىدا سىلەر ئۈچۈن ياخشىدۇر» دېگەن ئىدى. (سىلەر بۇنى ئورۇندىدىڭلار) شۇنىڭ بىلەن ئاللاھ تەۋبەڭلارنى قوبۇل قىلدى. چۈنكى، ئاللاھ تەۋبىنى ھەقىقەتەن بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر.

55 - ئۆز ۋاقتىدا سىلەر: «ئى مۇسا! بىز ئاللاھنى ئوبىچۇق كۆرمىگۈچە ساڭا ھەرگىز ئىشەنمەيمىز» دېدىڭلار - دە، سىلەر قاراپ تۇرغاندا سىلەرنى چاقماق سوقتى.

56 - ئاندىن كېيىن، سىلەرنى شۈكۈر قىلسۇن دەپ، ئۆلگىنىڭلاردىن كېيىن تىرىلدۈردۇق.

57 - بىز سىلەرگە بۇلۇتنى سايىۋەن قىلىپ بەردۇق، سىلەرگە تەرەنجىۋىل بىلەن بۆدۈننى چۈشۈرۈپ بېرىپ: «بىز سىلەرگە رىزىق قىلىپ بەرگەن پاك، شېرىن نەرسىلەردىن يەڭلار» (دېدۇق). ئەمما ئۇلار (نېمەتلىرىمىزگە تۈزكۈرلۈك قىلىپ) بىزگە ئەمەس، لېكىن ئۆزىگە زۇلۇم قىلدى.

58 - ئۆز ۋاقتىدا (ئەجدادلىرىڭلارغا): «بۇ شەھەرگە (بەيتۇلمۇقەددەسكە) كىرىڭلار، ئۇ يەردە خالىغىنىڭلارچە كەڭتاشا يەڭلار، (بەيتۇلمۇقەددەس) دەرۋازىسىدىن (ھۆرمەت بىلدۈرۈپ) ئېگىلىگەن ھالدا كىرىڭلار، (ئى رەببىمىز!) بىزنى كەچۈرگىن، دەرۋازىلار، (شۇنداق قىلىساڭلار)، گۇناھىڭلارنى مەغپىرەت قىلىمىز، (ئىشنى) مۇكەممەل^[1] قىلغۇچىلارغا (مۇكاپاتىنى) ئاشۇرۇپ بېرىمىز» دېگەن ئىدۇق.

59 - (ئۆزىگە) زۇلۇم قىلغۇچىلار ئۆزلىرىگە سۆزلەنگەن سۆزنى باشقا سۆزگە ئۆزگەرتىۋەتتى. (ئۆزىگە) زۇلۇم قىلغۇچىلار يولىدىن چىققانلىقى سەۋەبلىك ئۇلارغا ئاسماندىن ئازاب چۈشۈردۇق.

60 - ئۆز ۋاقتىدا مۇسا ئۆز قەۋمى ئۈچۈن سۇ تەلەپ قىلغان ئىدى، بىز ئۇنىڭغا: «ھاساڭ بىلەن تاشنى ئۇرغىن» دېدۇق. تاشتىن ئون ئىككى بۇلاق ئېتىلىپ چىقتى، ھەرىكىم ئۆزىنىڭ سۇ ئىچىدىغان ئورنىنى بىلدى، (ئۇلارغا) «ئاللاھ بەرگەن رىزىقتىن يەڭلار ۋە ئىچىڭلار، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلماڭلار» (دېدۇق).

[1] ئايەتتىكى «المُحْسِنِينَ» دېگەن سۆز «الإحسان» (ئېھسان) دېگەن سۆز يىلتىزىدىن كەلگەن بولۇپ، ئېھسان - ھەربىر ئىشنى قېتىرقىنىپ، ۋايىغا يەتكۈزۈپ، مۇكەممەل قىلىش دېگەننى ئىپادىلەيدۇ. دىننىڭ ئىمان ۋە ئىسلامدىن قالسا ئەڭ مۇھىم مەرتىۋىسىدۇر.

بۇ ئايەتلەرنىڭ ئالدىنقى ئايەتلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى

ئاللاھ تائالا ئالدىنقى ئايەتلەردە، ئۆزىنىڭ يەھۇدىيلارغا ئاتا قىلغان نېمەتلىرىنى قىسقىچە بايان قىلغان بولۇپ، بۇ ئايەتلەردە بۇ نېمەتلەرنى تەپسىلىي بايان قىلغان. بۇ نېمەتلەر ئون چوڭ نېمەتتۇر.

تەپسىرى:

«قۇرئان كەرىم» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا زامانداش بولغان يەھۇدىيلارنى ئاللاھ تائالانىڭ ئۇلارنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىغا ئاتا قىلغان نېمەتلىرىنى ياد ئېتىشكە چاقىرىدۇ ۋە تۆۋەندىكىلەرنى بايان قىلىدۇ:

1. ئىي يەھۇدىيلار گورۇھى! ئاللاھ تائالا سىلەرنىڭ ئەجدادلىرىڭلارنى زالىم پىرىئەتنىڭ زۇلۇمىدىن قۇتقۇزدى. ئۆز ۋاقتىدا پىرىئەتنى چۈشىدە، قۇددۇس شەھىرىدىن بىر ئوت چىقىپ مىسىرنى قورشىۋالغانلىقىنى كۆرگەندىن كېيىن، ئۇ ئۆزىچە قورقۇپ كېتىپ بارلىق چۈش تەبىرىچىلىرىنى ھوزۇرىغا چاقىرتىدۇ ۋە كۆرگەن چۈشى ھەققىدە ئۇلاردىن تەبىر سورايدۇ. تەبىرىچىلەر ئۇنىڭغا، ئىسرائىل ئەۋلادى ئىچىدىن بىر ئوغۇل تۇغۇلىدىغانلىقى، بۇ ئوغۇلنىڭ ئۇنىڭ تەختىنى ئورۇپ تاشلايدىغانلىقىنى ئېيتىپ بېرىدۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ پىرىئەتنى گورۇھى ئىسرائىل ئەۋلادىدىن تۇغۇلغان ئوغۇل بالىلارنى ئۆلتۈرۈشكە باشلايدۇ. شۇ ۋاقىتتا ئاللاھ تائالا سىلەرنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىڭلارنى پىرىئەتنى زۇلۇمىدىن قۇتقۇزۇپ، مىسىردىن سالامەت چىقىپ كېتىشىڭلارغا دېڭىزدىن يول ئېچىپ بەردى.

2. شۇ ۋاقىتتا پىرىئەتنى ۋە ئۇنىڭ قوشۇنلىرى ئەجدادلىرىڭلارنى قوغلاپ كەلگەندە ئۇلارنىڭ ئالدىدا دېڭىز، كەينىدە زالىم قوشۇن، ئەجدادلىرىڭلار نېمە قىلىشىنى بىلمەي ئامالسىز قالغاندا، ئۇلارغا ئاللاھ تائالانىڭ ياردىمى كېلىپ، ئۇنىڭ قۇدرىتى بىلەن دېڭىز يېرىلىپ ئوتتۇرىسىدىن بىر قۇرۇقلۇق يول ئېچىلغاندىن كېيىن، ئەجدادلىرىڭلار قىرغاققا سالامەت ئۆتۈپ كېتىدۇ. پىرىئەتنى بىلەن ئۇنىڭ قوشۇنى ئەجدادلىرىڭلارنىڭ كۆزى ئالدىدا سۇغا غەرق بولۇپ تۈگىشىدۇ.

3. ئىي يەھۇدىيلار! ئۆز ۋاقتىدا ئاللاھ تائالا پەيغەمبەرلىك مۇسا ئەلەيھىسسالامغا «تەۋرات» نى بېرىشكە ۋەدە قىلىپ، ئۇنى مىسىرنىڭ تۇر تېغىغا بېرىپ قىرىق كۈن ئېتىكاپ قىلىشقا بۇيرۇغىنىدا، ئۇ قېرىندىشى ھارۇن ئەلەيھىسسالامنى ئەجدادلىرىڭلارغا مەسئۇل قىلىپ قويۇپ كېتىدۇ. مۇسا «تەۋرات» نى ئېلىپ قايتىپ كەلگىچە ئەجدادلىرىڭلار بىر موزايىنى ئىلاھ قىلىپ چوقۇنىدۇ، ھارۇن ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىگە كىرمەيدۇ. بۇ ئىش ئاللاھ تائالانى ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى مۇسا ئەلەيھىسسالامنى قاتتىق غەزەپلەندۈرىدۇ. لېكىن ئاللاھ تائالا ئۆزىنىڭ كەڭ پەزىلى - مەرھەمىتى بىلەن ئەجدادلىرىڭلارنىڭ بۇ ئېغىر جىنايىتىنى ئەپۋ قىلىپ كەچۈرۈپتۇ.

4. ئىي يەھۇدىيلار! ئەجدادلىرىڭلارنىڭ ۋە سىلەرنىڭ توغرا يولىدا يۈرۈشۈڭلار، ھالال بىلەن ھارامنى پەرق ئېتىشىڭلار ئۈچۈن، ئاللاھ تائالانىڭ ئۇلارغا ھەق بىلەن باتىلىنى ئايرىغۇچى «تەۋرات» نى دىنىي دەستۇر قىلىپ بەرگەنلىك نېمىتىنى

تۇنجى كىتاب تەربىيەسى

ئايەتتىكى «فۇرقان» دېگەن سۆز «ھەق بىلەن باتىلنى ئايرىغۇچى» دېگەن مەنىدە بولۇپ، «تەۋرات» نىڭ سۈپىتى بولۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا، مۆجىزىلەرنى، دىنىي ئەھكاملارنى ۋە توغرا ئىلىملەرنىمۇ ئىپادىلەيدۇ. مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ مۆجىزىلىرى سېھىرگەرلەرنىڭ سېھىرلىرىنى بەربات قىلىش ئارقىلىق ھەقىقەتنى باتىلدىن ئايرىپ بەرگەن.

5. ئى يەھۇدىيلار! ئەجدادىڭلار موزايىنى ئىلاھ قىلىپ چوقۇنغاندا، پەيغەمبىرىڭلار مۇسا سىلەرگە **﴿فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾** «موزايىغا چوقۇنمىغانلىرىڭلار چوقۇنغانلارنى ئۆلتۈرۈڭلار» دېگەندە، سىلەر ئۇنىڭ ئەمرىنى بەجا كەلتۈردۈڭلار، شۇنىڭ بىلەن ئاللاھ تائالا سىلەرنىڭ تەۋبەڭلارنى قوبۇل قىلدى، گۇناھىڭلارنى مەغپىرەت قىلدى. سىلەر ئاللاھ تائالانىڭ بۇ ئىلتىپاتىنى ئۇنتۇماڭلار.

6. ئى يەھۇدىيلار! سىلەرنىڭ ئەجدادلىرىڭلار پەيغەمبىرىڭلار مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئەدەپسىزلىك قىلىپ، **﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً﴾** يەنى «بىز ئاللاھنى ئويغۇچۇق كۆرمىگۈچە ساڭا ھەرگىز ئىشەنمەيمىز» دېگەن بولسىمۇ، ئاللاھ تائالانىڭ ۋە پەيغەمبىرىڭلارنىڭ ئۇلارنى ئەپسۇ قىلغانلىقىنى ئەسكە ئېلىڭلار.

7. ئى يەھۇدىيلار! ئەجدادلىرىڭلار مۇسا ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە مىسىر بىلەن شام ئوتتۇرىسىدىكى كەنئان چۆلىدە يولدىن ئېزىپ چۆلدە سەرسانلىقتا قىرىق يىل تۇرۇپ قالغاندا، ئاللاھ تائالانىڭ ئۇلارنى يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرىش، ئاسماندىن بۆدۈنە بىلەن تەرەنجبۇل چۈشۈرۈپ بېرىش ۋە نازۇ - نېمەتلەرنى ئاتا قىلىش بىلەن ھايات قالدۇرغانلىقىنى ئەسكە ئېلىڭلار.

8. ئى يەھۇدىيلار! ئەجدادلىرىڭلارنى مۇسا ئەلەيھىسسالام زالىم قەۋمگە قارشى ئۇرۇشقا دەۋەت قىلغان چاغدا، ئەجدادىڭلار ئۇنىڭغا: **﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾** يەنى «سەن رەببىڭ بىلەن بىللە بېرىپ ئىككىڭلار ئۇرۇشۇڭلار، بىز بۇ يەردە ئولتۇرۇپ تۇرايلى»^[1] دېگەن ئەدەپسىز سۆزلەرنى قىلىپ، ئۇنى قاتتىق رەنجىتكەندىمۇ ئاللاھ تائالانىڭ ئۇلارنى ئەپسۇ قىلغانلىقىنى ئەسكە ئېلىڭلار.

9. ئى يەھۇدىيلار! ئەجدادلىرىڭلار بەيتۇلمۇقەددەس شەھىرىگە كىرىشتە، ئۇلار ئىشكىنى ئاللاھقا ھەمدۇسانا ئېيتىش بىلەن ئېچىشقا بۇيرۇلغىنىدا، ئۇلار بۇ ئەمرگە خىلاپلىق قىلغان ھالدا غادىيىپ كىرگەن بولسىمۇ، ئاللاھ تائالانىڭ ئۇلارنى ئەپسۇ قىلغانلىقىنى ئەسكە ئېلىڭلار.

10. ئى يەھۇدىيلار! ئەجدادلىرىڭلار چۆلدە سۇسىزلىقتىن زارلانغاندا، ئاللاھ تائالانىڭ مۇسا ئەلەيھىسسالامنى ھاسسى بىلەن تاشقا ئۇرۇشقا ئەمر قىلغانلىقى ۋە تاشتىن سۇ چىقىرىپ بېرىپ، ئۇلارنىڭ ھاياتىنى ساقلاپ قالغانلىقىنى ئەسكە ئېلىڭلار.

ئەسكەرتىشى

ئاللاھ تائالا يۇقىرىقى ئايەتلەر ئارقىلىق مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدىكى يەھۇدىيلارغا خىتاب قىلغان. ھالبۇكى، يۇقىرىقى جىنايەتلەرنى ئۆتكۈزگەنلەر ئۇلار ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ ئەجدادلىرى ئىدى. بۇنىڭدىكى سىر شۇكى، يەھۇدىيلار ئەزەلدىن توغرا - خاتانى ئايرىماستىنلا ئەجدادلىرىنىڭ تەرىپىنى تۇتىدىغان، ئۇلارنىڭ تارىختىكى جىنايەتلىرى ۋە تۈرلۈك رەزىللىكلىرى بىلەن پەخىرلىنىدىغان ۋە ئەجدادلىرىنىڭ مەككالىقنى ئۆزلىرى ئۈچۈن ئۇدۇم قىلىۋالغان بىر مىللەتتۇر. بۇنىڭ ئەڭ ئاددىي بىر مىسالى، قەدىمكى يەھۇدىيلار تارىختىن بېرى ئۆزلىرىنى توغرا يولغا باشلاش ئۈچۈن كەلگەن گۇناھسىز، پاك پەيغەمبەرلەرنى ئۆلتۈرۈپ كەلگەن بولسا، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدىكى يەھۇدىيلارمۇ پەيغەمبىرىمىزنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن بىر قانچە قېتىم سۇيقەست پىلانلىغان. ئەمما ئاللاھ تائالا ئۆزىنىڭ **﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾** يەنى «ئى پەيغەمبەر! رەببىڭ تەرىپىدىن ساڭا نازىل قىلىنغان (ۋەھىي) نى يەتكۈزگەن، ئەگەر (بۇنى) قىلمىساڭ، ئاللاھ تاپشۇرغان ۋەزىپىنى ئادا قىلمىغان بولسىەن. ئاللاھ سېنى كىشىلەرنىڭ زىيانكەشلىكىدىن ساقلايدۇ»^[1] دېگەن ۋەدىسىگە ئاساسەن ئۇنى يەھۇدىيلارنىڭ سۇيقەستلىرىدىن ساقلاپ قالغان.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. نېمەتكە شۈكۈر قىلىش ئەقەللىي ئىنسانلىق بۇرچىدۇر. نېمەتلەرنى بايان قىلىشتىن مەقسەت كىشىلەرنى ئاللاھ تائالاغا شۈكۈر قىلىشقا تەشەببۇس قىلىشتۇر.
2. ئاللاھ تائالا بەندىلىرىنى ھەرخىل قىيىن سىناقلار بىلەن سىنايدۇ. بۇنىڭغا نارازىلىق بىلدۈرۈشكە بولمايدۇ.
3. ئەڭ چوڭ گۇناھ مەخلۇقاتنى ئاللاھ تائالاغا شېرىك كەلتۈرۈشتۇر.
4. پەيغەمبەرلەرنىڭ ئەۋەتلىشى ۋە كىتابلارنىڭ نازىل قىلىنىشى كىشىلەرنىڭ توغرا يول تېپىشى ئۈچۈندۇر.
5. ئاللاھ تائالادىن باشقىسىغا ئىبادەت قىلىش ئوپچۇقۇ كۇفرلىقتۇر. چۈنكى ئىبادەت پەقەت ئاللاھقا قىلىنىدۇ.
6. دىندىن يېنىۋېلىشنىڭ گۇناھى ناھايىتى ئېغىردۇر. چۈنكى، بۇنداق قىلىش شۇ دىننىڭ ھۆرمىتىنى دەپسەندە قىلغانلىق ھېسابلىنىدۇ.
7. ھالال يېيىش مۇ ئىبادەتتۇر. ھالال - ھارام ئاللاھنىڭ كۆرسەتمىسى بىلەن بەلگىلەنگەندۇر.
8. ئاللاھنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلىشنىڭ ئاقىۋىتى ھەقىقەتەن ياماندۇر.
9. «قۇرئان كەرىم» ئايەتلىرىنى ئۆزگەرتىپ چۈشەندۈرۈش ئېغىر گۇناھتۇر.
10. سۆز ۋە ئەمەلدە راستچىل بولۇش مۇئىمىنلەرنىڭ ئەخلاقىدۇر.

[1] مائىدە سۈرىسى: 76 - ئايەت.

ئىخلاس مەن ئۆلىمالار ۋە ئۇلارنىڭ سۈپەتلىرى

ئوبۇلقاسم ئەھمىدى

ئاللاھ تائالا ئىلىم-مەرىپەتتە پەيغەمبەرلەرنىڭ ۋارىسلىرى قىلغان، ئىلىم-مەرىپەت ۋە دۇنيا-ئاخىرەتلىك ئىشلاردا خەلق ئاممىسىنىڭ يۆلەنچۈكى قىلغان، گۇۋاھلىقلىرىنى ئۆزىنىڭ ۋە پەرىشتىلەرنىڭ گۇۋاھلىقىنىڭ قاتارىدا ئېتىبارغا ئالغان، پۈتۈن مۇئمىنلەرنى ئۆزىنىڭ ۋە رەسۇلىنىڭ ئىتائىتىنىڭ قاتارىدا ئۇلارغىمۇ ئىتائەت قىلىشقا بۇيرۇغان، ئۇلار بىلەن دۈشمەنلەشكەنلەرگە چەك ئېلان قىلغان، خەلق ئاممىسىغا بىلمىگەن نەرسىلىرىنى ئۇلاردىن سوراڭىنى ۋاجىپ قىلغان، ئاسمان-زېمىنلاردىكى بارلىق مەخلۇقاتلارنىڭ، ھەتتاكى سۇننىڭ ئىچىدىكى بېلىقلارنىڭ مەغپىرەت تەلەپ قىلىشىغا نائىل بولغان ئىخلاس مەن ئۆلىمالار قانداق ئۆلىمالار؟ ئىخلاس مەن ئۆلىمالارنى قانداق تونۇيمىز؟ ئىلگىرىكىلەر ئىخلاس مەن ئۆلىمالارنى قانداق تەرىپلىگەن؟ ئىخلاس مەن ئۆلىمالارنىڭ مۇھىم سۈپەتلىرى نېمە؟ ئىنشا ئاللاھ، بۇ ماقالىدە مانا بۇ سوئاللارغا جاۋاب تېپىشقا تىرىشىمىز.

ئىخلاس مەن ئۆلىمالار قانداق ئۆلىمالار؟

ئۇلار ئاللاھ تائالانىڭ شەرىئىتىنى پۇختا بىلىدىغان، بىلگەنلىرىگە ئەمەل قىلىدىغان، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلىدىغان ئۆلىمالاردۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (ئاللاھ) ھېكمەتنى خالىغان بەندىسىگە ئاتا قىلىدۇ؛ ھېكمەت ئاتا قىلىنغان ئادەمگە كۆپ ياخشىلىق ئاتا قىلىنغان بولىدۇ. پەقەت ئەقىللىق ئادەملەرلا بۇنىڭدىن پەند - نەسىھەت ئالىدۇ»^[1].

ئۇلار ئاللاھ تائالا ئىلىمدە ۋە دۇنيا-ئاخىرەتلىك ئىشلاردا خەلقنىڭ يۆلەنچۈكى قىلغان ئۆلىمالاردۇر^[2]. ئۇلار ئىجتىھاد، سەۋر ۋە ئىشەنچ بىلەن يۇقىرى مەرتىبىلەرگە

[1] سۇرە بەقەرە، 962 - ئايەت.

[2] تفسىر الطبري (723/3).

ئېرىشكەن پېشۋالاردۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ «ئۇلار (كۈلپەتلەرگە) سەۋر قىلغان، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە جەزمەن ئىشەنگەن چاغدا، ئۇلاردىن بىر قىسىم كىشىلەرنى بىزنىڭ ئەمرىمىز بىلەن توغرا يول كۆرسىتىدىغان پېشۋالار قىلدۇق»^[1].

ئۇلار پەيغەمبەرلەرنىڭ ئىلمىي مەراسىملىرى بىلەن يېتىشىپ، خەلقنى ئاللاھ تائالانىڭ ئازابىدىن ئاگاھلاندۇرۇپ تۇرىدىغان ئۆلىمالاردۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ «مۇئمىنلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ جىھادقا چىقىشى لايىق ئەمەس (ئۇلارنىڭ بىر تۈركۈمى جىھادقا چىقتى)، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ھەربىر جامائەتتىن يەنە بىر تۈركۈمى دىنىي ئالىم بولۇپ، ئۇلار قەۋمىنىڭ قېشىغا قايتقاندىن كېيىن، قەۋمىنىڭ ئاللاھتىن قورقۇشى ئۈچۈن، ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرۇش مەقسىتىدە نېمىشقا (ئىلىم تەلپ قىلىشقا) چىقىدى؟»^[2]

ئۇلار يۈز ئۈرۈگۈچىلەر ياكى قارشىلاشقۇچىلارغا پىسەنت قىلماستىن، قىيامەتكىچە ھەقىقەت ئۈستىدە مۇستەھكەم تۇرۇپ، خەلقنى توغرا يولغا باشلايدىغان ئۆلىمالاردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ئۇمىتىدىن داۋاملىق ئاللاھنىڭ ئەمرىنى ئورۇندايدىغان بىر جامائەت بولىدۇ، ئاللاھنىڭ ئەمرى كەلگەنگە قەدەر يۈز ئۈرۈگۈچىلەر ياكى قارشىلاشقۇچىلار ئۇلارغا (قىلچە) زەرەر يەتكۈزەلمەيدۇ، ئۇلار غەلبە قىلغۇچىلاردۇر»^[3].

ئۇلار ئاللاھ تائالا گۇۋاھلىقىنى ئۆزىنىڭ ۋە پەرىشتىلەرنىڭ گۇۋاھلىقىنىڭ قاتارىدا ئېتىبارغا ئالغان ئۆلىمالاردۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ يەنى «ئاللاھ ئادالەتنى بەرپا قىلغان ھالدا گۇۋاھلىق بەردىكى، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر. پەرىشتىلەرمۇ، ئىلىم ئەھلىلىرىمۇ شۇنداق گۇۋاھلىق بەردىكى، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر. ئۇ غالبىتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر»^[4].

ئۇلار ئاللاھ تائالا مۇئمىنلەرنى ئۆزىنىڭ ۋە رەسۇلىنىڭ ئىتائىتىنىڭ قاتارىدا ئۇلارغىمۇ ئىتائەت قىلىشقا بۇيرۇغان يېتەكچى ئۆلىمالاردۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ «ئى مۇئمىنلەر! ئاللاھقا، پەيغەمبەرگە ۋە ئۆزۈڭلاردىن بولغان ئىش ئۈستىدىكىلەرگە ئىتائەت قىلىڭلار»^[5].

ئۇلار ئاللاھ تائالا خەلقىگە بىلمىگەن نەرسىلىرىنى ئۇلاردىن سوراڭىنى ۋاجىپ قىلغان ئۆلىمالاردۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ «بۇنى

[1] سۇرە سەجدە، 42 - ئايەت.

[2] سۇرە تەۋبە، 221 - ئايەت.

[3] البخارى، كتاب الاعتصام، باب قول النبي صلى الله عليه وسلم: «لا تزال...» (981/8) رقم 1137.

[4] سۇرە ئال ئىمران، 81 - ئايەت.

[5] سۇرە نىسا، 95 - ئايەت.

ئىلمىسەڭلار، ئىلىم ئەھلىلىرىدىن سوراڭلار»^[1].

ئۇلار كىتاب ئوقۇغان ۋە ئۆگەتكەنلىكى ئۈچۈن رەببىنى، ئىخلاسەن بولۇشى تەلەپ قىلىنغان ئۆلىمالاردۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿مَا كَانَ لِيَشْرِيَ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّائِيِّنَ مِمَّا كُنْتُمْ تُعَلَّمُونَ الْكِتَابَ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ «ئاللاھ بىرەر ئىنسانغا كىتابنى، ھېكمەتنى، پەيغەمبەرلىكنى بەرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ كىشىلەرگە: «ئاللاھنى قويۇپ ماڭا بەندە بولۇڭلار، دېيىشى لايىق بولمايدۇ ۋە لېكىن (ئۇ): «كىتابنى ئۆگەتكەنلىكىڭلار، ئوقۇغانلىقىڭلار ئۈچۈن رەببىنى بولۇڭلار، (دەيدۇ)»^[2].

ئۇلار ئاللاھ تائالانىڭ دۈشمەنلەشكەنلەرگە جەڭ ئېلان قىلغان ئەۋلىيالىرى - دوستلىرىدۇر. ئاللاھ تائالا ھەدىسى قۇدۇسىدا مۇنداق دەيدۇ: ﴿مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتَهُ بِالْحَرْبِ﴾ «كىمكى مېنىڭ ۋەلىيىم - دوستۇم بىلەن دۈشمەنلىشىدىكەن، مەن ئۇنىڭغا جەڭ ئېلان قىلىمەن»^[3].

ئۇلار ئاسمان - زېمىنلەردىكىلەر ۋە سۇنىڭ ئىچىدىكى بېلىقلار مەغپىرەت تەلەپ قىلىدىغان ئۆلىمالاردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: ﴿وإن العالم ليستغفر له من في السماوات ومن في الأرض، والحيتان في جوف الماء، وإن فضل العالم على العابد كفضل القمر على سائر الكواكب﴾ «ئالىم ئۈچۈن ئاسمان - زېمىندىكىلەر، سۇنىڭ ئىچىدىكى بېلىقلار مەغپىرەت تەلەپ قىلىدۇ. ئالىمنىڭ ئابدىتىن ئەۋزەل بولۇشى ئون تۆت كۈنلۈك تولۇن ئاينىڭ باشقا يۇلتۇزلاردىن ئەۋزەل بولغىنىغا ئوخشاشتۇر»^[4].

ئىخلاسەن ئۆلىمالار قانداق تونۇلىدۇ؟

ئىخلاسەن ئۆلىمالار ئىلىملىرى بىلەن تونۇلىدۇ، ئىلىم ئۇلارنى باشقىلاردىن پەرقلەندۈرۈپ تۇرىدۇ، ئۇلار خەلققە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ھىراس ئالغان ئىلىم بىلەن خىتاب قىلىدۇ، ئۇلار پىتىنە - پائىت زامانلىرىدىمۇ ھەقىقەت ئۈستىدە مۇستەھكەم تۇرۇش بىلەن تونۇلىدۇ. ئىبنى قەييىم رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: «يېتۈك ئۆلىماغا دېڭىز دولقۇنلىرىدەك شەك - شۈبھىلەر يۈزلەنگەن تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭ ئىشەنچسىزى يوقىتالمايدۇ. چۈنكى ئۇ ئىلىمدە يېتىشكەن بولۇپ، ئۇنى شەك - شۈبھىلەرنىڭ ئىغۋاگەرچىلىكلىرى تەۋرىتەلمەيدۇ»^[5].

ئىخلاسەن ئۆلىمالار دەۋىتى، تىرىشچانلىقى، تەقۋالىقى، ئاللاھتىن قورقۇدىغانلىقى بىلەن تونۇلىدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ «ئاللاھنىڭ بەندىلىرى ئىچىدە ئاللاھتىن پەقەت ئۆلىمالارلا قورقىدۇ، ئاللاھ

[1] سۈرە نەھل، 34 - ئايەت.

[2] سۈرە ئال ئىمران، 97 - ئايەت.

[3] ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان ھەدىسى.

[4] أخرجه أبو داود في العلم رقم: {7513}، والدارمي رقم: {493}

[5] مفتاح دار السعادة (041/1).

ھەقىقەتەن غالبىتۇر، (بەندىلىرى ئىچىدە تەۋبە قىلغانلارنى) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر»^[1]. ئىخلاسمەن ئۆلىمالار ياخشى كىشىلەرنىڭ، يېتۈك ئالىملارنىڭ ۋە ئۇستازلىرىنىڭ كۆۋاھلىقى بىلەن تونۇلىدۇ.

مانا بۇلار ئىخلاسمەن ئۆلىمالىقنىڭ دەلىللىرىدۇر. ئەمما مەنسەپ ۋە باشقىلار ئۆلىمالىققا دەلىل بولالمايدۇ.

ئىخلاسمەن ئۆلىمالار سايلام ياكى دىپلوم ۋە ياكى ئۇنۋانلىرى بىلەن بەلگىلەنمەيدۇ. تارىختا مەنسەپ تۇتمىغان، ئەمما ئۆممەتكە پېشىۋا بولۇپ خىزمەت قىلىپ، نامى دۇنياغا تارقالغان نۇرغۇن ئىخلاسمەن ئۆلىمالار ئۆتكەن. بۇ، ئىلمىي مەنسەپلەرگە تەيىنلەنگەنلەر ئىخلاسمەن ئۆلىما ئەمەس دېگەنلىك بولمايدۇ، ئەلۋەتتە. بەلكى مەنسەپ ئىخلاسمەن ئۆلىمالىقنىڭ دەلىلى بولالمايدۇ دېگەنلىك بولىدۇ.

ئىخلاسمەن ئۆلىمالار بىلەن قۇلاق موللىسى، مەدداھ، ۋائىز ۋە ناتىقلارنىڭ پەرقىنى ئايرىش زۆرۈر. ئىخلاسمەن ئۆلىما بەزىدە ياخشى سۆزلىمەيدىغان ياكى ئاز سۆزلەيدىغان كىشى بولۇشى، ئەمما خەلق ئىچىدە ئىخلاسمەن ئۆلىماغا قارىغاندا تىلى راۋان، سۆزلەش ماھارىتى يۇقىرى كىشىلەر بولۇشى مۇمكىن. قۇلاق موللىسى، مەدداھ، ۋائىز ۋە ناتىقلار بەزى قىممەتلىك مەلۇماتلارنى يادلىۋالغان بولسىمۇ، لېكىن تېگىدىن ئىلمىي ئاساسى بولمىغانلىقتىن، مەسىلىلەرنى شەرئەت پىرىنسىپى بويىچە ھەل قىلىشتىن ئاجىز كېلىدۇ. ئەمما ئىخلاسمەن ئۆلىمالار شەرئەت ئىلىملىرىنى سىستېمىلىق ئوقۇپ يېتىشكەنلەر بولۇپ، ئايەت - ھەدىسلەرنى، ۋەقەلىكلەرنى، شەرئەتنىڭ مەقسەت ۋە نىشانلىرىنى توغرا چۈشىنىش قابىلىيىتىگە ئىگە بولغان پېشىۋالاردۇر^[2].

ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندۇ: «سىلەر ھازىر ئۆلىمالىرى كۆپ، ناتىقلىرى ئاز بىر زاماندا ياشاۋاتىسىلەر، سىلەردىن كېيىن ناتىقلىرى كۆپ، ئۆلىمالىرى ئاز بىر زامان كېلىدۇ»^[3].

شۇنىڭدەك، ئىخلاسمەن ئۆلىمالار بىلەن زىيالىيلار ۋە مۇتەپەككۇرلارنىڭ پەرقىنى بىلىشمۇ ئىنتايىن زۆرۈردۇر. زىيالىي ۋە مۇتەپەككۇرلارنىڭ مىللەتكە يەتكۈزگەن پايدىلىرى كۆپ، خەلقنىڭ قەلبىدىكى ئورنى يۇقىرى بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇلار يەنىلا ئىخلاسمەن ئۆلىمالارنىڭ ئورنىنى باسالمايدۇ. ئۇلارنىڭ شەرئەت ئىشلىرىدا ئىخلاسمەن ئۆلىمالارغا مۇراجىئەت قىلىشى ۋە ئۇلار بىلەن ھەمكارلىشىشى زۆرۈر بولىدۇ^[4].

قۇرئان كەرىمدە بىلىدىغانلار بىلەن بىلمەيدىغانلارنىڭ باراۋەر بولالمايدىغانلىقى، ئۆلىمالارنىڭ ئاللاھ تائالادىن ئەڭ بەك قورقىدىغان كىشىلەر ئىكەنلىكى، ئاللاھ تائالانىڭ مۇئمىنلەرنى ئۆزىگە، رەسۇلغا ۋە ئىش بېشىدىكى يېتەكچى ئۆلىمالارغا

[1] سۇرە فاتىر، 82 - ئايەت.

[2] قواعد في التعامل مع العلماء، ص33.

[3] البخاري، كتاب الأدب المفرد، ص643.

[4] جامع بيان العلم لابن عبد البر (69/2).

ئىتائەت قىلىشقا بۇيرۇغانلىقى قاتارلىقلار ھەققىدە نۇرغۇن دەلىللەر بايان قىلىندۇ. ھەدىس شەرىپلەردىمۇ ئۆلىمالارنىڭ پەيغەمبەرلەرنىڭ ۋارىسلىرى بولۇپ، ئاللاھ تائالا ياخشىلىق ئىرادە قىلغان، پەيغەمبەرلەردىن قالسىلا ئەڭ ئەۋزەل كىشىلەر ئىكەنلىكىنى ۋە ئۇلارنىڭ مەرتىۋىسىنىڭ يۇقىرىلىقىنى بايان قىلىدىغان ھەدىسلەر كۆپ ئۇچرايدۇ. ئىخلاسمەن ئۆلىمالارنىڭ رولىنى تونۇش ۋە ئۇلارغا ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇش ھەققىنى بېرىش مىللەتنىڭ غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشىنىڭ مۇھىم سەۋەبلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ.

بۇگۈنكىدەك پىنتە - پىسات دەۋرىدە ئىخلاسمەن ئۆلىمالارغا بولغان ئېھتىياج تېخىمۇ كۈچىيىدۇ، بۇنداق ۋاقىتتا پىنتىخورلارغا ئەمەس، ئىش بېشىدىكى يېتەكچى ئۆلىمالارغا مۇراجىئەت قىلىش، ئۇلارنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سېلىش زۆرۈر بولىدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّاعُوا بِهِ وَكَوَذَّبُوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّكَ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ («مۇئىمىنلەرگە ئائىت) ئامانلىقنىڭ ياكى قورقۇنچىنىڭ بىرەر خەۋىرى ئۇلارغا (يەنى مۇناپىقلارغا) يەتسە، ئۇنى تارقىتىدۇ، ئەگەر ئۇنى پەيغەمبەرگە ۋە (مۇئىمىنلەر) نىڭ ئىچىدىكى ئىش ئۈستىدىكىلەرگە مەلۇم قىلسا، (شۇ) خەۋەرنى چىقارغۇچىلار (شۇ خەۋەرنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالىنى) ئۇلاردىن ئەلۋەتتە بىلىۋالغۇسى. (ئى پەيغەمبەر!) ئەگەر سىلەرگە ئاللاھنىڭ پەزىلى ۋە مەرھەمىتى بولمىسا ئىدى، سىلەرنىڭ ئازغىنا كىشىدىن باشقىلىرىڭلار، ئەلۋەتتە، شەينانغا ئەگىشىپ كېتەتتىڭلار» [1].

ئىخلاسمەن ئۆلىمالارنىڭ مۇھىم سۈپەتلىرى

ئىخلاسمەن ئۆلىمالارنىڭ نۇرغۇن سۈپەتلىرى بار بولۇپ، مۇھىم دەپ قارالغان بەزى سۈپەتلىرىنى تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

1. ئەقىدە، ئىبادەت، ئەدەپ - ئەخلاق، يۈرۈش - تۇرۇش قاتارلىقلاردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يولىنى تۇتىدىغان بولۇش. بۇ يول، نىجات تاپقۇچى، ياردەم بېرىلگۈچى جامائەتنىڭ يولى بولۇپ، نىجات تېپىشنى، ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىشنى ئىزدىگەن ھەربىر ئۆلىما ئۆزى بۇ يولدا مۇستەھكەم تۇرۇشى بىلەن بىرگە، خەلق ئاممىسىنى بۇ يولغا چاقىرىشى لازىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: ﴿إِنَّ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ افترقوا على ثنتين وسبعين ملة، وإن هذه الأمة ستفترق على ثلاث وسبعين، ثنتان وسبعون في النار، وواحدة في الجنة، وهي الجماعة. وفي رواية: قيل: ما هي؟ قال: ما عليه أنا وأصحابي اليوم﴾ «سىلەردىن ئىلگىرى ئۆتكەن ئەھلى كىتابلار يەتمىش ئىككى پىرقىگە بۆلۈنۈپ كەتتى، بۇ ئۈممەت يەتمىش ئۈچ پىرقىگە بۆلۈندۇ، يەتمىش ئىككىسى دوزاختا، بىرسى جەننەتتە بولىدۇ، جەننەتتە بولىدىغىنى بۈگۈن مەن ۋە ساھابىلىرىم ماڭغان يولىنى تۇتقان جامائەتتۇر» [2].

2. ئاللاھ رازىلىقىنى كۆزلەيدىغان بولۇش. ئاللاھ ئەمەللىرىمنى قوبۇل قىلسۇن،

[1] سۇرە نىسا، 38 - ئايەت.

[2] صحيح سنن أبي داود، للألباني رقم: (7954).

ھەرىكەتلىرىمگە بەرىكەت بەرسۇن، ئىلمىنى مەنپەئەتلىك قىلىپ بەرسۇن دېگەن ھەربىر ئۆلىما ئۆزىنىڭ ئىلمى، ئەمىلى ۋە بارلىق سۆز-ھەرىكەتلىرىدە ئاللاھ رازىلىقىنى كۆزلىشى، تەقۋادارلاردىن بولۇشى لازىم. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ يەنى «ئاللاھ پەقەت تەقۋادارلارنىڭ (ئەمەل-ئىبادەتلىرىنى) قوبۇل قىلىدۇ»^[1].

3. ئاللاھتىن قورقۇدىغان بولۇش. ئاللاھتىن ھەقىقىي قورقۇمىغان كىشى كۆپ نەرسىلەرنى بىلىدىغانلىقىنى دەۋا قىلغان تەقدىردىمۇ، ئۇ ئىخلاسمەن ئۆلىما ھېسابلانمايدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ «ئاللاھنىڭ بەندىلىرى ئىچىدە ئاللاھتىن پەقەت ئۆلىمالارلا قورقۇدۇ»^[2].

4. ئۆگىنىدىغان ۋە ئۆگىتىدىغان بولۇش. پەرز ئەمەللەردىن قالسا، ئەڭ ئەۋزەل ئىبادەت ئۆگىنىش ۋە ئۆگەنگەنلىرىنى باشقىلارغا ئۆگىتىشتۇر. ئۆگەنگەنلىرىنى خەلققە ئۆگەتمىگەن ئۆلىما ھەرقانچە كاتتا ئۆلىما بولۇپ كەتسۇن، ئۇ ئىخلاسمەن ئۆلىمالاردىن سانالمايدۇ. ئىلىم ئۆلىمالارنىڭ بويۇنلىرىدىكى ئامانەتتۇر. ئۆگىنىش ۋە ئۆگىتىشنى تەرك ئەتكەنلەر ئېغىر گۇناھكار بولىدۇ. ئۆگىنىش ۋە ئۆگىتىش بولمىسا، ئىلىم كېتىپ قالىدۇ. ئىلمىنىڭ كېتىپ قېلىشى قىيامەت ئالامەتلىرىدىن سانلىدۇ. ئىلىم ھەممىنىڭ ئاۋۋىلىدۇر. ئىلىم قوماندان، ئەمەل ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىسىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن: ﴿قَاعَلِمٌ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَعْفَرَ لِدُنْيَاكَ﴾ «بىلگىنى، ئاللاھتىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، گۇناھنىڭ ئۈچۈن مەغپىرەت تىلگىن»^[3].

5. تەرجىمە ۋە يېزىقچىلىق ئىشلىرىغا ئەھمىيەت بېرىش. بۈگۈنكىدەك ھەممەت ئاجىزلىشىپ كەتكەن، مۇسۇلمانلار ئىلگىرى يېزىلغان قىممەتلىك كىتابلاردىن پايدىلىنالمايدىغان بولۇپ قالغان بىر زاماندا، زامانىنىڭ تەلۋىگە لايىق، ئىخچام ۋە چۈشىنىش ئاسان بولغان كىتاب-ژۇرناللارنى تەرجىمە قىلىپ ۋە يېزىپ تارقىتىش ئىخلاسمەن ئۆلىمالارنىڭ كۆڭۈل بۆلۈشى زۆرۈر بولغان مۇھىم مەسىلىلەرنىڭ بىرىدۇر. ئۆگىنىش ۋە ئۆگىتىش، تەرجىمە قىلىش ۋە يېزىش قاتارلىق ئىشلار ئىنسان ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن ئەجرى-ساۋابى ئۇزۇلمەي يېتىپ تۇرىدىغان سەددىقە جارىيىنىڭ جۈملىسىدىن سانلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: ﴿إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ، أَوْ عِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ﴾ «ئىنسان ئۆلۈپ كەتسە، سەددىقە جارىيە، مەنپەئەتلىك ئىلىم، دۇئا قىلىپ تۇرىدىغان ياخشى پەرزەنت قاتارلىق ئۈچ ئەمەلدىن باشقا ئەمەللىرى ئۇزۇلۇپ قالىدۇ»^[4].

6. ئىلىمدە توشقان بولۇش. يەنى مەنىسى ئوچۇق ئايەتلەر بىلەن مەنىسى مۇئەييەن بولمىغان ئايەتلەرنىڭ ئوتتۇرىسىنى پەرقلەندۈرەلەيدىغان بولۇش، ئىلىمدە توشقان بولۇش ئىخلاسمەن ئۆلىمالارنىڭ سۈپەتلىرىدىندۇر. ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ

[1] سۇرە مائىدە، 72- ئايەت.

[2] سۇرە فاتىر، 82- ئايەت.

[3] سۇرە مۇھەممەد، 91- ئايەت.

[4] ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان ھەدىس، نومۇرى 1361.

ئەنھۇما مۇنداق دېگەن: «تەپسىر تۆۋەندىكىدەك تۆت تۈرلۈك بولىدۇ: ھەممە ئادەم بىلىدىغان تەپسىر، ئەرەبلەر ئۆز تىلى ئارقىلىق بىلىدىغان تەپسىر، ئىلىمدە توشقانلار بىلىدىغان تەپسىر، ئاللاھتىن باشقا ھېچكىم بىلمەيدىغان تەپسىر» [1]. خاۋارىجلارنىڭ ئەڭ چوڭ خاتالىقلىرىنىڭ بىرى، مەنسى ئوچۇق ئايەتلەر بىلەن مەنسى مۇئەييەن بولمىغان ئايەتلەرنىڭ ئوتتۇرىسىنى پەرقلىنىدۇر. ئاللاھ تائالا مەنسى ئوچۇق ئايەتلەر بىلەن مەنسى مۇئەييەن بولمىغان ئايەتلەرنىڭ ئوتتۇرىسىنى پەرقلىنىدۇر. ئەنھۇما توشقان ئۆلىمالارنى مەدھىيەلەپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ «ئى پەيغەمبەر! ئۇ (ئاللاھ) ساڭا كىتابنى (يەنى قۇرئاننى) نازىل قىلدى. ئۇنىڭدا مۇھىم (يەنى مەنسى ئوچۇق) ئايەتلەر باركى، ئۇلار كىتابنىڭ (يەنى پۈتۈن قۇرئاننىڭ) ئاساسىدۇر؛ يەنە باشقا مۇتەشەبھ (يەنى مەنسى مۇئەييەن بولمىغان) ئايەتلەر باردۇر. دىللىرىدا ئەگرىلىك بار (يەنى گۇمراھلىققا مايىل) كىشىلەر پىنتە قوزغاش ۋە ئۆز رايى بويىچە مەنە بېرىش ئۈچۈن، مۇتەشەبھ ئايەتلەرگە ئەگىشىدۇ (يەنى مۇتەشەبھ ئايەتلەرنى ئۆز نەپسى خاھىشى بويىچە چۈشەندۈرىدۇ). بۇنداق ئايەتلەرنىڭ (ھەقىقىي) مەنسىنى پەقەت ئاللاھ بىلىدۇ. ئەنھۇما توشقانلار ئېيتىدۇ: «ئۇنىڭغا ئىشەندۈك، ھەممىسى پەرۋەردىگارىمىز تەرىپىدىن نازىل بولغان. (بۇنى) پەقەت ئەقىل ئىگىلىرىلا چۈشىنىدۇ» [2].

7. خەلق بىلەن ئارىلىشىپ ئۆتىدىغان، ئۇلارغا توغرا يولنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان بولۇش. خىزمەت باھانىسى، تەرجىمە ۋە يېزىقچىلىق بىلەن مەشغۇل بولۇش باھانىلىرى بىلەن، خەلقنى ئايرىلىۋېلىش ياخشى ئىش ئەمەس. سەلەفى سالىھ ئۆلىمالار خەلق ئاممىسىدىن ئايرىلىۋالمايتتى، بەلكى ئۇلار بىلەن ئارىلىشىپ ئۆتۈپ، ئۇلارنى ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇيتتى، يامان ئىشلاردىن توساتتى، ئۇلارغا توغرا يولنى كۆرسىتىپ بېرىتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: ﴿الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالطُ النَّاسَ وَيَصبرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ أَفْضَلُ مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالطُ النَّاسَ وَلَا يَصبرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ﴾ «خەلققە ئارىلاشقان، ئۇلاردىن يەتكەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلغان مۇئمىن خەلققە ئارىلاشمايدىغان ۋە ئۇلاردىن يەتكەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلمايدىغان مۇئمىندىن ئەۋزەلدۇر» [3].

8. كەمتەر، مۇلايىم ۋە كۆيۈمچان بولۇش. بۇ سۈپەتلەر ئەسلىدە ئاللاھ تائالانىڭ تەربىيىسىدە يېتىلگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈپەتلىرىدۇر. ئاللاھ تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تەۋسىيە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ «ساڭا ئەگەشكەن مۇئمىنلەرگە مۇلايىم بولغىن» [4].

[1] رواه ابن جرير عن ابن عباس، عمدة التفسير (84/1).

[2] سورة قال عمران، 7 - آية.

[3] رواه أحمد والترمذي وغيرهما عن ابن عمر رضي الله عنهما

[4] سورة شؤرا، 512 - آية.

يەنە بىر ئايەتتە، ئاللاھ تائالا مۇئمىنلەرنى سۈپەتلەپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿أَذَلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ «(ئۇلارنىڭ ئورنىغا) مۇئمىنلەرگە كۆيۈنىدىغان، كاپىرلارغا ئۆزىنى ئەزىز تۇتىدىغان (مۇئمىنلەرنى كەلتۈرىدۇ)»^[1].

9. ئاللاھ، ئاللاھنىڭ كىتابى، پەيغەمبىرى، مۇسۇلمانلارنىڭ ئىماملىرى ۋە ئومۇمىي مۇسۇلمانلار ئۈچۈن سەمىمىي بولۇش. سەمىمىي بولۇش دىننىڭ جەۋھىرىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: **«الدين النصيحة، ثلاثاً، قلنا: لمن؟ قال: لله، وكتابه، ورسوله، ولأئمة المسلمين وعامتهم»** «دىن سەمىمىي بولۇشتۇر، (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزنى ئۈچ قېتىم تەكرارلىدى)، بىز: كىم ئۈچۈن؟ - دېگىنىمىزدە، ئۇ: ئاللاھ، ئاللاھنىڭ كىتابى، پەيغەمبىرى، مۇسۇلمانلارنىڭ ئىماملىرى ۋە ئومۇمىي مۇسۇلمانلار ئۈچۈن، - دەپ جاۋاب بەردى»^[2].

10. جېدەل - ماجىرالاردىن يىراق تۇرىدىغان بولۇش. جېدەل - ماجىرا ئىنسانغا ھەرگىز ياخشىلىق ئېلىپ كەلمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، مۇئمىن - مۇسۇلمانلار، بولۇپمۇ، ئالىم - ئۆلىمالار جېدەل - ماجىرالاردىن قەتئىي يىراق تۇرۇشى لازىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: **«أنا زعيم بيت في ريبض الجنة-طرف الجنة-لمن ترك المرأة وإن كان محققاً، وبيت في وسط الجنة لمن ترك الكذب وإن كان مازحاً، وبيت في أعلى الجنة لمن حسن خلقه»** «مەن ھەقىقەت بولسىمۇ، جېدەل - ماجىرانى تەرك ئەتكەن كىشى ئۈچۈن، جەننەتنىڭ تەرىپىدە بىر ئۆي بېرىلىشىگە؛ چاقچاقچى بولسىمۇ، يالغانچىلىقنى تەرك ئەتكەن كىشى ئۈچۈن، جەننەتنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر ئۆي بېرىلىشىگە، ئەخلاقى ياخشى بولغان كىشى ئۈچۈن، جەننەتنىڭ يۇقىرى تەرىپىدە بىر ئۆي بېرىلىشىگە كېلىمەن»^[3].

مانا بۇلار ئىخلاسەن ئۆلىمالاردا بولۇشى زۆرۈر بولغان بەزى مۇھىم سۈپەتلەر بولۇپ، بۇ سۈپەتلەرنى ئۆزىدە مۇجەسسەملىگەن ئۆلىما ئىنشائاللاھ، ئىخلاسەن ئۆلىمالار كارۋىنىغا قوشۇلغۇسى.

ئى ئاللاھ، بىزنى شەرىئەتنى پۇختا بىلىدىغان، بىلگەنلىرىگە ئەمەل قىلىدىغان، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلىدىغان، سۆز - ھەرىكەتلىرىدە رازىلىقنى كۆزلەيدىغان، ئازابىڭدىن قورقىدىغان، رەھمىتىڭدىن ئۈمىدۋار بولىدىغان، خەلققە كۆيۈنىدىغان، ئۇلارغا توغرا يولنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان ئىخلاسەن ئۆلىمالاردىن قىلغىن، ئى ئاللاھ، «بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن. غەزىپىڭگە يولۇققانلارنىڭ ۋە ئازغانلارنىڭ يولغا ئەمەس، سەن ئىنئام قىلغانلارنىڭ يولغا (باشلىغىن)»^[4] ۋە بۇ يولدا مۇستەھكەم قىلغىن، ئامىن.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: مۆمىنجان سىدىق

[1] سۇرە مائىدە، 45 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[2] ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان ھەدىس، نومۇرى: 55.

[3] ئىمام ئەبۇ داۋۇت رىۋايەت قىلغان ھەدىس، نومۇرى: 0084.

[4] فاتىھە 6 - ، 7 - ئايەتلەر.

ئۆلىمالىرىمىزنى قەدىرلەيلى

مۇھەممەدئىمىن بېشارەت

يىراقتىكى موللا داموللا، يېقىندىكى موللا بار موللا

(ئۇيغۇر خەلق ماقال تەمسىللىرىدىن)

ئۆلىمالار - مىللەتنىڭ بايلىقى، كەلگۈسى ئۈمىدى، نۇرلۇق قۇياشى، ھىدايەت يۇلتۇزى، بەخت سائادىتى، پەخىرى - شاراپىتى، ئىستىقبال كاپالىتى، مۇستەقىللىق بېشارىتى دېمەكتۇر. ئۆز ئالىملىرىدىن نەپەرەتلىنىدىغان مىللەت قۇياشتىن نەپەرەتلىنىدىغان شەپەرەڭلەر توپىغا ئوخشايدۇ. ئۆز ئالىملىرىنى قەدىرلىمىگەن مىللەت ئالىمىز قالدۇ. ئالىمىز قالغان مىللەت جاھالەت باياۋانلىرىدا يول تاپالماي ۋەيران بولىدۇ.

كىچىك ۋاقىتلىرىمدا دادامدىن «يىراقتىكى موللا داموللا، يېقىندىكى موللا بار موللا» دېگەن ماقال - تەمسىلنى پات - پات ئاڭلاپ قالاتتىم. ئۇ چاغلاردا ئەسىرلەر بويى ئاۋلىنىپ ئەجدادلىرىمىزدىن بىزگىچە يېتىپ كەلگەن بۇ ئەقلىيە سۆزنىڭ مەنىسىنىڭ تېڭىگە يەتمەپتەنمەن. كېيىن ئىلمى ھاياتقا قەدەم باسقاندىن كېيىن، بۇ سۆزنىڭ ئالىملاردىن ئاۋام پۇقرالارغىچە ھەممىلا كىشىنىڭ ئېغىزىدا قايىللىق بىلەن ئايلىنىپ يۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ ئۇزاق ئويلىغاندىم. مانا بۈگۈن بۇ سۆزنىڭ ئۆتمۈشىمىز ۋە رېئاللىقىمىز بىلەن چوڭقۇر باغلىنىشلىق ئەھمىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، قولىمغا قەلەم ئېلىش ئىمكانىيىتىم بولغان بۇ سائەتلەردە ئاق قەغەزنى قارا سىياھ بىلەن بويىپ ئولتۇرۇپتىمەن.

مەزكۇر ماقال - تەمسىلنىڭ كېلىپ چىقىش تارىخى ھەققىدە ئىشەنچلىك، ئېنىق بىر تارىخى مەلۇماتقا ئىگە بولمىساممۇ، ئەمما ئۇ تارىخىمىزدىكى ئاچچىق تراگېدىيەلەرنىڭ خەلق قەلبىدىن ئېتىلىپ چىققان ھەسرەتلىك نامايەندىسى سۈپىتىدە مەيدانغا كەلگەنلىكى

مانا مەن دەپلا چىقىپ تۇرىدۇ.

16 - ئەسىردە ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ نەمەنگان شەھىرىدە تۇغۇلۇپ نەقىش بەندىيە تەرىقىتىنىڭ بەشىنچى ئەۋلاد پىرى دەپ قارالغان مەخدۇم ئەزەم ئۆز شەھىرىدە تۇرار جايى قالمىغاندا ئۇيغۇر سەئىدىيە خاندانلىقىنىڭ پايتەختى بولغان يەكەنگە سوقۇنۇپ كىرگەندىن كېيىن، يىراقتىن كەلگەن بۇ «ئۇلۇغ ھەزرەت» نى خەلق بېشىغا ئېلىپ كۆتۈردى. ھوقۇق - مەنەسەپنى دەپ غالدان باشچىلىقىدىكى قالماقلارنى باشلاپ كېلىپ ئۇيغۇر خەلقىنى قەتلىئام قىلغان، ھەمدە خەلقنىڭ ئاق تاغلىق قارا تاغلىق دەپ ئىككىگە بۆلۈنۈپ، تەختى - بەختىنىڭ ۋەيران بولۇپ، زۇلمەتلىك قارا كۈنلەرگە مۇپتلا بولۇشىغا سەۋەپ بولغان كىشى دەل ئۇنىڭ نەۋرىلىرىدىن بولغان ھىدايەتۇللا ئاپاق غوجا ئىدى. بىچارە خەلق بىلمىگەن ھالدا ئۇ ئائىنىساپلارغا ئىقبال تىزگىنىنى تامامەن تۇتقۇزۇپ قويغان ئىدى. ئۇلارنىڭ ئىپلاس قولى بىلەن ئەسىرلەر بويى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان قۇدرەتلىك سەئىدىيە خاندانلىقى دومىلاپ چۈشۈپ خەلقنىڭ تەختى - بەختى ۋەيران، چىرايى خازان، شانلىق مەدەنىيىتى يەر بىلەن يەكسان بولۇپ، ئۇيغۇر تارىخىنىڭ تەرەققىيات چاچى 300 يىل كەينىگە سۈرۈلۈپ كەتتى. بۇ ئىش يەنە 1878 - يىلدىن باشلانغان ياقۇپ بەگ ھاكىمىيىتىنىڭ يىقىلىپ بۈگۈنكى كۈنىمىزگە قەدەر داۋاملىشىۋاتقان خىتاي ئىستېلاسىنىڭ ئاساسىي ھۆلىنى بەرپا قىلغان ئىدى. مانا بۇ تارىخىمىزدىكى سالاھىيىتى مەلۇم بولمىغان، يىراقتىكىلەرگە چوقۇنۇش ۋە يات پىكىر ۋە ئېقىملارغا قارىغۇلارچە ئەگىشىشتىن كېلىپ چىققان تولمۇ ئاچچىق تىراگېدىيەلەرنىڭ جانلىق مىساللىرىدىن بىرى ئىدى.

1848 - يىلى شەرقى تۈركىستاننىڭ قاغىلىق ناھىيەسى زۇڭلاڭ يېزىسى ئايياغ كەنتىدە دۇنياغا كۆز ئېچىپ ھىندىستان، ئىران، ئافغانىستان قاتارلىق دۆلەتلەرنىڭ ئالىي ئۈنۈپرسىتىپىلىرىدىكى مەشھۇر ئۇستازلاردا ئىلىم تەھسىل قىلىپ، شەرئەت، ئەدەبىيات ۋە تىبابەت ساھەلىرىدە كامالەتكە يەتكەن ئەدىبلەر پېشۋاسى ھۈسەيىنخان تەجەللى ھەزرەتلىرى يەكەنگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، يېشىل مەدرىسىدە بىر قانچە يىل مۇدەرىسلىك قىلغان بولسىمۇ ھەسەتخورلارنىڭ دۈشمەنلىكى تۈپەيلىدىن تۈرلۈك تۆھمەتلەر چاپلىنىپ، خاتىرجەم ياشاش ئىمكانىيىتىدىن مەھرۇم قىلىنغان، ھەتتا شۇ ۋاقىتتىكى مانجۇ ئەمەلدارلىرىغا شىكايەت قىلىنغان. تەجەللى ئاخىرى يەكەننى تاشلاپ، تۇغۇلغان يۇرتى قاغىلىققا بېرىپ تىبابەت ۋە يېزىقچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان، لېكىن ئۇ يەردىمۇ كۈتۈپخانا ۋە تەجرىبىخانىسىغا ئوت قويۇۋېتىلگەن.^[1] يەكەن دەرياسىدا ئېقىپ كەتكەن كىتابلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئۆمرىدە ئون توققۇز پارچە قىممەتلىك ئەسەر قالدۇرۇپ كەتكەن بۇ گېگانت ئۇيغۇر ئالىمى ۋە داڭلىق شائىر ھۈسەيىنخان تەجەللىنى بىز ئەنە شۇنداق قارشى ئالغاندۇق.

جاھالەت زۇلمەتلىرى ئىچىدە ئېڭىراپ ياتقان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ نۇرلۇق قۇياشى،

[1] مۇختار مامۇت مۇھەممەدى «ئۇيغۇر ئالىمى تەجەللى» 1 - 5 ۋە 633 - بەت

ئالىم، ئەدىب، بۈيۈك ئىسلاھاتچى ئابدۇقادىر داموللامنى مىللەت ئۆزلىرىنىڭ قۇتقۇزغۇچىسى دەپ تونۇپ، قوللاپ - قۇۋۋەتلەشنىڭ ئورنىغا جەددىزىمچى، خەلقنى يولدىن چىقىرىۋاتىدۇ دەپ تۆھمەت قىلىپ، ئىسلاھات يوللىرىغا تىكەن تاشلاپ، قىلمىغان دۈشمەنلىكلىرى قالمىغان ئىدى. ئاخىرى ئامال بولمىغاندا 1924-يىلى تاڭ سەھەردە بامدات نامىزىغا مەسچىتكە چىقاي دەپ تۇرغاندا پەخىرلىك ئالىمىز ئابدۇقادىر داموللام، ئۆز خەلقىمىز ئىچىدىكى پىچاقلىق بىر قارا قول تەرىپىدىن شېھىت قىلىۋېتىلگەن ئىدى.

پۈتۈن ھاياتىنى ئىسلام ئۈچۈن بېغىشلىغان، پىداكار، مول ھوسۇللۇق، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ پەخىرلىك ئالىمى ئەللامە مۇھەممەد سالىھ داموللا ھاجىمنىڭ «قۇرئان كەرىم ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى» جەمئىيەت بىلەن يۈز كۆرۈشكەن دەسلەپكى مەزگىللەردە، سەئۇدى ئەرەبىستان، مىسىر، ماراكەش، ئىئوردانىيە، ئىران قاتارلىق دۆلەت پادىشاھلىرىنىڭ ئالاھىدە تەكلىپلىك مېھمىنى بولۇپ قەدىرلەنگەن، ئېسىل مۇكاپاتلارغا ئېرىشكەن، ئالىملار ۋە شائىرلار تەرىپىدىن قىزغىن ئالقىشلانغان بۇ بۈيۈك ئۇستاز، ئەكسىچە، ۋەتەنمىزدىكى بىر قىسىم ئاتالمىش ئۆلىمالار، بۇرنىنىڭ ئۇچىنىلا كۆرىدىغان بىلەرمەنلەر ۋە نادان كىشىلەرنىڭ ھەسەت، غەيۋەت ۋە قامچىلاش ئوبيېكتىغا ئايلانغانىدى.

بىرەر قېتىم قولغا ئېلىپ باشتىن ئاخىرى ئەمەس، ئون-يىگىرمە بەت بولسىمۇ ئوقۇپ باقمايلا، تەرەپ - تەرەپتىن تىل - ھاقارەتلەرنى، قار - يامغۇر كەبىي ياغدۇرۇپ مۇسۇلمانلىرىمىزنى قايىمۇقتۇرۇپ، ئۇستازنى ۋە ئىلىم سۆيەر مۇسۇلمانلارنى ناھايىتى بىئارام قىلغان ئىدى. ئەينى دەۋردە، كىشىلەر ئۇيغۇر تارىخىدىكى جەمئىيەت بىلەن تۇنجى قېتىم تولۇق يۈز كۆرۈش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشكەن بۇنداق بۈيۈك شاھانە ئەسەرنىڭ قانچىلىك جاپا - مۇشەققەت بىلەن روياپقا چىققانلىقىنى، ئۇنىڭ نەقەدەر قىممەتلىك ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ يېتەلمىگەنىدى. قىسقىسى، ئۇلار يېقىندىكى موللىنى قەدىرلىمەسلىك ئادىتى بويىچە ئاللاھنىڭ ئۆزلىرىگە ئاتا قىلىنغان كاتتا رەھمىتىنى تونۇپ يېتەلمىگەن ئىدى.

مۇھەممەت سالىھ داموللا ھاجىمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى ھېلىمۇ ئېسىمدىن چىقمايدۇ:

- مەن ئۈرۈمچىنىڭ كوچىلىرىدا ماڭسام مېنى ئانچە كۆپ ئادەم تونۇمايدۇ، سالام قىلىدىغانلار ئانچە كۆپ ئەمەس. ئەمما مىسىردا گېزىت - ژۇرنال، تېلېۋىزورلاردا سۈرەتلىرىم چىققان بولغاچقا، ھەممىلا كىشى ھەتتا كوچىدىكى باققاللارمۇ مېنى بىلىدۇ، بىر - بىرىگە ئىشارەت قىلىپ مېنى كۆرسىتىشىدۇ، ھۆرمەت بىلەن سالام قىلىشىدۇ.

يېقىندا زامانىمىزدىكى ئەڭ مول ھوسۇللۇق ئالىملىرىمىزنىڭ بىرى بولغان ئۇستاز

مۇھەممەد يۈسۈپ قارىباھاجىمنىڭ «قۇرئان كەرىم ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى» ھەر قايسى جايلاردىكى ئۇيغۇر كىتابخانلىرىنىڭ كۆركەم زىننىتى، پەخرى ھۆرمىتى سۈپىتىدە ئورۇن ئېلىپ، كەڭ كىتابخانلارغا مۇبارەك جامالىنى كۆرسىتە-كۆرسەتمەيلا ئەينى تېراگىدىيە، كۆنگەن خۇيىمىز ئىجتىمائىي ئالاقە ۋاسىتىلىرىدا يەنە ئەكس ئېتىشكە باشلىدى.

«قوشنىسىنىڭ قوش كۆرۈنۈپتۇ» دېگەندەك، بىزدە ئۆزىمىزنىڭكىنى تۆۋەن كۆرۈپ، باشقىلارنىڭكىنى چوڭ كۆرۈۋالدىغان، ئۆزىمىزنىڭكىدىن نومۇس، باشقىلارنىڭكىگە ھەۋەس قىلىدىغان، ھەمدە قارىغۇلارچە تەقلىد قىلىدىغان خاراكتېر خېلىلا سالماقنى ئىگىلەيدىكەن.

بىلىشىمچە، ئەينى زامانلاردا يېزىدا ياشىغانلار ئۆز قەۋمىگە ئۇزۇن يىل كۆيۈنۈپ خىزمەت قىلغان، ئىلىم ۋە تەجرىبىسى يېتەرلىك بىر ئالىمنى شەھەردىن بىرەر ئاۋازى ئۈنلۈك، سۆزى راۋان دەۋەتچى كەلسە، ئۇنىڭ سالاھىيىتى ۋە ئۆتمۈشى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۆز ئالىمنى تاشلاپ كۆزگە ئىلماي، ھاقارەت قىلىپ ئۇنىڭغا ئەل بولاتتى. يەنە بىر مەزگىلدىن كېيىن، باشقا بىر ماھىر دەۋەتچى كېلىپ پۈكۈنى قىزارغۇچە دەبدەبىلىك سۆزلەرنى قىلىپ بەرسە، كونسىدىن نەپرەتلىنىپ يېڭىسىغا يۈگۈرىدىغان ئەھۋاللار ئومۇملىشىپ كەتكەن ئىدى.

شەھەردىكى بىر قىسىم كىشىلەر بولسا باشقا بىر شەھەردىن ناتونۇش، ئەمما سۆزگە ماھىر بىرى كېلىپ ھەيران قالدۇرۇش، ئۆزى ئىخلاسەن، دىنى ۋە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ھاياتىنى شام قىلىپ ياندۇرۇپ، باشقىلارغا يورۇقلۇق بېرىۋاتقان بۇرۇنقى ئالىمغا ئەگىشىپ ماڭغانلىقىغا نەچچە مىڭبۇشايمان قىلىشىپ يۈرەتتى. بىر مەزگىلدىن كېيىن يىراقتىن كەلگەن «داموللام» نىڭ ئەسلى سالاھىيىتى ئاشكارىلانغاندا بولسا، ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى ھەقىقىي پېشۋاسىنى قەدىرلىمىگەنلىكىنىڭ ھەسرەتلىكى چىكىپ ئاھ ئۇرۇشاتتى.

ئىنتېرنېت ئومۇملاشقان كېيىنكى كۈنلەردە ئۇيغۇر مۇسۇلمانلىرى ئەرەب دۆلەتلىرىنىڭ ھەمدە ئوتتۇرا ئاسىيا ئۆلىمالارنىڭ ۋىدىئولۇق، ئاۋازلىق دەۋەتلىرى قىرائەت پىلاستىنكىلىرى بىلەن تونۇشۇش دەۋرىگە قەدەم قويدى. چەتئەلنىڭ كىتابلىرى بولسا ۋەتەننىڭ ھەر قايسى بۆلۈك - پۇچقاقلرىغىچە سەلدەك ئېقىپ كېلىشكە باشلىدى.

1949 - يىلدىن كېيىنكى ئوتتۇز يىل داۋاملاشقان دىن - مەدەنىيەتكە قارشى تۇرۇش ھەرىكەتلىرى، چەتئەل دەۋرۋازلىرىنى ئاقاش ۋە كىتاب - ماتېرىياللارنى كۆيدۈرۈش قاتارلىق تارىخى جىنايىتى ھەرىكەتلىرى ئاخىرلاشقان 80 - بۆلۈمۈ 90 - يىللاردىن كېيىنكى ئۇيغۇر جەمئىيىتى چەتئەللەردىن ئېقىپ كىرگەن كىتابلارغا نىسبەتەن ياخشى - ياماننى پەرقلىنىدۇرۇپ ئولتۇرماستىن ئۇۋىسىدىن قوزغىتىلغان ھەرىكەت توپىغا ئوخشاش ئاتلانغانىدى.

كۆپ قىسىم دەرسخانلاردا دەرسلىك كىتاب بىلەن پايدىلىنىش كىتابلىرىنى

پەرقلەندۈرمەستىن، كىتاب ئىسمى ياكى مۇندەرىجىسىگە بىر قاراپلا ياخشى كىتاب ئىكەن دەپ ھەتتا ئۆزىمۇ باشتىن ئاخىر كۆرۈپ باقمىغان كىتابنى تالىپلارغا بىر-بىرلەپ ۋاراقلاپ دەرسلىك قىلىدىغان، يەنە بىر يېڭىلىق كىتاب كەلسە ئۇ بۇرۇنقىدىن ياخشى ئىكەن دەپ كونسىنى تاشلاپ، يېڭىسىنى دەرسلىك قىلىدىغان تۇراقسىز، پروگراممىسىز مائارىپ ئەندىزىسى شەھەر-يېزىلاردا كەڭ ئومۇملاشقان ئىدى.

شۇ چاغلاردا دىنى ئۇن-سەن بۇيۇملىرىغىمۇ قارىغۇلارچە يوپۇرۇلۇش ئەھۋالى يۈز بەردى. سالاھىيىتى نامەلۇم بولغان، ئۆزى ياشىغان دەۋر ياكى مۇھىتقا قارىتا سۆزلەنگەن تەبلىغلەرنى ئۇدۇللا ئۆز ھالىمىزغا ئۇيغۇنلاشتۇرماقچى بولۇپ، خىيالىي دۇنيادا ياشاپ، رېئاللىقىمىزغا قانداق تەدبىقلاشنى بىلمەي، نۇرغۇنلىغان تولدۇرغۇسىز زىيانلارنى تارتىۋالدىق. چەتئەللەردە ئاللىقاچان چۆرۈپ تاشلانغان پىكىرلەر ۋە تىنىمىزدە ئىلغار پىكىر ھېسابلىنىپ، بۇ خىل پىكىرلەرنى مېڭىسىگە قاقچىلىۋالغانلار ئۆزلىرىنى ئەڭ ئىلغار، مىللەتسۆيەر، دىنىسۆيەر، ئۆمەتسۆيەرلەردىن ھېسابلاپ، قاناتلىرىنى يايغان تۈزدەك پاختىيىپ، بويۇنلىرىنى غادايتىپ، گېلىنى قىرىپ، باشقا ئەل مۇسۇلمانلىرى مۇسۇلمان ئەمەسلىرىنى مۇسۇلمان قىلالماي ئاۋارە بولۇۋاتسا ئۇلار لوپا ئەينەك بىلەن مۇسۇلمانلار ئىچىدىن كاپىر ئىزدەپ يۈرگەن كۆرۈنۈشلەر مودا بولدى.

بىز ۋە تەندىكى چاغلاردا ئەۋلىيادەك بىلگەن بىر قىسىم چەتئەل ئالىملىرى ۋە يازغۇچىلىرى چەتئەلگە چىقىپ كۆزەتكەندىن كېيىن، ئەمەلىيەتتە بىزنىڭ تەسەۋۋۇرىمىزدىن بەكلا تۆۋەن، ئېتىبارسىز، ھەتتا بەزىلىرىنىڭ ئۆلىمالار سېپىغا تىزىلىشى سالاھىيىتىنىڭ يوق تاشلاندىق پىكىرلەر ئىگىسى ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتۇق. ئۇلارنىڭ بىز ئەتىۋارلاپ ھېچنىمىگە تەڭ قىلمىغان كىتابلىرى كىتاپخانا جازىلىرىدىنمۇ ئورۇن ئالالمىغان، ئالىملارنىڭ ئېتىراپىغا ئېرىشەلمىگەن كىتابلار ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ، ئۇلاردىن چىققان پەتۋا-ھۆكۈملەرنىڭ بەلگىلىك دۆلەت ۋە رايون چەكلىمىسى، ھاكىمىيەت بېسىمى، سىرلىق كۈچ قاتارلىقلاردىن خالىي ئەمەس ئىكەنلىكىنى بىلگىنىمىزدە، پىشانىمىزدىن سوغۇقتەر ئېقىشقا باشلىدى.

توغرا، ئىلىم ۋە ئۇنىڭ ئۇسلۇبلىرى تەرەققىي قىلىۋاتقان، پىكىرلەر ئۈزلۈكسىز يېڭىلىنىۋاتقان بۈگۈنكى دەۋردە، كۆز-قۇلاقلىرىمىزنى ئېتىۋېتىپ، قاتمال ۋە مۇتەئەسسىپلىك ماقامىدا تۇرۇۋېلىش مىللەتنى نادانلىقتا قالدۇرۇش، يوقىلىش گىردابىغا ئېلىپ بارغانلىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس. چۈنكى ئۈزلۈكسىز ئۆزىنى يېڭىلاپ تۇرمىغان، ئىلغار پىكىر بىلەن قوراللىنىپ، دەۋرنىڭ چاقى بىلەن ماس قەدەمدە تەڭ ئىلگىرىلىمىگەن شەخس ياكى مىللەت ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن تارىخ سەھنىسىدىن سۈپۈرۈپ تاشلىنىدۇ. ئەمما مىڭ يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتىن بېرى ئىسلام دىنىغا ئېسىلىپ كەلگەن، مەدەنىيەتلىك، شانلىق تارىخقا ۋە مىللىي ئۆرپ-ئادەتكە ئىگە ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ باشقا مىللەت ئالىملىرى ۋە ھەر بىر يېڭىلىقلىرىدىن تاللاپ پايدىلىنىش ئەمەس، بەلكى پۈتۈنلەي چوقۇنۇپ ئۆز تىزگىنىنى ئۇلارغا تۇتقۇزۇپ قويۇشى ئەسلا توغرا بولمىغان، زىيانلىق

ھەتتا ھالاكەتكە سۆرەيدىغان ئامىللارنىڭ بىرىدۇر.

بۇگۈنكى دۇنيادا ئۆز تارىخىنى ياخشى بىلىدىغان، ئۆز قەۋمى بىلەن پەخىرلىنىدىغان ئەۋلادلارنى يېتىشتۈرۈپ، ئۇلارنى تارىختىكى شانلىق، مۇۋەپپەقىيەتلىك سەھىپىلەر بىلەن تونۇشتۇرۇپ ئۆزلىرىنى قەدىرلەش روھى بىلەن خەلقىنى جانلاندىرۇپ كېلىۋاتقان مىللەتلەر كۈندىن-كۈنگە روناق تېپىپ، تەرەققىياتنىڭ يۇقىرى پەللىسىگە يامىشۋاتىدۇ. مېنىڭچە، تۈركىيە خەلقى بۇ جەھەتتە ئالدىنقى ئورۇندا تۇرۇشى مۇمكىن دەپ ئويلايمەن.

مەلۇم بولۇشىچە، ئۇلار باشقا مىللەت ئالىملىرىنى ھۆرمەتلەيدىكەن ئەمما چوقۇنۇپ كەتمەيدىكەن، پايدىلىنىدىكەن، ئەمما قارىغۇلارچە ئەگىشىپ كەتمەيدىكەن، قابىلىيەت ئىگىلىرىنى يېتىشتۈرۈشكە پۈتۈن كۈچى بىلەن ئەھمىيەت بېرىدىكەن، ئۆز مەسىلىلىرىنى ئۆزلىرى ھەل قىلىدىكەن، پۈتۈن دىنى كىتابلار تەرجىمە قىلىنغان ھەتتا مەكتەپلەردىكى دىنى دەرسلىك كىتابلارمۇ تۈركچە تۈزۈلگەن بولۇپ، ئەرەبچە بىلمەيدىغان ھەر قانداق كىشىنىڭمۇ ئەرەبچىگە موھتاج بولماستىن، دىننىڭ پۈتۈن ھۆكۈم ۋە مەسىلىلىرى بىلەن تونۇشۇپ چىقىش ئىمكانىيىتى بارلىققا كەلگەن. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ۋەتەننى، دىننى، تىلىنى، بايرىقىنى ۋە تارىخىنى قوغداشقا، شۇنداقلا ئىلىم-بىلىم، قابىلىيەت ئىگىلىرىنى ھىمايە قىلىشقا بەكمۇ ئەھمىيەت بېرىدىكەن، ئۆز مەسىلىلىرىنى ئۆز ئالىملىرى، دانىشمەنلىرى بىلەن ھەل قىلىدىكەن.

بىز مەپتۇن بولۇۋاتقان ئەرەب ئالىملىرىدىنمۇ ۋەتەنمىزگە ئالاقىدار بىر قىسىم مۇھىم مەسىلىلەر سورالغاندا، ئۇلار ئۆزۈڭلارنىڭ ئالىملىرىدىن سورىغاندا، بۇنداق مەسىلىلەرنى شۇ يەردە ياشىغانلار ئەڭ ياخشى بىلىدۇ دەپ جاۋاب بېرىدىكەن.

دېمىسىمۇ شەرىئەتتىكى بىر قىسىم تۇراقلىق ھۆكۈملەردىن باشقىلىرى مۇسۇلمانلار ياشىغان دەۋر، مۇھىت، ئۆرپ - ئادەت، ھۆرلۈك - قۇللۇق قاتارلىق تۈرلۈك ئامىللارنىڭ ئۆزگىرىشىگە قاراپ ئۆزگىرىدۇ. بۇنداق چاغدا شۇ رايۇننىڭ ئالىملىرى ئىجتىھات قانۇنىيەتلىرىگە رىئايە قىلغان ھالدا پۈتۈن كۈچى بىلەن ئىجتىھات قىلىپ، ھۆكۈمنى شۇ رايۇن مۇسۇلمانلىرىغا تەتبىقلايدۇ. بۇ خىل تىپتىكى ھۆكۈملەرمۇ ئوخشاشلا شەرىئەت ھۆكۈمى ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭغا ئەمەل قىلغانلارمۇ شەرىئەتكە ئەمەل قىلغان بولىدۇ.

ۋەتەننىڭ قەدىرىنى ۋەتەندىن ئايرىلىپ ھېس قىلدۇق، پۇلنىڭ قەدىرىنى ئۇنىڭدىن قۇرۇقلانغاندا تونۇپ يەتتۇق. لىدىرلىرىمىزنى شېھىت قىلىنغان ياكى ۋاپات بولغاندىن كېيىن ماختىدۇق، ئاتا-ئانىمىزنىڭ قەدىرىنى ئۇلارنى كۆرەلمەيدىغان بولغاندا ئاندىن ھېس قىلىپ يەتتۇق، ئالىملىرىمىزنىمۇ ھاياتىدا تىللاپ، كەلمەسكە كەتكەندىن كېيىنلا قەدىرىنى بىلىپ، ھەسرەت بىلەن مەدھىيە - سانا ۋە شېئىر - قەسىدىلەرنى ئوقۇپ كەلدۇق. ئاللاھنىڭ تەقدىرى بىلەن ۋەتەندە قالغان ئۆلىمالارنىڭ بىر قىسىملىرى ئۆلۈپ

تەكەن ياكى قەستلەپ ئۆلتۈرۈۋېتىلگەن، يەنە بىر قىسىملىرى تۈرمە - لاگىرلاردا دەھشەتلىك قىيىن كۈنلەرنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈۋاتقان بۇ مەزگىللەردە، ۋەتەن ئۆلىمالىرىدىن بىر قىسمى ئاللاھنىڭ چەتەلدىكى ئۇيغۇر مۇھاجىرلىرىغا بولغان رەھمىتى بىلەن ھىجرەت زېمىنلىرىدا ياشاۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلار خەلقنىڭ يېتەرلىك قوللىشىغا، ھىمايىسىگە ئېرىشىشنىڭ ئورنىغا ئەيىبلەش، كۆزگە ئىلىنمىسىلىق، ئېتىبارسىزلاشتۇرۇش، تۆھمەت، بۆھتان ۋە ھاقارەت ئوبيېكتىغا ئايلنىپ قالماقتا.

ئۆلىمالارنى خارلىغانلىق ماھىيەتتە دىنى خارلىغانلىقتىن باشقا نەرسە ئەمەستۇر، چۈنكى دىن مۇسۇلمانلار ئارقىلىق، مۇسۇلمانلار ئۆلىمالار ئارقىلىق ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى تامامەن نامايان قىلىپ، ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا ئىزچىل داۋاملىشالايدۇ.

ناۋادا چەتئەللەردە، باشقا مىللەت ئۆلىمالىرىدا شۇنچىۋالا ئېغىر بېسىم، خەۋپ - خەتەر ئاستىدا ئەمەس بەلكى ئەركىن مۇھىت، بىخەتەر شارائىت ئىچىدە ئۇلاردەك پىداكارانە، ئىخلاس روھى بىلەن خىزمەت قىلىدىغان ئالىملار بولۇپ قالسا، كىشىلەر ئۇلارنىڭ پۈتۈن يەرگە تەگكۈزمەستىن باشلىرىغا ئېلىپ كۆتۈرگەن بولاتتى، ئەڭ چوڭ غوجىلىرى قىلىۋالغان بولاتتى، تەۋەرۈك بىلىپ قوللىرىنى سۆيۈۋېلىش ئۈچۈن ئۆچىرەت بىلەن تىزىلغان بولاتتى. ئەپسۇسكى، بىز قولىدا گۆھەر تۇرسا تاش ئىزدەۋاتقان ئەخمەقلەرگە ئوخشاپ قېلىۋاتىمىز. ئادىتىمىز بويىچە، ھەر دائىم نېمەتنى كېچىكىپ، بەكمۇ كېچىكىپ ھېس قىلىمىز.

دۇنيادىكى ھەممە مىللەتنىڭ تارىخلىرىدا شۇنداقلا ياشاۋاتقان دەۋرىدە ئىپتىخارلىنىدىغان، نەمۇنە قىلىدىغان، ئېغىزدىن ئېغىزغا تەگمەي ماختىشىدىغان، ياش - ئۆسمۈرلەرنى ئۇلارنىڭ روھى بىلەن تەربىيەلەيدىغان مەشھۇر شەخىسلىرى، ئۇلۇغ ئالىملىرى بولىدۇ. ئەلۋەتتە، ئۇلارمۇ ئىنسان بولغانلىقى ئۈچۈن نۇرغۇنلىغان خاتالىقلىرى، ئەيىب - قۇسۇرلىرى بولىدۇ. بىراق ئۇلار مىللەتنىڭ ياش - ئۆسمۈرلىرىنى تەربىيەلەش ئۈچۈن ئۆز ئىچىدىن ھايات ئۈلگە، يارقىن نەمۇنە چىقىرىشنىڭ زۆرۈرلىكىنى چوڭقۇر تونۇپ يەتكەن بولغاچقا ئۆز مەشھۇرلىرىنىڭ ئېچىلىپ قالغان يەرلىرىنى يۆگەپ، كۆرۈمىسىز يەرلىرىنى پەردازلاپ ئۇلارنى ئەۋلادلارنىڭ ئۆگىنىش ئۈلگىسى قىلىپ قۇرۇپ چىقىدۇ. چۈنكى ئۇلار بىر مىللەت ئىچىدە ئەۋلاد يېتىشتۈرۈشتە بۇ نۇقتىنىڭ بەكمۇ مۇھىم ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ يەتكەن. بۇلار ئۈچۈن مىساللار بەك كۆپ.

ئەمما بىزچۇ؟ بىز ھەر دائىم ئۆلىمالىرىمىزنىڭ، مەشھۇرلىرىمىزنىڭ يوشۇرۇلۇپ قالغان ئەيىبلىرىنى ئاچمىز، يەنە تاپالمىساق مەخسۇس كۈچلەيمىز، يەنە تاپالمىساق بۆھتان قىلىمىز، سېستىمىز، يېڭىدىن باش چىقسا ئۇنى كېسىپ تاشلاشقا ئۇرۇنىمىز، كېسەلمىسەك تۆھمەت - بۆھتانلارنى قار - يامغۇردەك ياغدۇرۇۋېتىمىز. بىزدە بىرەر ئالىمنىڭ يېتىشىپ چىقىشى، چىقىشىمۇ ئېتىراپ قىلىنىشى بەكمۇ تەسكە توختايدۇ ياكى ئېتىراپ قىلىنماقۇمۇ قېرىپ ئۆلۈمگە يېقىنلاشقاندا، قولىدىن ئىش كەلمەس بولۇپ

قالغاندا ۋە ياكى كۆپ ھاللاردا ئۆلۈپ كەتكەندە پۇشايمان بىلەن ئېتىراپ قىلىمىز. ئەمما يەنە ئىبرەت ئېلىپ ھاياتلارنى قەدىرلىمەيمىز.

شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بىز 1000 يىلدىن ئاشقان ئىسلام تارىخىمىزدا پەخىرلىنىپ تىلغا ئالغۇدەك ۋەكىل خاراكتېرلىك خەلقئارالىق ئۆلىمالاردىن مەھمۇت قەشقەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپتىن باشقىسىنى ناخشىمىزغا قاتالمىدۇق. ئومۇمىي سانىمىزغا نىسبەتەن چىقارغان ئالىملىرىمىز بەكمۇ ئاز بولدى. ئۇلارنىڭ يېتىشىپ چىقىشىغا، تونۇلۇپ خىزمەت قىلىشىغا ئىمكان بەرمىدۇق، ئۇلارغىمۇ ھايات ۋاقتىدا كۆرسەتمىگەن كۈنىمىز قالمايدى. نۇرغۇن تۆھپىكارلىرىمىز بار ئىدى، ئەمما تۆھمەت قىلدۇق، يىقىتتۇق، تۈرمىگە سولاتتۇق، بېشىنى كەستۇق، پىچاقلىدۇق، قىلمىغانلىرىمىز قالمايدى.

باشقا مىللەتتە ئوقۇپ مەدرىسە پۈتتۈرۈپ ئالىم بولغانلار ياكى ئۇنىۋېرسىتېتلارنى تۈگىتىپ باكلاۋىر، ماگىستىر، دوكتور، پروفېسسور بولغانلار تەبىئىي خىزمەت، يۇقىرى مەنەسپ، يۈكسەك ئابروي، پاراۋان تۇرمۇش ئۈستىگىلا قونۇپلا چۈشىدۇ ۋە ئالدىن شۇنداق ئورۇنلاشتۇرۇلىدۇ، دۆلىتى تەرىپىدىن ياردەم بېرىلىدۇ ھەم كۆپىنچە باشتىلا شۇنداق ھازىرلانغان بولىدۇ.

ئەمما بىزدە ئالىم بولغانلار ئوقۇش باشلىغاندىن باشلاپلا ماڭاشلىق تەبىئىي خىزمەت، مەنەسپ - مەرتىۋە ئۇياقتا تۇرسۇن، ۋەتەندىكى چاغلاردا، ئىخلاس بىلەن قەدەم ئېلىپ، ئالدىغا كەلمەكچى بولغان پىتتە - پاسات، قۇرۇق تۆھمەت، دەككە - دۈككە ئىچىدە قىلىدىغان يوشۇرۇن خىزمەت، تۈرمە قاتارلىقلارنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ بولۇپ يولنى باشلىغان بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە شۇنداق ئېغىر كۈنلەر ئۇلارنى كۈتۈۋالىدۇ.

چەتئەللەردە بولسا نادانلارنىڭ تىل - ئاھاننى، بوھتان - تۆھمىتى، گىنە - ئاداۋىتى قاتارلىقلارنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ قويۇپ ئوقۇيدۇ، ئەمەلىيەتتە شۇنداق كۈنلەر ئويلىغىنىدىنمۇ بەكرەك رەھىمسىز ھالەتتە ئالدىغا كېلىدۇ. ئۇلار قوللاشقا ئېرىشەلمىسىمۇ تىل - ئاھانەت ۋە تۆھمەتكە قالمىسىلا شۇنىڭغا رازى بولىدىغان ھالدا بىچارە. لېكىن شۇنداقتىمۇ ئۇلار سۆيگەن دىنى ئۈچۈن، نادان مىللىتىنىڭ ئىسلاھاتى ئۈچۈن تىنىمىز ھالدا ئوقۇيدۇ، ئالىم بولۇپ يېتىشىپ چىقىدۇ. ئالىم بولغانلىرى بولسا تىنىمىز ھالدا دىنىم، مىللىتىم دەپ ئاھ ئۇرۇپ خىزمەت قىلىدۇ. ئەمما، ئەپسۇس، تولىمۇ ئەپسۇس، بىز ئۆز ئالىملىرىمىزنىڭ قىممىتىنى بىلمەيمىز، تارىخىمىزدىكى مەھمۇت قەشقەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپ، ئەھمەد يۈكەنكى، ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر قاتارلىق مەشھۇرلىرىمىزنىڭ ئەسەرلىرى تۈرك دۆلەتلىرىدە ئالقىشلىنىپ، ھەتتا مەكتەپلەردە دەرسلىك كىتابلاردا بايان قىلىنىدۇ. قىممەتلىك تەتقىقاتلار ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئەمما بىز ئۇلارنىڭ كىتابلىرىنى قوللىمىزغا ئېلىپمۇ قويمايمىز.

بىزگە ئالىملىرىمىز نۇرغۇنلىغان ۋاقتىنى، قان - تەرنىنى سەرپ قىلىپ، قىممەت

باھالىق ئەسەرلەرنى قالدۇرۇپ قويسا قەدىرلەشنى بىلمەيمىز.
مىسال سۈپىتىدە شاھانە بىر ئەسەرنىڭ غايىپلىق سەرگۈزەشتىسىنى ئوتتۇرىغا
قويۇشنى مۇۋاپىق كۆردۈم.

«ئېغىزدىن ئېغىزغا تەگمەي پەخىرلىنىپ ماختاۋاتقان شاھانە ئەسەر» «تۈركىي تىللار
دىۋانى» نى پۈتۈپ بولغاندىن كېيىنلا مەھمۇد قەشقەرى ئابباسىيلار سۇلالىسىنىڭ
27- خەلىپىسى مۇقتەدى بىللاھقا تەقدىم قىلدۇ.

شۇ يىللاردىكى ئۇرۇشتا خەلىپە مۇقتەدىنىڭ ئوردىسى ۋە ئوردا كۈتۈپخانىسىدىكى
نۇرغۇنلىغان قىممەتلىك كىتابلارمۇ كۆيۈپ كەتكەن بولۇپ، ئۇرۇش مالىمانچىلىقىدا
ئوردىدىكىلەر ئۆز جانلىرىنى ساقلاپ قېلىشنىڭ ئامالىنى قىلىشماقتاندا، مۇقتەدىنىڭ
ئوردىسىدا تەلىم ئېلىۋاتقان نامەلۇم بىر ئالىم ۋەيران بولۇپ كېتىۋاتقان ئوردا
كۈتۈپخانىسى ئىچىدىن «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى قۇتقۇزۇۋالدى ۋە كېيىنكى
كۈنلەردە ئابباسىيلار سۇلالىسىنىڭ 34- ۋارىسى خەلىپە ئەل ناسىرغا ھەدىيە قىلدۇ.
بۇ مىلادىيە 1225- يىللىرىغا توغرا كېلەتتى.

خىرىستىئانلاردىن تەشكىللەنگەن ئەھلى سەلب (كرېست قوشۇن) ئىككىنچى قېتىم
شەرققە يۈرۈش قىلىپ، ئەرەب زېمىنلىرىنى يەنە بىر قېتىم خانىۋەيرانچىلىققا دۇچار
قىلدۇ. ئاشۇ مالىمانچىلىقتا «تۈركىي تىللار دىۋانى» يەنە بىر قېتىم دېڭىزغا تاش
چۆككەندەك يەر يۈزىدىن غايىپ بولۇپ كېتىدۇ. ئالتە ئەسىر ئۆتۈپ كەتكۈچە بۇ
كىتابنىڭ ئىز- دېرىكىمۇ بولمايدۇ. كىشىلەر قەدىمكى كىتاب خاتىرىلىرىدىن مەھمۇد
قەشقەرى ئىسمىلىك بىر تۈرك ئالىمىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» ناملىق بىر
مەشھۇر ئەسەر يازغانلىقىنى بىلىشىدۇ. ئەمما، ھېچكىممۇ بۇنداق كىتابنى ئۆز كۆزى
بىلەن كۆرۈش ئارزۇسىغا يېتەلمەيدۇ.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە تۈركىيىنىڭ ئىستانبۇل شەھىرى ئېغىر بومباردىمانغا
ئۇچرايدۇ. بىر پاي زەمبىرەك ئوقى ئاقسۆڭەك دىيار بەكرى جەمەتىدىن بولغان
بىر كىتابپۇرۇشنىڭ ئۆگزىسىدە پارتلاپ، ئۇلارنىڭ ئەل ئىمىر نامىدىكى مەشھۇر
كۈتۈپخانىسىنى ۋەيران قىلىۋېتىدۇ. كىشىلەر كىتاب دۆۋىلىرى ئارىسىدىن ئۆزلىرى
كۆرۈپ چۈشىنەلمەيدىغان، ئەمما ئىنتايىن نەپىس ئىشلەنگەن بىر دىۋاننى بايقاپ
قالدى. بۇ ئەسلىدە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ شۇ كەمگىچە ساقلىنىپ قالغان
بىرىنچى نۇسخىسى بولۇپ، ئوسمان تۈرك ئىمپېرىيەسىنىڭ ۋەزىرلىرىدىن بىرى
بولغان نازىپ بىنىڭ ئائىلە- تاۋابىئاتىدىن بولغان بىر ئايال ئائىلىسىدە ئۇزاق يىل
تەۋەرۈك سۈپىتىدە ساقلاپ، كېيىنچە تۇرمۇش ئېھتىياجى تۈپەيلىدىن دىيار بەكرى
جەمەتىنىڭ ئەل ئىمىر كۈتۈپخانىسىغا رەنگە قويغان قولىزما نۇسخىسى ئىدى. ئەل
ئىمىر كۈتۈپخانىسىنىڭ ۋەيران بولغانلىقىنى ئاڭلىغان مەشھۇر تىلشۇناس كىلى سىلى
رىفئەت ئەپەندى دەرھال كۈتۈپخانىغا كېلىپ (ھىجرىيە 1335- يىلى، مىلادىيە

1914-يىلى) بۇ كىتابنى باشقىلاردىن سېتىۋالدى. ئۇ ئۈچ يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ بۇ تەڭداشسىز مىراسنى ئۈچ تومغا ئايرىپ، 1917-يىلى ئەسلى نامى بويىچە ئىستانبۇلدا مىخ مەتبەئەدە نەشىر قىلدۇرىدۇ. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بۇ كىتاب دۇنيادىكى ھەر مىللەت تۈركولوگىلارنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلىشقا باشلايدۇ» [1].

«تۈركى تىللار دىۋانى» نىڭ كەچۈرمىشلىرىدىن شۇنى ھېس قىلالايمىزكى بىز ئۆز ئالىملىرىمىزنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ بىباھا ئەسەرلىرىنىڭ قىممىتىنى ئۆزىمىز قىلالمىدۇق، ناۋادا «تۈركى تىللار دىۋانى»، «قۇتادغۇ بىلىك» قاتارلىق گۆھەرلىرىمىزنى باشقا مىللەتتىكىلەر ساقلاپ، قوغداپ، تەتقىق قىلىپ دۇنياغا تونۇتۇپ بەرمىگەن بولسا بىز تارىخىمىزدىكى نېمىلەر ۋە كىمىلەر بىلەن پەخىرلىنەر ئىدۇق؟!

ئەزىز قېرىداشلىرىم، ئۆلىمالارغا ھۆرمەت قىلايلى! ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىنى قەدىرلەيلى! ئۆلىمالار - بىر مىللەتنىڭ بىباھا بايلىقى، كەلگۈسى ئۈمىدى، نۇرلۇق قۇياشى، ھىدايەت يۇلتۇزى، بەخت ساۋاتىدى، پەخىرى - شاراپىتى، ئىستىقبال كاپالىتى، مۇستەقىللىق بېشارىتى دېمەكتۇر.

سەمىمىدە بولسۇنكى، بۈگۈنكىدەك دىنىي ئىلىم كەمسىتىلىۋاتقان، جەمئىيەتنىڭ پاساتچىلىقى تۈپەيلىدىن ئىلىمنىڭ بەرىكىتى كۆتۈرۈلۈپ، دىنىي ئوقۇغۇچىلارنىڭ سانى ئازايغان، ھىممەت كەمەرلىرى بوشاپ قالغان بىر زاماندا، بۇنىڭدىن كېيىن ئىلىمدا پىشقان نۆۋەتتىكىدەك قەلەمدە پىشقان دىنىي يازغۇچىلار، تەجرىبىلىك مۇدەررىسلەر، ئەل ئېتىراپ قىلغان ئۆلىمالارنىڭ مەيدانغا كېلىشى، ئەپسۇس، بەكمۇ يىراقتا كۆرۈنۈۋاتىدۇ. ئەمما ئاللاھدىن ئۈمىدىمىزنى ئۈزەيمىز، تىرىشچانلىقنى توختاتمايمىز.

«يىراقتىكى موللا داموللا، يېقىندىكى موللا بار موللا» دېگەندەك، باشقىلارنىڭ بەك چوڭ كۆرۈنۈپ كېتىپ، ئۇلارغا چۆمچىيىپ، ئۆزىمىزنىڭ ئۆلىمالىرىمىزنى كىچىك سانمايلى. مىللەتنىڭ مەنىۋى دۇنياسىنى قاندۇرۇشتا تەقۋالىقنى ساقلاپ قېلىشتا، دىننىڭ چەك - چېگرالىرىنى قوغداشتا، خەلق ئارىسىغا چۆكۈپ خىزمەت قىلىشتا، ئىسلامى جامائەت بەرپا قىلىشتا ئۇلارنىڭ پەۋقۇلئاددە رولى بار. ئۇلاردىن ئايرىلغاندا ئۇلارنىڭ ئورنىنى باشقىلارنىڭ تولدۇرالمىغانلىقىنى ھېس قىلىمىز، ئەمما بەكمۇ كىچىككەن بولىمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنى ھايات ۋاقتىدا قوللايلى، قەدىرلەيلى، ئۆزىمىزنىڭ ئۆلىمالىرىمىزنى ئۆزىمىز قەدىرلىمىسەك، باشقىلار ھەرگىز ئۇلارنى قەدىرلەپ بەرمەيدۇ.

بىلىپ قويايلىكى، ئۆلىمالارنىڭ خارلىنىشى دىننىڭ خارلىنىشى، ئۇلارنىڭ يوقىلىشى بولسا مىللەتنىڭ زاۋاللىقى دېمەكتۇر.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابدۇرېھىم دۆلەت

[1] يولۋاس مۇھەممەتئىمىننىڭ «تۈركى تىللار دىۋانى» ۋە «قۇتادغۇ بىلىك» نىڭ كەچۈرمىشلىرى ناملىق ماقالىسىدىن قىسقارتىپ ئېلىندى.

ۋاپادارلىق

ئابدۇلئەھەد ھاپىز

بىزنىڭ مۇقەددەس دىنىمىز ھەر نەرسىگە ئۆزىگە خاس قىممەت بېرىدىغان دىندۇر. يەنە بىر مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا ئۇ ئىنسانپەرۋەرلىك دىندۇر، چۈنكى ئۇ ئۆزئارا ياخشىلىققا ۋە ياخشى ئىش قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. بۇ ھەقتە جانابى ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ﴾ «ياخشى ئىش قىلىڭلار»^[1]، ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ «ياخشى ئىشلاردا بەسلىشىڭلار»^[2] دەيدۇ. شۇنىڭدەك دىنىمىز يەنە ياخشىلىق قىلغۇچىنىڭ ياخشىلىقىنى قەدىرلەشنى ۋە ئۇنىڭغا ۋاپادار بولۇشنى تەكىتلەيدۇ. چۈنكى بىر جەمئىيەت ئەزالىرى ئۆزئارا بىر-بىرىگە ۋاپادار ۋە كۆيۈمچان بولغاندا، ئاندىن ئۇ جەمئىيەتتە دوستلۇق ۋە قېرىنداشلىق روھى كۈچلىنىدۇ؛ تىنچلىق - ئامانلىق ھۆكۈم سۈرىدۇ، دۆلەت روناق تاپىدۇ، دۈشمەن غالىپ كېلەلمەيدۇ. ۋاپادارلىق ئالىجاناب كىشىلەرنىڭ ئالاھىدىلىكىدۇر. ۋاپادارلىقنىڭ مەنىسى:

ئەمدى ۋاپادار بولۇشنىڭ مەنىسىگە كەلسەك، «ۋەفا» سۆزى ئەرەبچە بولۇپ، لۇغەتتە ئۇ: تولۇق ئېلىش ۋە تولۇق بېرىش دېگەن مەنىلەردە كېلىدۇ. «ۋاپا» نىڭ دىنىمىزدىكى مەنىسى: ئاللاھقا ۋە ئىنسانلارغا بەرگەن ئەھدۇپەيماندا چىڭ تۇرۇش، ئامانەتنى تولۇق ئادا قىلىش، ياخشىلىققا ياخشىلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرۇش ۋە دوستلىرىغا سادىق بولۇش دېگەنلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئىمام غەزالى: «ۋاپادارلىق قېرىندىشىنى ئۆلۈمىگىچە سۆيۈش ۋە ئۇ ئۆلگەندىن كېيىنمۇ ئۇنىڭ ئەھلى - ئەۋلاد ۋە

[1] ھەج سۈرىسى: 77 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[2] ماكىدە سۈرىسى: 84 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

دوست - يارانلىرىنى سۆيۈش» دېگەن .

ۋاپادار بولۇش دېگەنلىك، ئاللاھ تائالاغا شۇكۇر قىلىش، ئىنسانلارغا رەھمەت ۋە تەشەككۈر ئېيتىش بىلەن ئۇلارنىڭ قىلغان ياخشىلىقىنى ئۈنۈملىك قىلىش. سىزگە بىراۋ مەيلى كۆپ مەيلى ئاز بىرەر ياخشىلىق قىلسا، ئۇنىڭ ياخشىلىقىنى ھەرگىز ئۈنۈملىك قىلىشىڭىز، ياخشىلىق قىلغۇچىغا قولۇڭىزدىن كېلىشىچە ياخشىلىق قىلىشىڭىز ۋاپادارلىقتۇر .

ۋاپادارلىق گۈزەل ئەخلاق ۋە پەزىلەتلەرنىڭ ئاساسىدۇر . ھايات ئۇنىڭ بىلەن توغرا يولدا داۋام قىلىدۇ؛ كىشىلەرنىڭ ۋە مىللەتلەرنىڭ پەزىلىتى - ئالىجانابلىقى ئۇنىڭ بىلەن ئۆلچىلىدۇ . ياخشى بىلەن يامان، مۇئمىن بىلەن مۇناپىق ئۇنىڭ بىلەن مەلۇم بولىدۇ .

ۋاپادارلىق ئالىجاناب كىشىلەرنىڭ خىسلىتى . ئىنسانلار قانچىلىك ۋاپادار بولسا، شۇنچىلىك بەختىيار بولىدۇ .

ۋاپادارلىق - ۋاپادارلىق قىلىنغۇچى كىشىنىڭ قەلبىدە سۆيۈنۈش ۋە مىننەتدارلىق تۇيغۇسى پەيدا قىلسا، ۋاپادارلىق قىلغان كىشىنىڭ قەلبىدە خۇشاللىق، ئالىجانابلىق ۋە تېخىمۇ كۆپ ياخشىلىق قىلىش قىزغىنلىقى پەيدا قىلىدۇ .

ۋاپادارلىقنىڭ ئىسلامدىكى ئورنى :

1- ۋاپادارلىق ئاللاھنىڭ سۈپىتى .

ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە ئۆزىنى ۋاپادارلىق بىلەن سۈپەتلەپ مۇنداق دېگەن :
﴿وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ﴾ «ئاللاھتىنمۇ بەك ئەھدىگە ۋاپا قىلىدىغان كىم بار؟!» [1]
 ئاللاھ تائالادىنمۇ بەك ۋاپادار ھېچكىم يوق، ئەڭ ۋاپادار بولغان ئاللاھ، دېگەن بولىدۇ . **﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾** «بۇ ئاللاھنىڭ ۋەدىسى، ئاللاھ ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ . لېكىن ئىنسانلارنىڭ كۆپى بۇنى بىلمەيدۇ» [2].
 ئاللاھ تائالا مەيلى ياخشى مەيلى يامان، مەيلى مۇسۇلمان مەيلى كاپىر ھەممە كىشىنىڭ ھەققىنى كەم - كۆتسىز بېرىدۇ . ھېچكىمگە قىلچىلىك زۇلۇم - ناھەقچىلىك قىلمايدۇ . بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ : **﴿ثُمَّ تَوَفَّى كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾** «ئاندىن ھەر بىر كىشىگە ئىشلىگىنىنىڭ بەدىلى تولۇق بېرىلىدۇ، ئۇلار ناھەقچىلىككە ئۇچرىمايدۇ» . [3] بۇ ھەقتە نۇرغۇن ئايەتلەر بار .

2- ۋاپادارلىق پەيغەمبەرلەرنىڭ سۈپىتى .

بارلىق پەيغەمبەرلەر ۋاپادارلىقتا ئۈمىتىگە ئۈلگە بولغان . ئاللاھ تائالا ھەزرىتى

[1] تەۋبە سۇرىسى « 111 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى .

[2] رۇم سۇرىسى 6 - ئايەت .

[3] بەقەرە سۇرىسى : 182 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى .

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ھەققىدە مۇنداق دېگەن: ﴿وَأَبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ «ئىبراھىم ۋاپادار كىشى ئىدى». [1] ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ھەققىدە مۇنداق دېگەن: ﴿وَأَدَّكَ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ «بۇ قۇرئاندا ئىسمائىلنىمۇ ئەسلىگەن، ئۇ ھەققىدە تەن ۋەدىسىدە راستچىل، ھەم رەسۇل، ھەم پەيغەمبەر ئىدى». [2]

ۋاپادارلىقتا رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ئەڭ يۇقىرى سەۋىيەدە ئىدى. ئۇ ئەھدىگە ۋە ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىشقا ناھايىتى قاتتىق ئەھمىيەت بېرەتتى. كاپىرلار بىلەن تۈزۈشكەن ئەھدە - كېلىشىملەرگە زىيان يېتىدىغان ئىش بولسىمۇ ھەرگىز خىلاپلىق قىلمايتتى. سەھھە مۇسلىمەدە مۇنداق كەلگەن: ھۇزەيفە ئىبنى يەمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دادىسى بىلەن مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلىش ئۈچۈن يولغا چىققاندا، مەككىنىڭ مۇشرىكلىرى ئۇلارنى تۇتۇۋېلىپ، سىلەر مۇھەممەدنىڭ يېنىغا كېتىۋاتىسىلەر، دېگەن. بۇ ئىككىسى: بىز مۇھەممەدنىڭ يېنىغا بارمايمىز، بىز پەقەت مەدىنىگە بارىمىز، دېگەندە، مۇشرىكلار: ئەگەر مەدىنىدە مۇھەممەدكە قوشۇلۇپ ئۇرۇشقا قاتناشمايلىقىغا ۋەدە بەرسەڭلار قويۇپ بېرىمىز، دېگەن. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئەھدە بېرىپ مۇشرىكلارنىڭ قولىدىن قۇتۇلۇپ مەدىنىگە كەلگەن. ئۇ چاغدا رەسۇلۇللاھ بەدىر غازىتىغا ئاتلانغان ئىدى، ئۇلار رەسۇلۇللاھ بىلەن كۆرۈشۈپ ئەھۋالنى بايان قىلغاندىن كېيىن، رەسۇلۇللاھ بىلەن غازاتقا ماڭغاندا، رەسۇلۇللاھ: «سىلەر قايتىڭلار، مەككىدە مۇشرىكلارغا بەرگەن ۋەدەڭلارغا ۋاپا قىلىڭلار، بىزگە ئاللاھ ياردەم قىلىدۇ» دەپ ئۇلارنى قايتۇرۇۋەتكەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر نەرسە قەرز ئالغان بولسا، ئۇنى ئەڭ ياخشى شەكىلدە قايتۇراتتى. بىراۋ ھەدىيە ئېلىپ كەلگەن بولسا، ئۇنىڭغا ئۇنىڭ ھەدىيەسىدىنمۇ ياخشىراق ھەدىيە تەقدىم قىلاتتى. بىر ياخشىلىق قىلغان كىشىنىڭ ياخشىلىقىنى ئۆمۈرۋايەت ئۇنتۇمايتتى. ئىنىك ئانىسى ھەلىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھانى كۆرسە، ئانىم دەپ ھۆرمەتلەپ، ئۆزىنىڭ ئورنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، نۇرغۇن ئىززەت - ئىكرام ۋە ھەدىيەلەر بىلەن يولغا سالاتتى. ھەتتا ھەلىمەنىڭ يېزىسىدىن كەلگەنلەرگە ئاللاھدە مۇئامىلە قىلاتتى. بىرىنچى ئايالى ھەزرىتى خەدىچە رەزىيەللاھۇ ئەنھانى ھەر دائىم ئەسەلەپ، ئۇنىڭ تۇغقانلىرى ۋە دوستلىرىغا ياردەم قىلاتتى. قۇربانلىق قىلسا، خەدىچىنىڭ تۇغقان ۋە دوستلىرىغا قۇربانلىق گۆشىدىن ئەۋەتەتتى. ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دەيدۇ: «مەن خەدىچىنى كۆرمىگەن ئىدىم، رەسۇلۇللاھنىڭ ئاياللىرى ئىچىدە ئەڭ كۆپ خەدىچىگە كۈندەشلىك قىلاتتىم. چۈنكى رەسۇلۇللاھ ئۇنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيتتى ۋە دائىم ئۇنىڭ دوستلىرىغا ھەدىيەلەر ئەۋەتەتتى. بىر كۈنى يەنە خەدىچىنى ئەسەلەپ ئۇنىڭ دوستلىرىغا قۇربانلىق گۆشتىن ئەۋەتمەكچى

[1] نەجم سۇرىسى: 73 - ئايەت.

[2] مەرىيەم سۇرىسى: 45 - ئايەت.

بولدى، مەن چىداپ تۇرالمىي: «جاھاندا خەدىچىدىن باشقا ئايال يوقتەك؛ ئۇ بىر قېرى ئايال ئىدى، ئاللاھ سىلگە ئۇنىڭدىن ياخشىراقىنى بەردىغۇ» دېدىم. رەسۇلۇللاھ غەزەبلەنگەن ھالدا: «ياق، ئۇنىڭدىن ياخشىسىنى بەرمىدى، ئىنسانلار مېنى ئىنكار قىلغاندا، ئۇ ماڭا ئىمان كەلتۈردى. ئىنسانلار مېنى يالغانچى دەپ قارشى چىققاندا، ئۇ ماڭا ئىشەندى، ئىنسانلار مېنى مەھرۇم قىلغاندا، ئۇ ماللىرى بىلەن مېنى قوغدىدى، ئاللاھ ئۇنىڭدىن ماڭا پەرزەنتلەر بەردى» دېدى. مەن: «بۇندىن كېيىن ئۇنىڭ ھەققىدە گەپ قىلمايمەن» دېدىم.^[1]

3- ۋاپادارلىق ساھابە كىراملارنىڭ سۈپىتى:

ساھابە كىراملار ھەقىقەتەن ۋاپادار زاتلار ئىدى. ئۇلار ئاللاھ تائالانىڭ دىنىنى قوغداش ۋە رەسۇلۇللاھنى مۇداپىئە قىلىش يولىدا ئىنسانىيەت تارىخىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن ۋاپادارلىق ۋە پىداكارلىق كۆرسەتتى. شۇڭا ئۇلار ئاللاھ تائالانىڭ رازىلىقىغا ۋە مەدھىيىلىشىگە ئېرىشتى. ئۇلارنىڭ بۇ سۈپىتى قۇرئان كەرىمدە مۇنداق ئوتتۇرىغا قويىلىدۇ: «مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا» «مۇئمىنلەرنىڭ ئىچىدىن (رەسۇلۇللاھ بىلەن غازاتقا چىققاندا سەباتلىق بولۇپ، شېھىد بولغانغا قەدەر دادىللىق بىلەن جەڭ قىلىش توغرىلىق) ئاللاھقا بەرگەن ئەھدىنى ئىشقا ئاشۇرغان نۇرغۇن كىشىلەر بار. ئۇلارنىڭ بىر قىسمى (ئەھدىگە ۋاپا قىلىپ) شېھىد بولدى. بىر قىسمى (شېھىد بولۇشنى كۈتمەكتە. ئۇلارنىڭ بىر قىسمى (رەببىگە بەرگەن ئەھدىسىنى) ھەرگىز ئۆزگەرتمىدى».^[2]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەڭدە شېھىد بولغان ساھابىلارنى دەپنە قىلغاندا، مۇشۇ ئايەتنى ئوقۇيتتى. خەبىباب ئىبنى ئەرەت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، مۇسئەب ئىبنى ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شېھىد بولغاندا، رەسۇلۇللاھ ئۇ زاتنى دەپنە قىلىۋېتىپ مۇشۇ ئايەتنى ئوقۇغانلىقىنى رىۋايەت قىلغان.

ھەزرىتى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «ۋاپادارلىق بىلەن راستچىللىق قوشكەزەكتۇر (يەنى ئىككىسى بىر - بىرىدىن ئايرىلمايدۇ). مەن ۋاپادارلىقتىن ياخشىراق بىر قالغان بىلمەيمەن. ئاخىر بارىدىغان يېرىنى بىلگەن كىشى خىيانەت قىلمايدۇ (يەنى ئاخىرىدا خىيانەتنى قوبۇل قىلمايدىغان ئاللاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ ھېساب بېرىدىغانلىقىغا چىن ئىشەنگەن كىشى ھەرگىز خىيانەت قىلمايدۇ). كۈنىمىزدە ئىنسانلار خىيانەتنى ئەقلى پاراسەت دەپ قارايدىغان بولۇپ قالدى. جاھىللار بۇ خىل كىشىلەرنى ياخشى چارە قوللانغۇچى، ئەقىللىق كىشىلەر دەپ ئاتىشىدۇ، ئاللاھ ئۇلارغا لەنەت قىلسۇن».

[1] ئىمام ئەھمەد رىۋايىتى.

[2] ئەھزاب سۇرىسى: 32 - ئايەت.

4- ۋاپادارلىق مۇتەقى مۇئىنلەرنىڭ سۈپىتى:

ئاللاھتىن ھەقىقىي رەۋىشتە قورقىدىغان تەقۋادار مۇئىنلار ھەر قانداق شارائىتتا ۋاپادار بولۇپ، سۆزىدىن يانمايدۇ، ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ. ئىشەنگەن يەردىن چىقىدۇ، ئامانەتكە خىيانەت قىلمايدۇ. ئاللاھ تائالا ئۇلارنى مەدھىيەلەپ مۇنداق دەيدۇ: **﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾** «ئۇلار (يەنى مۇئىنلەر) ئۆزلىرىگە ناپىشۇرۇلغان ئامانەتلەرگە ۋە بەرگەن ئەھدىلىرىگە رىئايە قىلغۇچىلاردۇر.»^[1] يەنە بىر ئايەتتە مۇنداق كەلگەن: **﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بَعْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾** «ئەھدىگە ۋاپا قىلىش، يوقسۇزلۇققا، كېسەللىككە ۋە ئاللاھ يولىدا قىلىنغان ئۇرۇشقا بەرداشلىق بېرىش ياخشى ئىشلاردۇر. ئەنە شۇلار راستچىلاردۇر، ئەنە شۇلار تەقۋادارلاردۇر.»^[2]

كىمگە ۋاپا قىلىمىز؟

1- ئاللاھ تائالاغا ۋاپا قىلىش:

بىز بۇ دۇنياغا كېلىشتىن بۇرۇن رەببىمىزنىڭ ئاللاھ ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىپ گۇۋاھلىق بەرگەن. ئاللاھ تائالاغا ۋاپا قىلىش ئەنە شۇ گۇۋاھلىقىمىزنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ، ئاللاھنى رەببىم دەپ تونۇپ ئىمان كەلتۈرۈش، ئۇنىڭ بۇيرۇقلىرىغا ئىتائەت قىلىش، توسقانلىرىدىن يېنىشتۇر. ئاللاھ تائالا شۇ چاغدىكى گۇۋاھلىقىمىزنى ۋە ئەھدىمىزنى ئەسلىتىپ مۇنداق دەيدۇ: **﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾** «ئۆز ۋاقتىدا رەببىڭ ئادەمنىڭ نەسلىنى ئۇلارنىڭ ئاتىلىرىنىڭ پۇشتىدىن چىقاردى ۋە ئۇلارنى ئۆزلىرىگە گۇۋاھچى قىلىپ: «مەن سىلەرنىڭ رەببىڭلار ئەمەسمۇ؟» دېدى. ئۇلار: «ئەلبەتتە سەن بىزنىڭ رەببىمىزدۇرسەن، گۇۋاھلىق بەردۇق» دېدى. (ئۇلارنى گۇۋاھلىق بەرگۈزگەنلىكىمىز) قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ «بىز بۇنىڭدىن غەپلەتتە قالغان ئىكەنمىز» دېمەسلىكلىرى ئۇچۇندۇر.»^[3]

﴿أَلَمْ أَعْهَدْ لَكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ «سىلەرگە: «ئى ئادەم بالىلىرى! شەيتانغا چوقۇنماڭلار، ئۇ ھەقىقەتەن سىلەرگە ئاشكارا دۈشمەندۇر، ماڭلا ئىبادەت قىلىڭلار، بۇ توغرا يولدۇر» دەپ تەۋسىيە قىلىدىمىمۇ؟»^[4]

ئاللاھ تائالاغا ۋاپا قىلىش - ئاللاھنىڭ دىنىدا مۇستەھكەم تۇرۇش، دىننى مۇداپىئە قىلىش، باشقىلارنى دىنغا دەۋەت قىلىش، خاتالىق ئۆتكۈزۈپ سالسا، تۆۋبە

[1] مۇئىننۇن سۇرىسى: 8- ئايەت.

[2] بەقەرە سۇرىسى: 771- ئايەت.

[3] ئەئراف سۇرىسى: 271- ئايەت.

[4] ياسىن سۇرىسى: 06 ۋە 16- ئايەتلەر.

قىلىش، ئاللاھ ئۈچۈن قىلغان نەزىرلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ۋە ئاللاھنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئېلىپ بەرگەن ۋەدىلىرىگە ئەمەل قىلىشتۇر.

2- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋاپا قىلىش:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋاپا قىلىش - رەسۇلۇللاھنى ئاتا- ئانا ۋە بالا- چاقىسىدىنمۇ بەكرەك سۆيۈش، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىش، ئۇنىڭ سۈننىتىگە ئەگىشىش، ئۇنىڭ كۆرسەتكەن يولدىن مېڭىش، ئۇنىڭ ئەخلاقى بىلەن ئەخلاقلىنىش، بارلىق سۆز ۋە ئىشلىرىدا رەسۇلۇللاھنى ئۆزىگە ئۈلگە قىلىش، رەسۇلۇللاھقا كۆپ دۇرۇت ئوقۇش ۋە رەسۇلۇللاھنى مۇداپىئە قىلىش بىلەن بولىدۇ.

3- ئۆلىمالارغا ۋاپا قىلىش:

ئۆلىمالارغا ۋاپا قىلىش - ئۇلارنى ھۆرمەتلەش، بىلمىگەن نەرسىنى ئۇلاردىن سوراڭ، ئۇلارنىڭ سۆزىگە ئېتىبار بېرىش، ئۇلارنىڭ ھەققىدە يامان گەپ قىلماسلىق، ئۇلارغا دۇئا قىلىش بىلەن بولىدۇ. ئىمام ئەزەم: ئۇستازىم ھەمماد ۋاپات بولغاندىن بېرى ھەر نامىزىدا ئۇنىڭغا دۇئا قىلىمەن، دېگەن. ئىمام ئەھمەد ئىمام شافئىيغا كۆپ دۇئا قىلىدىكەن، ئوغلى نېمە ئۈچۈن ئىمام شافئىيغا بۇنداق كۆپ دۇئا قىلىلا؟ دەپ سورىغاندا، ئوغلىم! ئىمام شافئىي دۇنيا ئۈچۈن قۇياشقا ۋە ئىنسانلار ئۈچۈن ساقلىققا ئوخشايدۇ. بۇ ئىككىسىنىڭ بەدىلى يوق، دېگەن ئىكەن.

4- ئاتا- ئانىغا ۋاپا قىلىش:

ئاتا- ئانىغا ۋاپا قىلىش - ئۇلار ھايات ۋاقتىدا ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىلىش، ئۇلارنى رەنجىتمەسلىك، ئۇلار ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئۇلارغا دۇئا قىلىش، ئۇلارنىڭ قەرزىنى ئۆتەش، ئۇلارنىڭ دوستلىرىنى يوقلاپ، ئاتا- ئانىسىنىڭ دوستلىقىنى داۋاملاشتۇرۇش بىلەن بولىدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن: **﴿وَقَصَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَيَالِوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُمَّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾** «رەببىڭ پەقەت ئۆزىڭلا ئىبادەت قىلىشىڭلارنى ۋە ئاتا - ئانىڭلارغا (قىلىشقا تېگىشلىك خىزمەتنى) ۋاپىغا يەتكۈزۈپقىلىشىڭلارنى پەرز قىلدى، ئۇلارنىڭ بىرى يا ئىككىلىسى سېنىڭ بىلەن بىللە بولۇپ ياشىنىپ قالغان بولسا، ئۇلارغا «ئوف!» دېمىگەن (يەنى شۇنچىلىك گەپنىمۇ قىلمىغىن)، ئۇلارغا قوپاللىق قىلمىغىن، ئۇلارغا ھۆرمەت بىلەن يۇمشاق سۆز قىلغىن. ئۇلارغا چوڭقۇر مېھرىبانلىق بىلەن ناھايىتى كەمتەر مۇئامىلەدە بولغىن ۋە: «ئى رەببىم! ئۇلار مېنى كىچىكلىكىمدە (مېھرى بىلەن) تەربىيەلىگەندەك، سەن ئۇلارغا رەھمەت قىلغىن» دېگەن» [1].

5- ئەر - خوتۇنلار بىر - بىرىگە ۋاپا قىلىشى :

ئەرنىڭ ئايالىغا ۋاپا قىلىشى - ئايالنىڭ ھەققىنى ئادا قىلىشى، ئايالىغا ياخشى مۇئامىلە قىلىشى، ئايالنىڭ ئۆي ئىچىدە قىلغان خىزمىتىنى قەدىرلەش، ئايالىغا پات - پات ھەدىيە ئېلىش، ئايالنىڭ كۆڭلىنى خۇش قىلىدىغان سۆز ۋە ئىشلارنى قىلىش، يوقلاڭ ئىشلارغا ئايالنى تىللاپ ئۇرماسلىق ۋە ئايالنىڭ ئاتا - ئانىسىنى ھۆرمەتلەش قاتارلىق ئىشلار بىلەن بولىدۇ.

ئايالنىڭ ئېرىگە ۋاپاسى - ئېرىگە ئىتائەت قىلىش، ئېرىنى ھۆرمەتلەش، بالىلىرىغا دادىسىنى ھۆرمەتلەش ۋە بويسۇنۇشنى ئۆگىتىش، ئېرىنىڭ خىزمەتلىرىنى قەدىرلەش، موللۇقتا ۋە قىيىنچىلىقتا ئېرىنىڭ يېنىدا تۇرۇش، ئېرىنىڭ قىلغان ياخشىلىقىغا تانماسلىق، ئېرىنىڭ رۇخسىتىسىز ئىش قىلماسلىق، ئېرىنىڭ مال - مۈلكىنى ئاسراش، ئېرىنىڭ ئاتا - ئانىسىنى ھۆرمەتلەش ۋە ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىلىش قاتارلىق ئىشلار بىلەن بولىدۇ.

6- ھەممە ئادەمگە ۋاپادار بولۇش .

ئادەملەرگە ۋاپادار بولۇش تۆۋەندىكى ئىشلاردا بولىدۇ:

1- ياخشىلىققا ياخشىلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرۇش :

كىشىنىڭ قىلغان ياخشىلىقىنى ئاز بولسۇن كۆپ بولسۇن ئۇنتۇماسلىق، قولدىن كېلىشىچە ياخشىلىق قىلىشقا تىرىشىش، رەھمەت ئوقۇش. ئاللاھ تائالا: ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ﴾ «ياخشىلىقنىڭ مۇكاپاتى پەقەت ياخشىلىقتۇر» [1]. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ﴿لَا يَشْكُرُ اللَّهُ مَن لَّا يَشْكُرُ النَّاسَ﴾ «ئىنسانلارغا رەھمەت ئېيتمايدىغان كىشى ئاللاھقا شۈكۈر قىلمايدۇ» [2].

كىشىلەرگە ۋاپادار بولۇش، ئىنسانلارنى ياخشىلىق قىلىشقا ئۇندەيدۇ؛ جەمئىيەتتە ھەمكارلىقنى، دوستلۇقنى، ساداقەتنى ئاشۇرىدۇ. ئەگەر ياخشىلىق قىلغان كىشىگە ياخشىلىق قىلالمىسا، ئۇنىڭ ياخشىلىقىنى سۆزلەش، ئۇنىڭغا رەھمەت ئېيتىش ۋە ئۇنىڭغا ياخشىلىق تىلەپ دۇئا قىلىش لازىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: ﴿مِنِ اسْتَعَاذَكُم بِاللَّهِ فَأَعْيَدُوهُ، وَمَنْ سَأَلَكُمْ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ وَمَنْ دَعَاكُمْ فَأَجِيبُوهُ وَمَنْ أَى إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِتُوهُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَادْعُوا لَهُ حَتَّى تَعْلَمُوا أَنْ قَدْ كَفَأْتُمُوهُ﴾ «كىم ئاللاھنىڭ نامى بىلەن سىلەردىن پاناھ تىلىسە، ئۇنى ھىمايە قىلىڭلار. كىم ئاللاھنىڭ نامى بىلەن بىر نەرسە تىلىسە، ئۇنىڭغا بېرىڭلار. سىلەرگە بىراۋ بىر ياخشىلىق قىلسا، ئۇنى مۇكاپاتلاڭلار، ئەگەر مۇكاپاتلىيالمىساڭلار، ئۇنى مۇكاپاتلىغانلىقىڭلارغا قانائەت قىلغۇچىلىك دۇئا قىلىڭلار» [3].

[1] رەھمان سۇرىسى: 06 - ئايەت.

[2] ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان، ئەلبەنى سەھىھ دېگەن.

[3] ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان، ئەلبەنى سەھىھ دېگەن.

ۋاپادارلىقنىڭ ئەكسى تۈزكۈرلۈك بولۇپ، ئۇنىڭ ئەڭ يامىنى قولغا بايلىق ياكى مەنسەپ كەلگەندە، بۇرۇن ئۆزىگە ياخشىلىق قىلغان كىشىنى ئۇنتۇشتۇر.

2- ئەھدىگە ۋە كېلىشىمگە ۋاپا قىلىش:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ «ئى ئىمان ئېيتقانلار! ئەھدىلەرگە (يەنى اللە بىلەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ۋە سىلەرنىڭ ئۆز ئاراڭلاردىكى ئەھدىلەرگە) ۋاپا قىلىڭلار.» [1]
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ «سىلەر ئەھدە تۈزۈشكەنلىرىڭلاردا، ئاللاھنىڭ ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار، قەسىمىڭلارنى (ئاللاھنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ) پۇختىلىغاندىن كېيىن بۇزماڭلار...» [2] ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ «ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار، ئەھدە ئۈستىدە ئەلۋەتتە سوئال-سوراق قىلىنسىلەر» [3] ھەتتا كاپىرلار بىلەن تۈزۈشكەن ئەھدىگە ۋاپا قىلىش لازىم. يۇقىرىدا رەسۇلۇللاھنىڭ ۋاپادارلىقىنى بايان قىلغاندا، كاپىرلار بىلەن تۈزگەن كېلىشىم ۋە ئەھدىلەرگە قانداق ۋاپا قىلغانلىقىنى بايان قىلدۇق. بارلىق كېلىشىملەردە رەسۇلۇللاھ مۇسۇلمانلارغا زىيان كېلىدىغان ئىش بولسىمۇ، ھەرگىز كېلىشىمگە خىلاپ ئىش قىلمىغان، ئەكسىچە ھەر دائىم كېلىشىمنى بۇزغان ۋە ئۇنىڭغا خىلاپلىق قىلغانلار كاپىر-مۇشرىكلار ئىدى.

3- ۋەدىسىدە تۇرۇش:

ۋەدىسىدە تۇرۇش مۇئەننىڭ سۈپىتى، ۋەدىسىدە تۇرماسلىق مۇناپىقنىڭ سۈپىتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: {أربع من كُنَّ فِيهِ كَان مَنَاقِبًا خَالصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خُلَّةٌ مِّنْهُن كَانَتْ فِيهِ خُلَّةٌ مِّن نَّفَاقٍ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذِبًا، وَإِذَا عَاهَدَ عَدَرَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا خَاصِمَ فَجَرَ} «كىمدە تۆت ئادەت تېپىلسا، ئۇ خالىس مۇناپىق بولىدۇ. كىمدە ئۇنىڭدىن بىرى بولسا، ئۇنى تاشلىمىغۇچە ئۇنىڭدا مۇناپىقنىڭ ئادىتىدىن بىر ئادەت بار بولىدۇ. ئۇ ئادەتلەر: سۆزلىسە يالغان ئېيتىدۇ، ئەھدىسىگە خىيانەت قىلىدۇ، ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلىدۇ، جىدەللىشىپ قالسا ئاغزىنى بۇزىدۇ.» [4]

4- قەرزىگە ۋاپا قىلىش:

قەرزنى ۋاقتىدا ئۆتەش، ئۆتىيەلمەسە، قەرز ئىگىسىگە چىرايلىق ئۆزىگە ئېتىپ، ۋاقتىنى ئۇزارتىپ بېرىشىنى ئۆتۈنۈش. ھەر دائىم قەرزنى ئۆتەش ئۈچۈن تىرىشىش، ئاللاھتىن قەرزنى ئۆتەش ئۈچۈن ياردەم تىلەپ دۇئا قىلىش، چۈنكى قەرزنى ئۆتمەيگەن ھالدا دۇنيادىن كېتىپ قالسا، ئاللاھ ئۇنىڭدىن ئۆتمەيدۇ. ھەتتا شېھىدىنىڭ ھەممە گۇناھىنى مەغپىرەت قىلىسىمۇ، قەرزنى كەچۈرمەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

[1] مائىدە سۇرىسى: 1 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[2] نەھل سۇرىسى: 19 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[3] ئىسرا سۇرىسى: 43 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[4] بۇخارى (7003)، مۇسلىم (85).

يَعْقُرُ لِلشَّهِيدِ كُلِّ ذَنْبٍ إِلَّا الدَّيْنَ» «شېھىدىنىڭ قەرزىدىن باشقا پۈتكۈل گۇناھى مەغپىرەت قىلىنىدۇ» دېگەن.^[1]

5- سودا - سېتىقتا ۋاپادار بولۇش :

سودا - سېتىقتا بىر - بىرنى ئالدىماسلىق . بىر - بىرنىڭ ھەققىنى تولۇق ئادا قىلىش . بىر - بىرىگە يالغان گەپ قىلماسلىق . پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن : **«البيعان بالخيار ما لم يتفرقا، فإن صدقا وبينا بورك لهما في بيعهما، وإن كتما وكذبا محقت بركة بيعهما»** «سودىلاشقۇچى ئىككى كىشى ئايرىلىپ كەتمىگۈچىلىك سودىدىن يېنىش ئىختىيارى بار . ئەگەر ئىككىسى بىر - بىرىگە راس گەپ قىلسا، سودىسى بەرىكەتلىك بولىدۇ . ئەگەر يالغان گەپ قىلسا، سودىسىنىڭ بەرىكىتى يوق قىلىنىدۇ».^[2]

ۋاپادارلىق ئەخلاقىنى ئۆزىمىزدە قانداق يېتىلدۈرىمىز؟

يۇقىرىدا ۋاپادارلىقنىڭ ئىسلامدىكى ئورنىنى، پايدىلىرىنى، ۋاپادار بولۇشنىڭ مۇھىملىقىنى ۋە ۋاپاسىزلىقنىڭ مۇناپىقلارنىڭ ئالامىتى ئىكەنلىكىنى تەپسىلىي بايان قىلدۇق . مۇشۇ ھەققەتنى بىلگەن مۇسۇلمان ئەلۋەتتە ۋاپاسىزلىقنى تاشلاپ ۋاپادار بولۇشقا، ئاللاھ رازى بولىدىغان گۈزەل ئەخلاق بىلەن ئۆزىنى بىزەشكە تىرىشىدۇ . ۋاپادارلىق ئەخلاقىنى ئۆزىدە يېتىلدۈرۈش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ئىشلارنى قىلسا، ئاللاھ تائالانىڭ ياردىمى بىلەن مەقسىدىگە يېتەلەيدۇ :

- 1- ۋاپاسىزلىقنىڭ قانداق يامان ئىش ئىكەنلىكىنى، ئۆزىگە بىراۋ ۋاپاسىزلىق قىلسا، قانچىلىك رەنجىدىغانلىقىنى ئويلاش .
- 2- ئۆزىدىن ھېساب ئېلىپ، ۋاپادار بولغان بولسا، ئاللاھقا شۈكۈر قىلىشى ۋە مۇشۇ ئەخلاقىنى داۋاملاشتۇرۇشى .
- 3- ۋاپاسىزلىق قىلغان يەرلىرى بولسا، تەۋبە قىلىپ، بۇندىن كېيىن ۋاپادار بولىدىغانلىقىغا ئاللاھ تائالغا ۋەدە بېرىشى .
- 5- ئاللاھ تائالادىن ۋاپادار بولۇشنى تىلەپ دۇئا قىلىشى .
- 6- ۋاپاسىزلىرىدىن يىراق تۇرۇشى، ۋاپادار، ياخشى كىشىلەر بىلەن ئولتۇرۇپ - قوپۇش ۋە باردى - كەلدى قىلىشى .

7- ئۇرۇق - تۇغقان، خولۇم - خوشنا ۋە دوست - ئاغىنىلىرىنى ۋاپادار بولۇشقا تەرغىب قىلىشى . كىشىلەرنى ۋاپادار بولۇشقا تەرغىب قىلىپ، ۋاپادارلىقنىڭ پايدىلىرىنى ۋە ۋەپاسىزلىقنىڭ زىيانلىرىنى سۆزلەپ بەرسە، بۇ نەسىھەتلەر ئۆزىگىمۇ تەسىر قىلىپ، ۋاپادار بولۇشقا پايدىسى بولىدۇ . ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ : **﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ**

[1] ئىمام مۇسلىم (6881).

[2] بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان .

إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ» «سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا ياخشى ئىشلارغا چاقىرىدىغان، ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسىدىغان بىر جامائەت بولسۇن. ئەنە شۇلار مەقسىتىگە ئېرىشكۈچىلەردۇر».^[1]

بالىلىرىمىزنى قانداق ۋاپالىق قىلالايمىز؟

ئاتا- ئانىلار بالىلىرىدا ۋاپادارلىق ئەخلاقىنى يېتىلدۈرۈشتە تۆۋەندىكى ئۇسۇللارغا دىققەت قىلىشىغا توغرا كېلىدۇ:

1- ئاتا- ئانىلار ۋاپادار بولۇشتا بالىلارغا ئۈلگە بولۇشى، بالىلىرى بىرەر ياخشى ئىش قىلسا، رەھمەت ئېيتىشى. چۈنكى بالىلار ئاتا- ئانىسىنىڭ قانداق ۋاپادارلىق قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلاردىن ئۈلگە ئالىدۇ.

2- ئاتا- ئانا بولغۇچىلار بالىلىرىغا ياخشىلىق قىلغان كىشىلەرگە قانداق رەھمەت ئېيتىشىنى ئۆگىتىش كېرەك.

3- ياخشىلىق قىلغان كىشىنىڭ ياخشىلىقىنى ھەرگىز ئۇنتۇماسلىقىنى تەۋسىيە قىلىشى لازىم.

4- بالىلارغا قىلالايدىغان ئىشلاردا ئاداشلىرىغا ۋەدە قىلماسلىقىنى چېكىلەش لازىم. مەسىلەن: بالا ئاداشلىرىغا باغچىغا بىللە بارىدىغانلىقىغا ۋەدە قىلسا، ئاتا- ئانىسى ئۇنىڭغا رۇخسەت قىلمىسا، بالا ۋەدىسىگە ۋاپا قىلالايدۇ، ھەمدە ئاتا- ئانىسىنى رۇخسەت بەرمىدى، دەپ رەنجىيدۇ. شۇڭا بالىغا قىلالايدىغان ئىشقا ۋەدە بەرمەسلىكىنى ئۆگىتىشى لازىم.

5- بالىلارغا ۋاپادار بولۇشنىڭ شەرەپلىك، ئالىيجاناب كىشىلەرنىڭ خىسلىتى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈشى زۆرۈر.

6- بالىلارغا ۋاپاسىزلىقنىڭ زىيانلىرىنى سۆزلەپ بېرىشى كېرەك.

7- بالىلارنىڭ ۋاپادار، گۈزەل ئەخلاقلىق بولۇپ يېتىلىشى ئۈچۈن ئاللاھ تائالاغا داۋاملىق دۇئا قىلىشى.

ئاللاھ تائالا بىزلىرىنى ۋە بالىلىرىمىزنى ئىسلام چاقىرىغا ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆگەتكەن ۋاپادارلىق ۋە باشقا گۈزەل ئەخلاق بىلەن ئەخلاقلىنىشقا ۋە سۈپەتلىك مۇسۇلمانلاردىن بولۇشقا نېسىپ قىلسۇن. ئامىن.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: تاھىرجان ئابباس

ئۇسلاننىڭ ئۆسەك سۆزلەر ھەققىدىكى پوزىتسىيەسى

ئابدۇراھمان جامال كاشغەرى

1. ئۆسەك سۆزلەرنىڭ تونۇشتۇرۇلۇشى ۋە ماھىيىتى

ئۆسەك سۆزنىڭ تەرىپاتى ھەققىدە ئىككى خىل تونۇشتۇرۇشنى بايان قىلىمىز:

(1) ئۆسەك سۆز ياكى پىتنە - ئىغۋا دېگەن ئىغزىكى نەقىل قىلىندىغان، توغرا ياكى خاتا بولۇش ئېھتىمالى بولغان، لېكىن راست ئىكەنلىكىگە پاكىت تېپىلمايدىغان خەۋەردۇر^[1].

(2) ئۆسەك سۆز ياكى پىتنە - ئىغۋا دېگەن كېلىپ چىقىش مەنبەسى ئېنىق بولمىغان، دەلىل پاكىتقا ئىگە بولمىغان، ئىغزىكى تارقىلىدىغان، ئىشەندۈرۈش ئېھتىمالى ھەم تارقىلىش ئېھتىمالى بولغان خەۋەردۇر^[2].

پىتنە ئىغۋا بىر ئاز غۇۋا بولسا، جەمئىيەتكە ياكى نوپۇزلۇق شەخسلەرگە مۇناسىۋەتلىك بولسا، ئاندىن خەلقنىڭ ئاڭ - سەۋىيەسى تۆۋەن بولسا، تېز تارقىدۇ.

پىتنە - ئىغۋا ياكى ئۆسەك سۆزلەر كۆپىنچە ھاللاردا بىر شەخس، ياكى بىرەر گورۇھ ياكى بىرەر گېزىت، ياكى تېلېۋىزىيە ئېكرانىلىرى، ياكى ئىنتېرنېت چىۋىنلىرى، ياكى سالاھىيىتى ئېنىق بولمىغان شەخسلەر تەرىپىدىن تارقىدىغان ئىجتىمائىي ئىللەتتۇر ھەمدە دۈشمەنلەرنىڭ مەھكۇم مىللەتنى پارچىلاپ باشقۇرۇشتىكى ئىستراتېگىيەلىك

[1] د. ئەھمەد نەۋفەل «ئىشائە»، 51 ۋە 71 - بەتلەر.

[2] د. فەھىمى نەججار «پىسخىكا ئۇرۇشى»، 661 - بەت.

تاكىتكىسىدۇر. شۇڭا، پىتنە - ئىغۇا تارقاقچىلار ئىستىخبارات ساھەسىدە «بەشىنچى سەپ ئەسكەرلىرى» دەپ ئاتىلىدۇ.

پىتنە - ئىغۇا پىسخىكا ئۇرۇشىنىڭ ئەڭ خەتەرلىك قۇراللىرىدىن بىرى سانىلىدۇ، چۈنكى پىتنە - ئىغۇا تارقاقچىلار كۆپىنچە ھاللاردا قارشى تەرەپنى ئاجىزلىتىش، ئىچكى زىددىيەت پەيدا قىلىش، ئىتتىپاقىنى چۈشۈرۈش، پىتنە - پاسات تېرىپ ئىش قىلغۇزماسلىق، كىشىلەرنى بىر - بىرىگە ئىشەنمەيدىغان قىلمۇپتىشنى مەقسەت قىلىدۇ^[1].

پىتنە - ئىغۇا يېڭى دەۋردە ئىستىخباراتنىڭ پىلانلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىكى ئەڭ مۇھىم تاكىتكىلىق ۋاسىتىگە ئايلنىپ قالماقتا. ھەتتا بەزىدە بىرەر دۆلەتلەرنىڭ يىقىلىشىغا، ياكى بىرەر دۆلەتنىڭ جەڭگە كىرىپ قېلىشىغا، ياكى پايجەك بازىرىنىڭ ۋەيران بولۇشىغا سەۋەب بولماقتا. مەسىلەن، ئامېرىكا ئىراق ھەققىدە خىمىيىلىك قۇرالغا ئىگە دېگەن پىتنە - ئىغۇانى تارقىتىش ئارقىلىق ئىراقنى ۋەيران قىلىپ پارچىلىۋەتتى^[2].

پىتنە - ئىغۇا كىرىزىسى زامانلىرىدا كۆپ يۈز بېرىدۇ، چۈنكى كىرىزىس پەيدا قىلغۇچىلار بەزىدە قارشى تەرەپكە كۆيۈنگەن قىياپەتكە كىرىۋېلىپ ھەسەلگە زەھەر يالىتىش ئارقىلىق ئىستىراتېگىيەلىك مەقسەتلىرىگە يەتمەكچى بولىدۇ. بۇ سەۋەبتىن، پىتنە - ئىغۇالار شەخس ياكى جەمئىيەتنى بۇزۇشتا خىمىيىلىك قۇرالدىنمۇ ئېغىر دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتىدۇ، چۈنكى پىتنە - ئىغۇا بەدەننى ئەمەس، ئەقلىنى تېشىپ ئۆتۈپ كېتىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبى كۆپلىگەن كىشىلەر ساددا ياكى ئاڭسىز بولغانلىقى ئۈچۈن راست بىلەن يالغاننى ئايرىيالماي گاڭگىراپ قالىدۇ.

پىتنە - ئىغۇا تارقىتىشنىڭ خاراكتېرى يا ھەسەتتىن، يا ئاداۋەتتىن ياكى مەنپەئەتپەرەسلىكتىن ياكى شۆھرەتپەرەسلىكتىن ياكى يالغانچىلىقتىن، ياكى بۇزغۇنچىلىقتىن، ياكى خىتتاي ئىستىخباراتىنىڭ غالىچلىقىنى قىلغانلىقتىن كېلىپ چىقىدۇ. شۇڭا، پىتنە - ئىغۇا تارقىتىدىغانلارنىڭ كۆپىنچىسى سىياسىي كۈرەشنى قۇربان قىلىۋېتىشتىن ياكى قېرىنداشلىرىنىڭ مەنپەئەتلىرىگە زىيانكەشلىك قىلىشتىن يانمايدىغان ۋىجدانسىز كېلىدۇ. ئادەتتە، پىتنە - ئىغۇا تارقىتىپ خەلقنى قايمۇقتۇرىدىغانلارنىڭ مەقسىتى ماددىي مەنپەئەتكە ئېرىشىش، ياكى مەنپەئەتكە ئېرىشىش، ياكى پىتنە - ئىغۇادىن كېيىن بوش قالىدىغان سىياسىي مەيداننى ئىگىلەشكە ئۇرۇنۇشتىن ئىبارەت بولسا كېرەك. مەسىلەن، سۈرگۈن ھۆكۈمىتى تەشكىلاتىنىڭ پارچىلىنىش ھالىتىنى بۇنىڭغا مىسال قىلىشقا بولىدۇ. شۇڭا، ئۆسەك سۆز تارقاقچىلار ئۆزلىرىگە بازار ئېچىش ئۈچۈن جەمئىيەتتە تەسىرى بولغان ئالىملار، سىياسەتچىلەر ۋە ھەقىقىي ۋە تەنپەرۋەرلەرنىڭ ئابرويىغا تىل تەككۈزۈپ، ئۇلارنى جەمئىيەتتىن يېتىم قالدۇرۇشقا ئۇرۇنىدۇ. تېخى بەزى بىلەرمەنلەر

[1] ھەسەن سەئىد «ئۆسەك سۆز پىسخولوگىيەسى»، 91 ۋە 02 - بەتلەر.

[2] د.جەمىل شاھىن «ئۆسەك سۆز ھەققىدە تىننىن كۈچلۈك» ناملىق ماقالىسىگە قاراڭ. //ptth.ten.lirif

ئىنساپ قىلماستىن ئۆزلىرىنى پاك ۋە ئەخلاقلىق كۆرسىتىش ئۈچۈن ئىشەنچلىك كىشىلەرنى خىيانەتچى ۋە مەنپەئەتپەرەس قىلىپ كۆرسىتىشكە ئۇرۇنىدۇ.

2. پىتنە - ئىغۋاننىڭ ئىجتىمائىي ھاياتتىكى تەسىرى

پىتنە - ئىغۋالار ياكى ئۆسەك سۆزلەر ئېغىر ئاپەتتۇر، خەتەرلىك بالادۇر، ساقايماس كېسەلدۇر، مەنىۋى بومبىدۇر ۋە پىسخىكىلىق زەھىرەكتۇر. چۈنكى، ئۆسەك سۆزلەر پاك كىشىلەرنى پەرىشان قىلىدۇ، مىللەتنىڭ ئۆزئارا بىر - بىرىگە بولغان ئىشەنچسىنى ئاجىزلاشتۇرىدۇ، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرگە تەسىر يەتكۈزىدۇ، دوستلارنىڭ مۇناسىۋىتىنى بۇزۇۋېتىدۇ، سادا كىشىلەرنىڭ قەلبىدە ئىككىلىنىش ۋە ئۈمىدسىزلىك پەيدا قىلىدۇ، تەشكىلاتلار ئارىسىدا داۋالغۇش پەيدا قىلىپ ھەمكارلىقنى ئاجىزلىتىۋېتىدۇ، سىياسىي كۈرەشكە زىيان كەلتۈرىدۇ، جەمئىيەتنى پايدىسىز تالاش - تارتىشلارغا سېلىپ قويۇپ ئاۋارە قىلىدۇ^[1]. بۇ سەۋەبتىن ئۆسەك سۆزلەرنىڭ گۇناھىي تۆھمەت خاراكتېرلىك بولغانلىقى ئۈچۈن ئېغىر بولىدۇ: ﴿إِنَّ الدِّينَ يُحْبِبُونَ أَنْ تُشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ «مۆمىنلەر ئۈستىدە يامان سۆزلەرنىڭ تارلىشىنى ياقىتىرىدىغان ئادەملەر، شۇبھىسىزكى، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە قاتتىق ئازابقا قالدۇ»^[2].

پىتنە - ئىغۋاننىڭ تېز تارقىلىش سەۋەبى يا ئاڭسىزلىقتىن، ياكى ئىنتىرنىت ۋاسىتىلىرىنى توغرا يولدا قوللانماستىن، بەزىلەرنىڭ ئۆزىگە مۇناسىۋىتى بولمىغان ياكى بىلمەيدىغان ئىشلارغا ئارىلىشىۋېلىشىدىن، ياكى دىندارلىق روھىنىڭ ئاجىزلىقىدىن، ياكى ئەخلاقنىڭ ئاجىزلىقىدىن، ياكى مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىنىڭ يوقلۇقىدىن ياكى دۈشمەن ئىستىخباراتقا ئىشلەيدىغان غالىچىلارنىڭ كۆپلۈكىدىن بولسا كېرەك.

پىتنە - ئىغۋا تارقىتىدىغان كىشىلەرنىڭ مەقسىتى يا ماددىي مەنپەئەتكە ئېرىشىش، ياكى مەنپەئەتكە ئېرىشىش، ياكى ئۆزىنىڭ كاتتا ئىنسان ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاش، ياكى بىرەر سىنىڭ يۈز ئابروۋىنى تۆكۈش، ياكى بىرەر ئېقىمنى ئاجىزلاشتۇرۇش، ياكى سىياسىي كۈرەشكە زەربە بېرىش، ياكى بۆلۈپ پارچىلاپ يوقىتىش.. قاتارلىقلاردىن ئىبارەت بولسا كېرەك^[3].

شۇڭا، دىنىمىز پىتنە - ئىغۋانى ئۆلۈمدىن يامان دەپ ئىپادىلىگەن: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ﴾ «پىتنە - پاسات ئۆلۈمدىن ياماندۇر»^[4]، چۈنكى پىتنە - ئىغۋا ئائىلە، ياكى جەمئىيەت ئارىسىدا جىدەل ماجىرا پەيدا قىلىدۇ، ھەمكارلىق روھىنى ئاجىزلاشتۇرىدۇ، كىشىلەرنى ھەقىقەتتىن يىراقلاشتۇرۇپ قويدۇ ھەم جەمئىيەتتە ئۈمىدسىزلىك ۋە ئۆزئارا ئىشەنمەسلىك ئۇرۇغىنى چاچىدۇ.

[1] ھەسەن سەئىد «ئۆسەك سۆز پىسخولوگىيەسى»، 82 - 92 بەتلەرگە قاراڭ.

[2] نۇر سۇرىسى، 91 - ئايەت

[3] د. ئابدۇللاھ ئەمۇھەممەد ئىرفى «پىسخىكا ئۇرۇشى ۋە ئۆسەك سۆزلەر» 11 - 31، 52 ۋە 62 - بەتلەر.

[4] بەقەر سۇرىسى، 191 - ئايەت

شۇنىڭدەك ئۆسەك سۆز ياكى پىتنە - ئىغۋا پىسخىكا ھۇجۇمى پەيدا قىلىپ، مىللەتنىڭ مەنئىيىتىنى ئاجىزلاشتۇرىدۇ، ئاكتىپ شەخسلەرنى ھەرىكەت مەيدانىدىن چېكىندۈرۈشكە ئۇرۇنىدۇ. شۇڭا، پىتنە - ئىغۋا بۇزغۇنچىلارنىڭ، قارائىيەتلەرنىڭ، شۆھرەتپەرەسلەرنىڭ، جاسۇسلارنىڭ، پاسىقلارنىڭ قوراللىق ۋە ئۇلارنىڭ خىزمەت ساھەسىدۇر.

3. ئىسلامنىڭ ئۆسەك سۆزلەر ھەققىدىكى كۆرسەتمىلىرى

ئىسلامنىڭ ئۆسەك سۆزلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش ھەققىدىكى كۆرسەتمىلىرى

ئىسلام دىنى ئۆسەك سۆزلەر ياكى پىتنە ئىغۋانىنىڭ شەخس، ئائىلە، جەمئىيەت ۋە دۆلەتكە كەلتۈرىدىغان خەتىرىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن بىر بۆلەك كۆرسەتمىلەرنى يولغا قويغان. بۇ كۆرسەتمىلەر تۆۋەندىكىچە:

(1) ئىسلام دىنى ئۆسەك سۆزلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن بارلىق مۇسۇلمانلارنى تىلغا ئىگە بولۇشقا بۇيرۇغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: **كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ** «بىر ئىنساننىڭ ئاڭلىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى سۆزلەپ يۈرۈشى گۇناھ جەھەتتە يېتىپ ئاشىدۇ» دېگەن^[1]. پەيغەمبىرىمىز يەنە: **مَنْ كَانَ يَوْمًا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَيَقُلُ خَيْرًا أَوْ لِيصْمِتَ** «كىم ئاللاھقا ۋە قىيامەت كۈنىگە ئىشىنىدىغان بولسا، ياخشى سۆزى بولسا قىلسۇن، ياخشى سۆزى بولمىسا، سۈكۈت قىلسۇن»^[2] دېيىشى ئارقىلىق ئىماننىڭ سالامەتلىكىنى ياخشى گەپ بولسا قىلىشقا، ياكى سۈكۈت قىلىشقا باغلىغان. ھەدىستىكى سۈكۈت قىلىش دېگەن يامان سۆزلەرنى قىلماستىن باشقا يەنە ئۆسەك سۆزلەرنى سۆزلىمەسلىك ياكى نەقىل قىلماسلىق ياكى ئالاقىلىشىش ۋاسىتىلىرىدا تارقانماسلىق دېگەننىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

(2) ئىسلام دىنى يالغان گەپ قىلىشنى ھارام قىلغان، ئۆسەك سۆزگە قارايدىغان بولساق، ئۇنىڭ ھەممىسى ياكى بىر قىسمى يالغاندۇر. پەيغەمبەرىمىز يالغانچىلىقنى پاسىقلىق ۋە كەزىزلىقنىڭ ئالامىتى دەپ سۈپەتلىگەن: **إِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا** «سىلەر يالغان گەپ - سۆز قىلىشتىن ساقلىنىڭلار، چۈنكى يالغانچىلىق پاسىقلىققا باشلايدۇ، پاسىقلىق دوزاخقا باشلايدۇ. بىر ئادەم يالغان گەپ سۆز قىلىۋەرسە ۋە يالغان گەپ - سۆزدىن يانمىسا ئاللاھنىڭ ھوزۇرىدا يالغانچى دەپ يېزىلىدۇ»^[3].

(3) ئىسلام دىنى غەيۋەت قىلىشنى ھارام قىلغان، ئۆسەك سۆز غەيۋەتنىڭ بىر قىسمىدۇر. ئاللاھ غەيۋەت قىلىشنى ئادەم گۆشىنى يېگەنلىككە ئوخشاتقان: **فَوَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبٌ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ** «بىر - بىرىڭلارنىڭ

[1] ئەبۇداۋۇد رىۋايىتى.

[2] بۇخارى رىۋايىتى.

[3] مۇسىلىم رىۋايىتى.

پەيغۇمبەرنى قىلماڭلار، سىلەرنىڭ بىرىڭلار ئۆلگەن قېرىنداشىڭلارنىڭ گۆشىنى يېيىشنى ياقىتۇرامسىلەر؟ ئۇنى ياقىتۇرامىسىلەر ئاللاھتىن قورقۇڭلار» [1].

پەيغۇمبەر ئەلەيھىسسالام غەيۋەت قىلىش ياكى سۇخەنچىلىك قىلىشتىن ئاگاھلاندىرۇپ: **«لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَمَامٌ»** «سۇخەنچى جەننەتكە كىرمەيدۇ» دېگەن [2].

4) ئىسلام دىنى ئاڭلىغان ھەرقانداق گەپ-سۆزلەرنى سۆزلەپ يۈرۈشنىڭ يالغانچىلىق بولىدىغانلىقىنى ئەسكەرتكەن. چۈنكى پەيغۇمبەرىمىز بۇ توغرىدا: **«كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ»** «بىر ئىنساننىڭ ئاڭلىغان ھەر بىر نەرسىنى سۆزنى سۆزلەپ يۈرۈشى يالغانچىلىق جەھەتتە يېتىپ ئاشىدۇ» دېگەن [3]. دىنىمىزدا شۇنداق ئېنىق كۆرسەتمىلەر تۇرسىمۇ، مۇسۇلمانلار ئارىسىدا يەنىلا گۇناھقا كىرىپ قېلىشتىن قىلچە قورقمايدىغان ۋە ئىنسانلاردىن ھايىا قىلمايدىغان بىر قىسىم ھەسەتخور، غەيۋەتخور، پىتىنخور، شۆھرەتپەرەس ۋە مەسئۇلىيەتسىز ئىنسانلار تېپىلىدىغانلىقى ئەپسۇسلىنارلىق ئىش.

5) ئىسلامدا ھەرقانداق گەپ-سۆزنىڭ جاۋابكارلىقى بولىدۇ.

ئۆسەك سۆزلەرنىڭ راست-يالغانلىقىنى تەكشۈرمەي تۇرۇپ، ياكى ئۇ سۆزلەرنىڭ جەمئىيەتكە قانداق زىيان ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى ئېتىبارغا ئالماي تۇرۇپ تارقىتىۋاتقانلار قىلمىشلىرىنىڭ نەقەدەر خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشى ھەمدە قىلىۋاتقان ھەر بىر ئىش - ھەرىكىتىدىن ياكى گەپ-سۆزلىرىدىن ئاللاھنىڭ ئالدىدا جاۋابكارلىققا تارتىلىدىغانلىقىنى بىلىشى لازىم. چۈنكى سۆز ئاغزاكى بولسۇن، ياكى يازمىلىق بولسۇن، ياكى ئىكرانلىق بولسۇن ھەممىسىنىڭ جاۋابكارلىقى بولىدۇ. ئىنساننىڭ ھەر خىل ئالاقىلىشىش ۋاسىتىلىرى ئارقىلىق قىلغان ھەر بىر ئېغىز سۆزى ياكى ئىش ھەرىكىتى سېكۈنتىمۇ - سېكۈنت پەرىشتىلەرنىڭ كامراسىغا خاتىرىلىنىپ تۇرىدۇ: **«مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ»** «(ئىنساننىڭ سۆز-ھەرىكىتى خاتىرىلىنىۋاتقان) ۋاقىتتا، ئۇ قانداق بىر سۆزنى قىلمىسۇن، ئۇنىڭ ئالدىدا ھامان پەرىشتە ھازىر بولۇپ، كۆزىنىپ تۇرىدۇ» [4].

بۇ سەۋەبتىن باشقىلارنىڭ ئىززەت-ئابرويغا مۇناسىۋەتلىك خەۋەرلەرگە ئىشىنىشتىن بۇرۇن خەۋەرنىڭ راست-يالغانلىقىنى ئېنىقلاش ئىسلامنىڭ كۆرسەتمىسىدۇر. بۇ كۆرسەتمىگە ئەمەل قىلغاندا ئۆسەك-سۆزلەر ۋە پىتنە ئىغۋالاردىن قۇتۇلغىلى بولىدۇ. چۈنكى قۇرئان كەرىم پاسىق ئىنسانلارنىڭ خەۋەرلىرىگە ئۇدۇللا ئىشەنمەسلىككە ۋە ئۇلارنىڭ خەۋەرلىرىنىڭ راست يالغانلىقىنى تەكشۈرۈشكە بۇيرۇغان: **«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا**

[1] ھوجۇرات سۇرىسى، 21 - ئايەت.

[2] مۇسلىم رىۋايىتى.

[3] مۇسلىم رىۋايىتى.

[4] قان سۇرىسى، 81 - ئايەت.

إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِبَيِّنَةٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٤﴾ «ئى مۆمىنلەر! ئەگەر سىلەرگە بىر پاسىق ئادەم بىرەر خەۋەر ئېلىپ كەلسە، (ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى) بىلمەستىن بىرەر قەۋمنى رەنجىتىپ قويۇپ، قىلمىشىڭلارغا پۇشايمان قىلىپ قالماسلىقىڭلار ئۈچۈن، (ئۇ خەۋەرنى) ئېنىقلاپ كۆرۈڭلار» [1].

4. ئىسلامنىڭ ئۆسەك سۆزلەرگە تاقابىل تۇرۇشتىكى كۆرسەتمىلىرى

بىرەر جەمئىيەتتە پىتنە ئىغۋا ياكى ئۆسەك سۆز تارقىغان بولسا، ئىسلامنىڭ ئۇنىڭغا قارىتا قانداق مۇئامىلە قىلىش توغرىسىدا بىر بۆلەك كۆرسەتمىلىرى بار. ئۇ كۆرسەتمىلەر تۆۋەندىكىچە:

1) دىنىمىز مۇسۇلمانلار ھەققىدە ياخشى ئويىدا بولۇشقا، ئۇلار ھەققىدە يامان گۇمان قىلماسلىققا، ھەمدە ھۆكۈم چىقىرىشتىن ئىلگىرى ئۇلارنى قېرىندىشىنىڭ ئورنىدا قويۇشقا بۇيرۇغان. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ، إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ، وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا﴾ «ئى مۆمىنلەر! نۇرغۇن گۇمانلاردىن ساقلىنىڭلار، بەزى گۇمانلار ھەقىقەتەن گۇناھتۇر، (مۆمىنلەرنىڭ ئەيىبىنى) ئىزدىمەڭلار، بىر-بىرىڭلارنىڭ غەيۋىتىنى قىلماڭلار» دېگەن [2]. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ توغرىدا: ﴿إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ﴾ «سىلەر بىر-بىرىڭلارغا يامان گۇمان قىلىشتىن ساقلىنىڭلار، چۈنكى يامان گۇمان قىلىش ئەڭ يالغان گەپتۇر» دېگەن [3].

2) دىنىمىز ئاساسىي بولمىغان خەۋەرلەرنى نەقىل قىلىشنى ھارام قىلغان. ناۋادا بىر جەمئىيەتتە يالغان خەۋەر تارقالغان بولسا، ئۇ خەۋەرنىڭ ھەرخىل سورۇنلاردا تارقىلىشىغا ھەسسە قوشماشتىن، بەلكى سۈكۈت قىلىپ يوقىتىشقا ياكى ئۇنى ئاڭلىماسلىققا سېلىشقا بۇيرۇغان. قۇرئان كەرىم بۇ توغرىدا: ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾ «بوھتاننى ئاڭلىغان چاغلىرىڭلاردا ئەر-ئايال مۆمىنلەر نېمىشقا ئۆزلىرىنى ياخشى دەپ قاراپ، بۇ ئېنىق بوھتان دېمىدى؟» دەپ خاپۇللىغان [4].

3) دىنىمىز تۆھمەت خاراكتېردىكى خەۋەرلەرنى كەسكىن پاكىت بولمىسا، قوبۇل قىلماسلىققا ۋە ئۇ خەۋەرنى تارقاقۇچىلارغا ئىشەنمەسلىككە بۇيرۇغان: ﴿قَادِلُمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ «ئەگەر ئۇلار گۇۋاھچىلارنى كەلتۈرەلمىگەن ئىكەن، ئۇلار ئاللاھنىڭ نەزىرىدە يالغانچى ھېسابلىنىدۇ» [5].

4) دىنىمىز ئۆسەك سۆزلەرنىڭ تارقىلىشىغا ياغ چاچماي، بەلكى بۆشۈكىدىلا

[1] ھوجۇرات سۇرىسى، 6-ئايەت.

[2] ھوجۇرات سۇرىسى، 21-ئايەت.

[3] بۇخارى رىۋايىتى.

[4] نۇر سۇرىسى، 21-ئايەت.

[5] نۇر سۇرىسى، 31-ئايەت.

يىغىشتۇرۇشقا بۇيرۇغان: ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ﴾ «ئۇنى ئاڭلىغان چېغىڭلاردا، نېمىشقا مۇنداق سۆزلەرنى قىلىشى بىزگە مۇناسىپ ئەمەس، (ئى ئاللاھ سەن پاك تۇرسەنكى، بۇ چوڭ بوھتان دۇر دېمىدىڭلار!» [1].

(5) دىنمىز باشقىلارغا مۇناسىۋەتلىك ئىشلارنى بازارغا سېلىپ يۈرمەستىن، بەلكى ئۇ ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى مەسئۇللاردىن ۋە شۇ ئىشنى ئېنىق بىلىدىغانلاردىن سۇرۇشتە قىلىشقا بۇيرۇغان: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ، وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ، لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ «ئەگەر ئۇلارغا بىخەتەرلىككە ياكى ئەندىشىگە مۇناسىۋەتلىك بىرەر خەۋەر يەتسە، ئۇنى ھەر خىل ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ھەممە يەرگە تارقىتىۋېتىدۇ ۋە ئېلان قىلىۋېتىدۇ. ئەگەر ئۇلار ئۇنى پەيغەمبەرگە ۋە ئۇنى ئېنىق بىلىدىغان ئىش ئۈستىدىكى مەسئۇللارغا يەتكۈزگەن بولسا، ياكى شۇلاردىن سۇرۇشتۇرگەن بولسا، ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى ئېنىق بىلگەن بولاتتى» دەپ توغرا يولنى كۆرسىتىپ قويغان [2].

(6) دىنمىز ئۆسەك سۆزلەرنى تارقىتىشنىڭ ئاقىۋىتى ۋە ئۇنىڭ كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان نەتىجىلىرى ھەققىدە ئويلىنىشقا بۇيرۇغان. قۇرئان كەرىم بۇ توغرىدا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ «مۆمىنلەر ئۈستىدە يامان سۆزلەرنىڭ تارلىشىنى ياقىتۇرىدىغان ئادەملەر، شۈبھىسىزكى، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە قاتتىق ئازابقا قالدۇ، ئاللاھ (سىزىلارنى ۋە نىيەتلەرنى) بىلىپ تۇرىدۇ، سىلەر بىلمەيسىلەر» دېگەن [3].

(7) دىنمىز ئۆسەك سۆزلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن «دەپتىكەنمىش، بوپتىكەنمىش» دېگەندەك سۆزلەرنى ئىشلىتىشتىن توسقان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ توغرىدا: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَرِهَ لَكُمْ ثَلَاثًا: قِيلَ وَقَالَ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ﴾ «ئاللاھ سىلەرنىڭ دەپتىكەنمىش، بوپتىكەنمىش دېگەندەك سۆزلەرنى قىلىشىڭلارنى، ئىقتىسادنى ئەھمىيەتسىز ئورۇنلارغا ئىشلىتىپ زايە قىلىۋېتىشىڭلارنى ۋە مۇناسىۋەتسىز سوئاللارنى كۆپ سوراپ بىئارام قىلىشىڭلارنى يامان كۆرىدۇ» دېگەن [4].

(8) ئىسلام دىنى ئىنسانلارنىڭ ئىززەت ئابرويىنى ھىمايە قىلىشنى پەرز قىلغان ۋە ئۇنى شەرئەتنىڭ يۈكسەك مەقسىتى دەپ بەلگىلىگەن. شۇڭا، كىشىلەرنىڭ ئىززەت - ئابرويىغا چىقىلىشنى ھارام قىلغان ھەمدە باشقىلارنىڭ ئىززەت - ئابرويىغا قارا چاپلىغانلارغا تۆھمەتخورلۇق جازاسىنى بېكىتكەن.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: مۇھەممەد يۈسۈپ

[1] نۇر سۇرىسى، 61 - ئايەت.

[2] نىسا سۇرىسى، 38 - ئايەت.

[3] نۇر سۇرىسى، 91 - ئايەت.

[4] بۇخارى رىۋايىتى.

تاھىرجان ئابباس

بىز ئۇيغۇر مىللىتى مەركىزى ئاسىيانىڭ بەلۋېغى، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ قەلبى، تۈركىستان تۇپراقلىرىدا، يەنى بۈگۈنكى شەرقىي تۈركىستان زېمىنىدا ياشاپ كەلگەن، شانلىق مەدەنىيەتلەرنى بەرپا قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ مىللىي ئەنئەنىسى، ئېتىقاد قارىشى، تىل ۋە ئۆرپ-ئادەت مەدەنىيىتىنى شەكىللەندۈرۈپ، دۇنيا مەدەنىيىتىگە شانلىق تۆھپىلەرنى قوشقان قەدىمىي ئۇلۇغ بىر مىللەت. لېكىن، بۇ بىر قانچە ئەسىردىن بېرى قىسمەت تەقدىراتىمىزنىڭ زاۋاللىق قوينىغا تاشلىنىپ، بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە بۇ ئۇلۇغ مىللەت ئومۇميۈزلۈك ئېغىر پالاكەت ئىچىدە تېنەپ، نېمە قىلارنى بىلەلمەيدىغان ھالغا كېلىپ قالدى. ھىجراندىن ھىجرانغا، دەرد-ئەلەمدىن دەرد-ئەلەمگە، بوران-چاپقۇندىن بوران-چاپقۇنغا سوقۇلۇپ، دۇنيانىڭ تۆت ئەتراپىدا سورۇلۇپ كېتىۋاتىمىز. يۇرتىمىزنى غېرىبلىق بېسىپ، مۇدەھىش زېمىستان ھۇۋاشقا باشلىدى. قەلب قەسرەمىزنى تۇمان قاپلىدى. قاغىچىراق يۈرىكىمىز چاك-چاك يېرىلىپ، كۆزلىرىمىزنىڭ ياشلىرى قۇردى!

بىز بېشىمىزنى قاچانلاردا يىتتۈرۈپ قويغان بولغىتتۇق، بىلمەيمەن! ئەقلىمگە كەلسەم بېشىمىز يوق، گەۋدىمىز ئەگرى، بىلىمىز سۇنۇق، قۇرۇق ئىسكىلت ھالدا ئىكەنمىز، تا ئۇ كۈندىن بۇ كۈنگىچە ھالىمىز خاراب، كۈنىمىز تېخىمۇ يۇرۇماس بولۇپ كەلدى. سىياسىي بېسىم ۋە ئىجتىمائىي زۇلۇم بومباردىمانى ئاستىدا نالە - پەرياد چېكىۋاتىمىز. تېخىمۇ ئېچىنىشلىق بولغىنى خەلقىمىز قىيامەت يۈز بېرىپ، ئاسمان پارچە - پارچە بولۇپ بېشىغا تۈكۈلۈۋاتقان، يەر يېرىلىپ يۇتۇۋاتقاندا بىر ساراسىمە ئىچىدە خۇددىنى يوقاتتى. خۇددى ئىسراپىل ئەلەيھىسسالامنىڭ سۇر چېلىشىنى كۈتۈۋاتقاندا ئەندىشە ئىچىدە، ھەممىمىز نېمە قىلىشىمىزنى بىلمەيدىغان ھالغا كېلىپ

قالدۇق. مىللىي خاسلىقىمىز، دىنىي ئېتىقادىمىز، تىل ۋە ئۆرپ-ئادەتلىرىمىز تارمار قىلىندى. ئىرادە، ئەركىنلىكىمىز تامامەن بوغۇلۇپ، چارىسىز ۋە بىقۇل ھالغا چۈشۈپ قالدۇق. مانا مۇشۇنداق نىمجان ھالدىمۇ بىز خەلق يەنە كەلگۈسى ئىستىقبالىمىز نامىغا ھەممە قايىل بولغۇدەك بىر دىنىي يېتەكچى، سىياسىي رەھبەر ئەتراپىغا ئۇيۇشۇپ بىرلىك ھاسىل قىلالىمۇ، تەشكىلاتلىرىمىز بولسا بىر پۈتۈن سىياسىي كۈچ بولۇپ ئۇيىشالمايدۇ. بۇ بىزنىڭ بىر ئەل ئۈچۈن ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ئىسپاتلاشنىڭ قانچىلىك مۇھىملىقىنى تېخىچە ھېس قىلىپ يېتەلمىگەنلىكىمىزنىڭ نامايەندىسىدۇر. بىز روھىيىتىمىزدىكى بۇ ئىقتىدارنى يوقىتىپ قويغانلىقىمىز ئۈچۈن، روھىي غېرىپلىقىمىز كۈندىن-كۈنگە ئېشىپ كېتىۋاتىدۇ. ھېچ بىرىمىزنىڭ كۈنۈلمىگەندە يۈز بەرگەن ياكى يۈز بېرىشى ئېھتىماللىق بولغان ھادىسىلەرگە قارىتا جىددىي بىر تەييارلىقىمىز يوق. پوزىتسىيەمىز پەقەت يىرىك ۋە رېئاكسىيىلىك قارشى تۇرۇشتىن ئىبارەت. قارايدىغان بولساق خەلقئارادا دەۋا روھى بويىچە ئىزچىل خىزمەت قىلىۋاتقان بىر ئىككى تەشكىلاتتىن باشقا ئۆزلىرىچە بىر ئىشلار بىلەن يىلاندىك سۆرۈلۈۋاتقان بىر مۇنچە ئۇششاق تەشكىلاتلار ۋە بۆلۈنمە سۈرگۈندى ھۆكۈمەتلىرىمىز بار. ئۇلار سەۋەبلىك خەلقىمىز مۇرەسسەسىز توقۇنۇش ۋە باش-ئاخىرى يوق ئەرزىمەس زىددىيەتلەر قاينىمدا سۈرۈلۈپ كېتىۋاتىدۇ. ئەينى ۋاقىتتا ئەنگىلىيە ۋە فرانسىيە مىسىرنى ئىشغال قىلىپ دۆلەتنى كونترول قىلماقچى بولغاندا جامالىددىن ئافغانى مىسىر خەلقىگە خىتاب قىلىپ مۇنداق دېگەن ئىكەن: «بىرلىشىشكە توسقۇنلۇق قىلىدىغان كۈچ ۋە ئەڭ ئەجەللىك ئىللەت خەلقنىڭ ئىتتىپاقلىشالماسلىقىدىن ئىبارەت؛ ئىتتىپاقلاشمىغان مىللەت داۋاملىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمىدۇ». كۈنىمىزدە بۇنىڭغا ئەڭ چوڭ توسالغۇ ئامىل مەزكۇر تەشكىلاتلىرىمىزنىڭ ئۆزئارا بىر-ئارىغا كېلەلمەسلىكى، تېخىمۇ يامان بولغىنى بىر-بىرىنى تۇلۇقلايدىغان بىر بەدەننىڭ بىر پارچىسى قاتارىدا كۆرەلمەسلىكى، ئەكسىچە رەقىب ۋە مەنپەئەت توقۇنۇشى ئاساسىدا بىر-بىرىگە يەڭ ئىچىدە پىچاق ساقلاپ، ئېغىز-تىللىرىدىن زەھەر-زەققۇم ئېقىتىدىغان ناباب قىلمىشلىرى. شۇ سەۋەبلىك خەلقىمىز كىمىنىڭ ئەتراپىغا ئۇيۇشۇشنى بىلەلمەي گاڭگىراپ قالماقتا. كىمىنىڭ ئاۋازى يۇقىرى چىقسا بىر مەزگىل شۇنىڭ ئارقىسىدىن شۇئار تولاپ، شۇنىڭ كەتمىنى چايدىغان يامان ئادەت شەكىللەنمەكتە. توغرىسى، خەلقىمىز ئىچىدە ھەقىقىي مەنىدە دەۋاغا ئىگە چىقىدىغانلارغا قارىغاندا، مەنپەئەت ھېرىسىنىڭ ئارقىسىدىن چايدىغان رەزىل خۇي-پەيلىگە كۆنۈپ كەتكەنلەرنىڭ سانى كۆپ سانلىق بولۇپ جەمئىيىتىمىزدىن ئورۇن ئالماقتا. بۇنىڭدا ئاساسلىق كىم ئەيىبلەك! - خەلقىمىزمۇ ياكى مەزكۇر تەشكىلاتلىرىمىزمۇ؟

سەزگۈرلۈك نوقتىسىدىن قارىغاندا، ئەيىبنى تەشكىلاتلىرىمىزدىن ئىزدەپ، ئۇلارنى بىرلىك ۋە باراۋەرلىككە، سەمىمىيەت نوقتىسىدىن ئالغاندا خەلقىمىزنى ھەممەت ۋە سەپەرۋەرلىككە ئۈندەشكە، بۇ جەھەتتە پىكىر-تەلەپلىرىمىزنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا

ئېرەنسەزلىك قىلماسلىقىمىز لازىم. چۈنكى كۆپىنچە تەشكىلاتلارنىڭ تاجاۋۇزچى كۈچلەرنىڭ ئىستراتېگىيىلىك پىلانى، سىياسىي بېسىمى، ئىجتىمائىي زۇلمى ۋە ئويۇنلىرىغا قارشى ئېلىپ بارغان ياكى ئېلىپ بارغاندەك كۆرۈنۈۋاتقان پائالىيەتلىرى كۆرۈنۈشتە ئەزىز مىللىتىمىزنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاپ قېلىش مۇجەددىلىسىدەك كۆرۈنگەن بىلەن، ئەمەلىيەتتە ھېچ بىرنىڭ ھازىرغىچە تىلغا ئالغۇدەك بىرەر نەتىجە قولغا كەلتۈرۈپ، خەلقىمىزگە ئۈمىد بېغىشلىغانلىقىنى كۆرمەيۋاتىمىز. شۇ سەۋەبتىن بولسا كېرەك، كۈنىمىزدە خەلق ئاممىسى ھېچ بىر جەمئىيەت ياكى تەشكىلاتلاردىن مەنۇن ئەمەس؛ تور دۇنياسىدا بولسۇن ياكى جەمئىيەتتە بولسۇن ئۇلارنىڭ تەشكىلاتلار ئۈستىدىن داۋاملىق شىكايەت قىلغانلىقىنى، داۋاملىق ئاغرىنىپ غودۇڭشىغانلىقىنى ئۇچرىتىمىز. مېنىڭچە بولغاندا ئۇلارنىڭ قوسقىدىكى غومنى تامامەن ئورۇنلۇق ياكى تامامەن ئورۇنسىز دەپ قاراشقا بولمايدۇ. چۈنكى تەشكىلاتلار ئىچىدىمۇ ھەقىقىي دەۋا ئېڭى سىڭگەن، سەمىمىي ۋە ساداقەتمەنلىك بىلەن خىزمەت قىلىۋاتقان تەشكىلاتلىرىمىز بار. ئۇلارنىڭ قىلغان خىزمەتلىرىگە كۆز يومۇپ ھەممىنى بىر تايىقتا دۇمبالاشقا بولمايدۇ. توغرا، خىزمەت قىلىۋاتقان تەشكىلاتلىرىمىزنىڭمۇ يېتەرسىزلىكى، يېتىشىپ بولالمىغان تەرەپلىرى بار. چۈنكى ئۇلارنىڭمۇ ماددىي ئىمكانىيەتلىرى چەكلىك، قولى قىسقا. ھېچ بىر تەشكىلاتنىڭ مۇقىم بىر مىللىي كىرىم مەنبەسى يوق. مەسىلىنىڭ بۇ تەرىپىنى نەزەرگە ئالماي پۈتۈن تەشكىلاتلارنى ئىش قىلالمىدى، دەپ ئېتىبارسىزلاشتۇرۇش توغرا خاھىش ئەمەس. چۈنكى ھەرقانداق بىر دەۋا، بولۇپمۇ بىزنىڭ دەۋايىمىزدەك بۇنداق مۇرەككەپ دەۋالارنى قۇرۇق قول ياكى بىر سىياسىي كۈچنى ئارقىسىغا ئالماي تۇرۇپ داۋاملاشتۇرۇش تەس ياكى ئىمكانىيىتى يوق. بولۇپمۇ دۇنيا سىياسىتى بۈگۈنكىدەك ماددىي مەنپەئەت ئۈستىگە قۇرۇلغان بىر دەۋردە پۇل-مالسىز يولغا چىقىش دېڭىز - ئوكياندا كاپىتانسىز كېمىگە چىققان بىلەن باراۋەر. ئەگەر بىز بۇ خىل تەشكىلات ۋە جەمئىيەتلەرنىڭ ساپاسىنى كۆتۈرىمىز، سەۋىيەسىنى ئۆستۈرىمىز، كەمچىلىكىنى تولۇقلايمىز دېسەك، چۇقۇم بىز ئالدى بىلەن ئۇلارنى ئىقتىسادىي جەھەتتىن خاتىرجەم قىلىشىمىز، ھېچ قانداق بىر مالىيە ھۆددىگەرنىڭ قوچقىغا تاشلاپ قويماستىن، بەلكى مۇستەقىل بىر مىللىي كىرىم مەنبەسى بارلىققا كەلتۈرۈشنى ئىشقا ئاشۇرىشىمىز لازىم. بۇنىڭدا ئالدى بىلەن «شەرقىي تۈركىستانلىقلار خەلقئارا مىللىي فوندى»نى بارلىققا كەلتۈرۈش كېرەك. بۇنى بارلىققا كەلتۈرۈشتە بارلىق تەشكىلات ياكى جەمئىيەتلەردىن مۇستەقىل ھالدا شەكىللەندۈرۈش مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ. مىللىي فوندى قۇرۇلۇپ رەسمىي خىزمەت باشلىغاندا مۇھاجىرەتتىكى ھەربىر شەرقىي تۈركىستانلىق مەلۇم مىقداردا ئايلىق بەدەل پۇلى تاپشۇرىشى، مەلۇم مەبلەغ توپلانغاندىن كېيىن بۇنى ئىسلامىي كارخانىلارغا پاي قوشۇش ئارقىلىق مۇقىم كىرىم مەنبەسىگە ئايلاندۇرۇش لازىم. چۈنكى بۇندىن كېيىنكى ھەرقانداق بىر خىزمەت ۋە دەۋا پۇل-مالسىز قۇرۇق قول داۋاملاشمايدۇ. داۋاملاشقان تەقدىردىمۇ ئىشتىن سىرتقى ساائەتلەردە، ئۆزىمىزنىڭ

تۇرمۇشنى كاپالەتكە ئىگە قىلغاندىن كېيىنكى قۇشۇمچە خىزمەتكە ئايلىنىپ قالدۇ. بونداق ئەھۋالدا دەۋاننىڭ ئىلگىرىلىشى قەدەم باسمايدۇ. مەلۇم ئىقتىسادقا ئىگە بولۇپ، مەلۇم سەۋىيەگە كەلگەندە دۇنيا سىياسىتىدە لوبىلىق پائالىيىتى ئېلىپ بېرىش ھەرىكىتىنى باشلاشقا توغرا كېلىدۇ. بۇنىڭغا سەل قارىماسلىق كېرەك. يەھۇدىلارنىڭ دۇنيادىكى لوبىلىق تەسىر كۈچى ئىنتايىن كۈچلۈك، بولۇپمۇ ئامېرىكىدا ئالاھىدە بەلگىلىك رولغا ئىگە. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ دۇنياغا ھاكىم بولۇش پىلانى بويىچە بۇ ئويۇننى قالتىرىپ ئويىناپ كەلدى، ھېلىمۇ ئويىناۋاتىدۇ. يەنە بىر مۇھىم مەسىلە خىتاي كوممۇنىست پارتىيىسىنىڭ خەلقىمىزگە قىلغان قىرغىنچىلىق جىنايىتى قىلمىشىنى دۇنيا سوت مەھكىمىسىگە سۇنۇش لازىم. ئەلبەتتە بۇنىڭدەك بۈيۈك دەۋالارنى سوتقا بېرىشتە پىشقان ۋە قاقۋاش خەلقئارالىق ئادۋوكاتلارغا ئېھتىياجلىق بولىدۇ؛ بۇ ئىشتا ئۇلار تەلپ قىلغان مەبلەغىنى بەرمەي بولمايدۇ. چۈنكى مەسىلىمىزنى خەلقئارا سوتتا كۈن تەرتىپىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن بۇنى چوقۇم ئىشقا ئاشۇرۇش لازىم بولىدۇ. بۇ ھەقتە سىستېمىلىق ۋە جىددى ھەرىكەت قىلىش كېرەك.

مالىيەنىڭ كاپالەتكە ئىگە قىلىنىشى دەۋا يولىمىزدىكى رەھبەرلىرىمىزنىڭ يولىنى تېخىمۇ ئاچىدۇ. ئۇلارنىڭ مۇستەقىل ۋە ئەركىن پىكىر قىلىش روھىنى كۆتۈرىدۇ. بۇنداق بولمىغاندا يېنىڭ ئۈچىنى ئۆز قولىدا تۇتالمايدۇ. يېنىڭ ئۈچى قولىدا بولمىغان ھەرقانداق دەۋاگەر داۋاملىق ئىستىھكامدىن ئىستىھكامغا چېپىپ يۈرگەندەك قىلغان بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ ئىشى «سەن سال، مەن يىقاي» دېگەن مەنىدىكى بويىچە، بۈگۈن قىلغانلىرىنى ئەتىسى بۇزۇشتىن باشقا ئىشقا يارىمايدۇ. كۆپ ساندىكى پائالىيەتچىلىرىمىزنىڭ بۇ شەكىلدە ۋاقىتنى زايە قىلىپ، نۇرغۇن ئىقتىسادنى سۈرۈۋەتكەنلىكىنى كۆرۈۋاتىمىز. ھەممىسى پەردى ۋە يەككە قەھرىمانلىق پىشىدە مىللەتنى قويغا ئوخشاش بىر باغدەن بىر تاغقا باشلاپ، مانا بىر نەچچە يىل ئۆتۈپ كەتتى. چۈنكى بۇ خىل خاراكتېرگە ئىگە پائالىيەتچىلىرىمىزنىڭ دۇنيا ۋەزىيىتىدىكى يېڭى يۆنىلىشلەرگە قارىتا قانداق پوزىتسىيىدە بولۇش، دۇچ كەلگەن مەسىلىلەرگە قانداق ئىنكاس قايتۇرۇش تەييارلىقى يوق. شۇڭمۇ ئۇلار نۆۋەتتىكى ئېغىر ۋەزىيەتتىن چىقىش يولىنى بىلمەيدۇ. ئۇلارنىڭ چوڭ قىلالايدىغىنى كۈندىلىك سىياسەت ئېلىپ بېرىش. ھېچ بىر تەشكىلاتنىڭ ياكى يەككە رەھبەرلىك دەۋاسى قىلىۋاتقان يېتەكچىلىرىمىزنىڭ دەۋا نامىغا ھازىرغىچە ئۇزۇن مۇددەتلىك بىر پىلان ئوتتۇرىغا قويغىنى يوق. بۇ خىل تۆۋەن سەۋىيە ۋە پىكىر چېچىلاڭغۇلۇقى بىلەن بىز زادى نېمە ئىش قىلالايمىز! ئەسلىدە بۇ تۈر قىيىن مۇجادىلىنى ئۆز قائىدە - پىرىنسىپلىرى بويىچە ئەمەلىيلەشتۈرۈش ئۈچۈن چوقۇم قىسقا ۋە ئۇزۇن مۇددەتلىك پىلان تۈزۈپ ۋە خام چوت تەييارلاپ، ئۇنى ئەمەلىيلەشتۈرۈشنىڭ ھېساباتىنى ئەستايىدىللىق بىلەن قىلىش كېرەك ئىدى.

يېقىندىن بېرى خەلقئارا ۋەزىيەتنىڭ يۆنىلىشىدە مەسىلىمىزگە مۇناسىۋەتلىك

بىر قىسىم مۇھىم ئۆزگىرىشلەر بولۇۋاتىدۇ. مەسىلىمىزنىڭ كۆلەملىشىپ تېخىمۇ خەلقئارالىشىشى ياكى تۇغۇلغان يېرىدە دۈملىنىپ دەپنە قىلىنىشى يەنە بىزنىڭ شۇ سىياسىي پائالىيەتچىلىرىمىزنىڭ پاسسىپ ياكى ئاكتىپچانلىق رولىنىڭ تۈرتكىسىدە بولىدۇ. بۇنىڭ تۈگۈنى ئەسلىدە بىر مەنىدىن ئىقتىسادقا بېرىپ تاقاشسا، يەنە بىر مەنىدىن سىياسىي رەھبەرلىرىمىزنىڭ ئادىل، كەسكىن، يىراقى كۆرەلەيدىغان بولۇشى، ئىسلاھات تەدبىرلىرىنى ئەستايىدىل ئىزچىللاشتۇرۇشى، ئىسلاھات توغرىسىدىكى تەخىرىسلىك تۇيغۇسىنى كۈچەيتىشى، بۈگۈننىڭ مەسىلىلىرىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن تارىخىي تەجرىبىلەرنى دەۋرلەشتۈرەلەيدىغان پاراسەتلىك، بۈگۈننىڭ ئېھتىياجىنى كۆرەلەيدىغان كۆزىنىڭ، شۇنداقلا مەڭگۈلۈك ھەقىقەتلەرگە خىلاپلىق قىلمايدىغان ساداقەتمەن بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. چۈنكى سىياسىي تۈزۈلمە ئىجتىمائىي غايە ۋە ئەقلىي كۈچنىڭ ئىپادە شەكىللىرى ئادەتتە دەۋرنىڭ ئۆزگىرىشىگە قاراپ ئۆزگىرىشى كېرەك.

بىز تارىخنىڭ ھېچبىر قاتلىمىدا ئۆزىمىزنىڭ قىممەت قاراشلىرىمىزغا ۋە مىللىي ئەنئەنىمىزگە بۈگۈنكىدەك ياتلىشىپ، روھىمىز ئېچىق، مەنئىيىتىمىز قاغىراپ كەتمىگەن بولغىنىمىز. شۇڭمۇ بىز بۈگۈن ئۆزىمىزنىڭ كىملىكىنى، نەدىلىكىنى ئاڭقىرالمىدىغان دەرىجىدە گاڭگىراپ قېلىۋاتىمىز. ھەر كۈنى يېڭى بىر مۇسبەت خەۋىرى بىلەن كۆڭۈل پەريادىمىز پەلەككە يەتمەكتە، كۆڭلىمىزنى غەش قىلىپ، باغرىمىزنى تىلىم - تىلىم قىلىۋاتقان تىراڭدىيەلىك ھادىسىلەر ئالدىدا چارىسىزلىكلىرىمىز تۈپەيلى بەزىلىرىمىزنىڭ كۆزىدىن ياش ئورنىغا قان ئېقىۋاتقان ئەھۋاللارمۇ يوق ئەمەس. پۈتۈن ۋۇجۇدىمىز ئازاب، قايغۇ ۋە ئېچىنچىلىق دەرد - ئەلەملەر بىلەن تولغىنىدۇ. قولىمىزدىن بىر ئىش كەلمەسلىكىدەك ئاچچىق ئەلەمگە مۇپتىلا بولىدۇ. بۇنداق خاراكتېرى ئېغىر يۈرەك ۋە سىل كېسىلىگە ئوخشاش پاجىئەلەر ئالدىدا ۋاقىت قانچە ئۇزارغانسىرى روھىمىزنىڭ تېخىمۇ ئۇپرىغانلىقىنى، خورىغانلىقىنى، كونىرىغانلىقىنى ھېس قىلىۋاتىمىز. گەرچە، بەزى چاغدا روھىي دۇنيايمىزغا قىسمەن بولسىمۇ ئۈمىد بېغىشلىغۇچى نەپەسلەرنى، ئىستىقبال ۋەدە قىلغۇچى مەيىن شاماللىرىنى ھېس قىلغاندەك بولساقمۇ، لېكىن بۇ خىل ھېسنىڭ سېزىمى ئىنتايىن زەئىپ ۋە يوقسۇل، پەۋقۇلئاددە ئاجىز ۋە كۈچسىز. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز كۈنىمىزدە روھىي كېسەللىكلىرىمىزگە دەرمەن بولالايدىغان، كېلەچەك ئىستىقبالىمىزغا پارلاق نۇر چاچالايدىغان، روھىي تاكامۇللۇقى بىلەن پۈتۈنلىشىپ، ئۆزىنى خىزمەتكە ئاتىيالايدىغان ساغلام يۈرەك ئەزىمەتلەرگە، يۈكسەك ئىرادىگە ئىگە روھلارغا، ئاكتىپ، سەۋرچان ۋە بەسىرەت ئىنسانلىرىغا بولغان ئېھتىياجىمىزنىڭ كۈنسىرى ئېشىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىۋاتىمىز، لېكىن رېئاللىق مەنزىرىمىزگە نەزەر سالغىنىمىزدا يىللاردىن بېرى ئىچىمىزدىكى بۇ تۇيغۇ ۋە بۇ ھەسرەتمىزنىڭ روياپقا چىقىشىغا توسالغۇ بولۇپ كەلگەن قارا كۆڭۈل زېھنىيەتلەردىن قۇتۇلالماغانلىقىمىزنى، ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز بولۇشتىن مەھرۇم قويمىغان ئالا - تاغىل

شۇملۇقلاردىن تازىلانمىغانلىقىمىزنى، شۇڭمۇ مىللەتچە قايتىدىن يېڭىلىنىش روھى يېتىلدۈرەلمەي، ئىسلامنىڭ دەسلەپكى ئەۋلاد روھى بىلەن پۈتۈنلەشەلمەي، ئۆزلىك كىملىكىمىزگە ئېرىشەلمىگەنلىكىمىزنى كۆرمىز. بولۇپمۇ، ۋەزىپىسى جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىش، خەلقىمىزنى ئازادلىققا ۋە يۈكسەك ئىنسانىي غايىلەرگە يېتەكلەش بولغان بىر قىسىم ئىلىم ئەھلى، بىلىم ئەربابى، ئايدىڭ زىيالىيلىرىمىز ۋە سىياسىي رەھبەرلىرىمىز ئىچىدىمۇ بۇ خىل ئىللەتلەرگە مۇپتىلا بولغانلارنى، تېلېۋىزور، گېزىت - ژۇرنال ۋە مېدىيالاردا جىق كۆرۈلۈشى، كۆپ ئوقۇلۇشى ئۈچۈن نەپسىنى پىكىر ئىلھامچىسى، مەئىشتىنى رەڭلىك كۆزئەينەك قىلىۋالغان؛ بىلىمگە ئەمەس ئالمىلىققا، ھېكمەتكە ئەمەس ھاكىملىققا، ئىزگۈ يۈكسەكلىككە ئەمەس ساختا شۆھرەتكە، پاكلىققا ئەمەس سۈيىستىماللىققا بېرىلدىغان روھى پۈچەك شەخسىيەتلەرنى كۆپلەپ ئۇچرىتىمىز. ئەپسۇسكى ئۇلار بۇنداق مەرەز ئىللەتلەرنىڭ ئۇلارنى قەلبى پۈچەكلىك ۋە مەنىۋى ئەلەمدىن قۇتۇلدۇرۇشقا قادىر ئەمەسلىكىنى، ھامان بىر كۈنى ھەشەمەتلىك ساختا لىباسلىرىدىن چىقىرىپ، مەسخىرە مەيدانىدا شەرمەندە قىلىدىغانلىقىنى بىلمەيدىغاندۇ؟! ياكى بىلىمىمۇ، ئۇلۇغۋار غايە ۋە قەيسەر ئىرادە ئارقىلىقلا ئۆز قەلبىدە ئۈمىد چىرىغى ياندۇرۇشنىڭ مۇمكىنلىكىگە ئىشەنمەيدىغاندۇ؟! ئىشەنسىمۇ، بىر مىللەت ئۈچۈن ئەڭ ئېغىر ئىللەت ئۇنىڭ جاسارەتسىزلىكى، ساختا ئىپتىخار ۋە سۆلەتلىك ھەشەمەت ئىكەنلىكىنى چۈشەنمەيدىغاندۇ؟! چۈشەنسىمۇ، ئەخلاقىدا بىشەملىككە، ئېتىقادىدا ئالدامچىلىققا، مۇئامىلىسىدە ھېلىگەرلىككە تولۇپ كەتكەن زېھنى ۋە روھىي كىرلەردىن تازىلىنىشقا مايىل بولمايدىغاندۇ!؟

توغرا، بۇلار بىزدىن ئۆتكەن خاتالىق. خاتالىق كىمىدىن ئۆتكەن بولسا مەيلى، ئۇ ئارقىمىزدا قالسۇن، بۈگۈن ئالدىمىزغا قارايدىغان كۈن، ھەرگىزمۇ قىلمىشىمىزغا ئۆكۈنۈپ، بىر - بىرىمىزگە تاپا - تەنە قىلىدىغان كۈن ئەمەس. بولۇپمۇ بىز بىر - بىرىمىزنىڭ خاتالىقىنى بىرلىشەلمەسلىكىمىزنىڭ، دۈشمەنگە قارشى مىللىي سەپ قۇرالماسلىقىمىزنىڭ باھانىسى قىلىۋالساق بولمايدۇ. ئەينى ئۇلاردىن ياكى بۇلاردىن ئىزدەش ئۆز مەسئۇلىيىتىنى باشقىلارغا ئىتتىرىشتىن باشقا ئىشقا يارمايدۇ، لېكىن تارىخىي ساۋاقلارنى قوبۇل قىلىش، سەۋەنلىكلەر ئۈستىدە ئىزدىنىپ، ئۇنى تۈزىتىش ھەممىمىزنىڭ مەسئۇلىيىتى. چۈنكى خاتالىشىش ھەر كىشىنىڭ ئىشى، خاتالىقنى ئېتىراپ قىلىپ، ئۇنى تۈزىتىش ئەر كىشىنىڭ ئىشى.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئاتاۋۇللا سەئىد

لوتمان سۇرىسىدىكى بالىلار بىلەن سۆھبەتلىشىش ئەخلاقى

تەرجىمىدە: فاتىھ بۇغرا

مۇھەممەد ئەلى ئەلخەلقى

كۈنىمىزدىكى كۆپىنچە مەسىلىلەر ئائىلە ئەزالىرى ئارىسىدىكى پىكىر ئوخشىماسلىقى ۋە ئۆز ئارا پىكىر ئالماشتۇرماستىن كېلىپ چىقىدۇ، دادا بولغۇچى پەرزەنتلىرىگە ناھايىتى ئاز ۋاقىت ئاجرىتىدۇ، ئانىمۇ ئۆزىنىڭ كۈندىلىك ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش ئۆتىدۇ، بالىلار بولسا كىمدىن نېمە ئۆگۈنىدىغانلىقىنى ۋە دۇچ كەلگەن مەسىلىلەردە كىملىرىدىن سورايدىغانلىقىنى بىلمىگەچكە ئۇلار چوڭ بولغانسىرى ھەل قىلىشقا تىگىشلىك مەسىلىلەرمۇ تەڭ مۇرەككەپلىشىدۇ؛ ئۇلاردا مەنمەنلىك تۇيغۇسى پەيدا بولىدۇ؛ ئاتا - ئانىنىڭ ئۇلارغا كۆڭۈل بۆلۈشى يېتەرسىز بولغاچقا پەرزەنتلەر ئۇلاردىن يوشۇرۇن بەزى بولمىغۇر ئىشلارنى قىلىدۇ. ئاتا ئانىلىرى ئۇلارغا يېتەرلىك ۋاقىت ئاجراتقان ۋە ئۇلار بىلەن پىكىر بىرلىكى ھاسىل قىلغان ۋە ئۇلار شۇ ئاساستا چوڭ بولغان بولسا ئىدى، بالىلار كۆپىنچە مەسىلىلىرىنى ھەل قىلغان ۋە قىيىنچىلىقلىرىنى يېڭىپ چىققان بولاتتى.

شۇنىڭ ئۈچۈن دەيمىزكى، سۆھبەتلىشىپ تۇرۇش ئەۋلادىلار ئارىسىدىلا ئەمەس، بەلكى ئەر - خوتۇنلۇق تۇرمۇشتا ئائىلىۋى تەربىيەدىكى ھەر تەرەپتە ناھايىتى مۇھىم ھېسابلىنىدىغان، چوڭ - كىچىك ھەممىنىڭ ئېھتىياجى بولغان مۇھىم مەسىلىدۇر.

قۇرئان كەرىمدە سۆھبەتلىشىش شەكىللىرى ناھايىتى كەڭ بايان قىلىنغان بولۇپ، ئاللاھ تائالا ئادەم ئاتىمىزنى يارىتىشنى ئىرادە قىلغاندا، پەرىشتىلەر بىلەن سۆھبەتلەشكەن ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ۋەقە قانداقتۇر بىر ئىشتا پىكىر ئوخشىماسلىقى ۋە ئىختىلاپ يۈز بەرگەندە، سۆھبەتلىشىش ئارقىلىق ھەل قىلىشىمىزنىڭ زۆرۈر ئىكەنلىكىنى بىزگە تەلىم بېرىدۇ.

بىز ھەر جۈمە كۈنى ئوقۇيدىغان كەھفى سۇرىسىدىمۇ مۇئمىن بىلەن كاپىر

تۇتۇرسىدىكى مۇنازىرە شەكلىنى ۋە ئۇلارنىڭ مۇنازىرلىرىنى بايان قىلغان. بۇ سۈرىدە كاپىر ئۆزىنىڭ سۆزىنى مال مۆلكى، مەنسىپى، بالچاقلىرى، ئەھلى - جامائىتى بىلەن پەخىرلىنىش ۋە ئۇلارنى كۆز - كۆز قىلىش بىلەن باشلىغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾ «ئۇ نۇرغۇن مالمۈلۈككە ئىگە ئىدى، ئۇ بۇرادىرىگە پەخىرلىنىپ: «مەن سەندىن باي، ئادەملىرىم سېنىڭدىن كۆپ» دېدى».[1]

مۇئمىن كىشى ئۇنىڭغا قايتۇرغان جاۋابىدا ئاللاھ تائالانىڭ ئۇ كاپىرنى يوقىتىن بار قىلغانلىقى ۋە كاپىرنىڭ كۈچ قۇدرىتىنىڭ سىرتىدىكى نۇرغۇن نىپەتلەرنى بەرگەنلىكى، شۇنداق تۇرۇقلۇق ئاللاھ تائالغا ئاسىيلىق قىلىشنىڭ توغرا ئەمەسلىكى ھەققىدە نەسەھەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا﴾ «ئۇنىڭغا بۇرادىرى مۇنازىرلەشكەن ھالدا ئېيتتى: «سېنى ئەسلىدە تۇپراقتىن، ئاندىن ئابىمەنىدىن يارىتىپ، ئاندىن سېنى راۋۇرۇس ئىنسان قىلغان زاتنى ئىنكار قىلمەن».[2]

ۋە يەنە مۇجادەلە سۈرىسىدىمۇ سۆزلەشكەن قىزى خەۋلە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يولدىشى ئەۋسەننىڭ ئۇنى ئانىسىغا ئوخشىتىپ تالاق (زىھار) قىلغانلىقىنى شىكايەت قىلىپ كەلگەن بولۇپ، ئاللاھ تائالا بۇ ۋەقەنى مۇنداق بايان قىلغان: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ «ئاللاھ ھەقىقەتەن ئېرى توغرىسىدا سەن بىلەن مۇنازىرلەشكەن ۋە ئاللاھقا شىكايەت قىلغان ئايالنىڭ سۆزىنى ئاڭلىدى، ئاللاھ ئىككىڭلارنىڭ سۆزۈڭلارنى ئاڭلاپ تۇراتتى، ئاللاھ ھەقىقەتەن ئاڭلىغۇچىدۇر كۆرگۈچىدۇر».[3]

لوقمان سۈرىسىدە سۆزلەنگەن مېھرىبان دادىنىڭ ئوغلىغا قىلىۋاتقان گۈزەل نەسەھەتلىرى ۋە ئۆگىتىۋاتقان مۇھىم تەلىماتلىرى دىققىتىمنى تارتتى. چۈنكى ھەزرىتى لوقمان ئوغلىغا قىلىۋاتقان نەسەھەتلىرىدە مېھرى - مۇھەببەت، كۈيۈمچانلىق بىلەن سۆز باشلاپ ناھايىتى مۇھىم تەۋسىيەلەردە بولىدۇ. تەربىيە مۇشۇنىڭغا ئوخشاش كۈيۈمچانلىق بىلەن بولغاندا، ئۇنۇمى كۆرۈنەرلىك ياخشى بولىدۇ. ئۇنداق بولماي قوپاللىق بىلەن خاتا ئۇسلۇپتا قىلىنغان نەسەھەت ناھايىتى تىزلا ئۇنتۇلۇپ كېتىشى ھەم ئۇنۇمى بولماسلىقى مۇمكىن. تۆۋەندە بۇ كۈيۈمچان دادىنىڭ ھېكمەت بىلەن قىلغان نەسەھىتىنى ئويۇنۇپ باقايلى. ئاللاھ تائالا ئۇنىڭ سۆزىنى ھېكايە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ «ئۆز ۋاقتىدا لوقمان ئوغلىغا نەسەھەت قىلىپ: «ئى ئوغۇلچىقىم، ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمىگەن، شېرىك كەلتۈرۈش ھەقىقەتەن زور گۇناھتۇر» دېدى».[4]

[1] كەھف سۈرىسى: 43 - ئايەت.

[2] كەھف سۈرىسى: 73 - ئايەت.

[3] مۇجادەلە سۈرىسى: 1 - ئايەت.

[4] لوقمان سۈرىسى: 31 - ئايەت.

دادا- بالالا ئوتتۇرىسىدىكى بۇ سۆھبەت چاقىرىشى تەلەپپۇزىدىكى «ئى ئوغۇلچىقىم!» دېگەن سۆز بىلەن باشلاندى. چۈنكى بۇ سۆز بالىنى دادىغا يېقىنلاشتۇرىدىغان، بالىغا خاتىرجەملىك تۇيغۇسى يېغىشلايدىغان، شۇنداقلا بالىنىڭ قەلبىدە دادىنىڭ ئوبرازىنى ناھايىتى مۇھىم ھېسى قىلدۇرىدىغان سۆزدۇر. ئاللاھ تائالانىڭ لوقمان ئوغلىغا «نەسەھەت قىلىۋېتىپ» دېگەن سۆزى باشقىلارغا نەسەھەت قىلىشتىكى ئالتۇن قائىدە ھېسابلىنىدىغان «نەسەھەتنى مۇناسىپ ۋاقىت ۋە مۇناسىپ شارائىتتا قىلىش» تىن ئىبارەت مۇھىم قائىدىگە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالاممۇ مۇشۇ قائىدىگە ئەھمىيەت بەرگەن ئاساستا ساھابىلەرگە نەسەھەت قىلغان ۋاقىتتا مۇشۇ تەرەپلەرگە ناھايىتى دىققەت قىلاتتى. چۈنكى ئۇنداق بولمىغاندا، نەسەھەت ئاڭلىغۇچى زىرىكىپ قېلىپ، مۇھىم تەۋسىيەلەردىن مەھرۇم قالاتتى.

بۇ ئايەتتە سۆزلەنگىنىدەك ھەزرىتى لوقماننىڭ ئوغلى نەسەھەت ئاڭلاشقا تەييارلانغاندا، ئوغلىغا ئىنسان ھاياتىدىكى ئەڭ مۇھىم نەرسىدىن باشلىدى. ئۇ بۇلىسىمۇ ئاللاھ تائالانىڭ تۆۋەندىكى سۆزىدۇر: «ئۆز ۋاقتىدا لوقمان ئوغلىغا نەسەھەت قىلىپ: «ئى ئوغۇلچىقىم، ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمىگىن، شېرىك كەلتۈرۈش ھەقىقەتەن زور گۇناھتۇر» دېدى.»

بۇ ھەزرىتى لوقماننىڭ بىرىنچى ۋەسىيىتىدۇر. بۇ ۋەسىيەتتە ھەزرىتى لوقمان ئوغلىنى ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمەسلىككە، تەۋھىدكە چىڭ تېسىلىشقا بۇيرۇيدۇ. يەنى ھەزرىتى لوقمان بۇ ۋەسىيەتتە ئاللاھ تائالا پۈتۈن پەيغەمبەرلەرنى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەۋەتكەن، كىتاپلارنى شۇنىڭ ئۈچۈن چۈشۈرگەن ئەڭ ئۇلۇغ مەقسەتلەرنىڭ مۇھىمى بولغان ئاللاھنى بىر دەپ ئېتىقاد قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ «بىز ھەقىقەتەن ھەر بىر ئۈممەتكە: «ئاللاھقا ئىبادەت قىلىڭلار، شەيتاندىن يىراق بولۇڭلار» دەپ پەيغەمبەر ئەۋەتتۇق.» [1]

ھەزرىتى لوقمان ئوغلىنىڭ «دادا! مېنى نېمە ئۈچۈن ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمەسلىككە بۇيرۇيسىز؟» دەپ سوئال سورىشىنى پەملىگەندەكلا ئۇنىڭغا بۇيرۇشىدىكى سەۋەبىنى بايان قىلىپ ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشنىڭ چوڭ زۇلۇم ئىكەنلىكىنى، ئەگەر شېرىك كەلتۈرگەندە ئىنسان ئۆزىگە زۇلۇم قىلغان بولىدىغانلىقىنى بايان قىلدى. ئەمەلىيەتتەمۇ ئەيىپ- نۇقساندىن خالى بولالمايدىغان يارالغۇچى بىلەن ھەممىگە قادىر ياراتقۇچىنى ئوخشاش كۆرۈشتۈرۈش كاتتا زۇلۇم ۋە ھەددىدىن ئېشىش بولمىسا كېرەك.

ئاللاھنى بىر دەپ بىلىش ۋە ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرمەسلىككە بۇيرىغاندىن كېيىنكى ئىككىنچى ۋەسىيەت ئاللاھ تائالانىڭ تۆۋەندىكى سۆزىدۇر: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَمَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

[1] نەھل سۈرىسى: 63 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى .

«ئىنسانى ئاتا-ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق. ئانىسى ئۇنى - قورسقىدا - ئۈستى - ئۈستىگە ئاجىزلىق بىلەن كۆتۈردى. ئىككى يىلدا ئۇنى ئەمچەكتىن ئايرىدى. - ئى ئىنسان! - ماڭا ۋە ئاتا-ئاناڭغا شۈكۈر قىلغىن، ئاخىر قايتىدىغان جاي مېنىڭ دەرگاھىمدۇر. ئەگەر ئاتا-ئاناڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلىدە بولغىن، ماڭا تائەت بىلەن قايتقان ئادەمنىڭ يولىغا ئەگەشكىن، ئاندىن مېنىڭ دەرگاھىمغا قايتىسىلەر، سىلەرگە قىلمىشىڭلارنى ئېيتىپ بېرىمەن» [1]

ھەزرىتى لوقمان ئوغلىغا تەۋھىدتىن ئىبارەت مۇھىم ۋەسىيەنى قىلغاندىن كېيىن ئىككىنچى مۇھىم ۋەسىيەت بولغان ئاتا-ئانىغا ياخشىلىق قىلىش ھەققىدە سۆز قىلدى. چۈنكى ئاتا-ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئىسلامدىكى ئورنى ناھايىتى چوڭ بولۇپ، ئاتا-ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ پەزىلىتى ۋە ئاسىيلىق قىلىشنىڭ - بولۇپمۇ ئۇلار ياشىنىپ قالغاندا - ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتىشنىڭ گۇناھى ۋە جازاسى ھەققىدە نۇرغۇن ئايەت ھەدىسلەر كەلگەن.

ھەزرىتى لوقمان ئوغلىنىڭ سوراڭ ئېھتىمالى بولغان (پەرزەنت ئۈستىدە ئانىنىڭ ھەققى چوڭمۇ دادىنىڭمۇ؟ نېمە ئۈچۈن ئۇ ئىككىسىگە ئىتائەت قىلىش ۋە ياخشىلىق قىلىش پەرز بولىدۇ؟ دېگەندەك سوئاللارغا جاۋاب بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەي بالام! ئاتا-ئانىنىڭ ھەر ئىككىلىسىنىڭ ھەققى چوڭدۇر. ئەمما دادىغا قارىغاندا ئانىنىڭ ھەققى بەكرەك چوڭ. چۈنكى ئانا توققۇز ئاي ئون كۈن قورساق كۆتىرىدۇ؛ ئاندىن تۇغقاندىمۇ ناھايىتى قىيىن ۋاقىتلارنى باشتىن ئۆتكۈزىدۇ؛ ئاندىن كېيىن ئىككى يىل ئەتراپىدا بالىنى ئېمىتىدۇ. سىز قورساقتىكى ۋاقىتىڭىزدا ئاندىن غىزالىنىسىز، ئۇنىڭ يېگەن نەرسىلىرىدىن تەڭ ئوزۇقلىنىسىز؛ ئۇنىڭ بەدىنى ئاجىزلايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئانا ناھايىتى بەكمۇ كۆيۈنۈشكە ۋە ياخشىلىق قىلىشقا ئىھتىياجلىقتۇر دەپ، بالىسىغا تېخىمۇ تەپسىلى چۈشەنچە بەردى.

ئانىنىڭ بالا ئۈستىدىكى ھەققىنىڭ كاتتا ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەيدىغان ھەدىسلەردىن بىرى ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەدىسى بولۇپ، ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھوزۇرىغا كېلىپ مۇنداق دېدى: «يا رەسۇلەللاھ! مېنىڭ ياخشى مۇئامىلىدە بولۇشۇمغا ئەڭ ھەقىلىق كىشى كىم؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب بېرىپ: «ئاناڭ» دېدى. ئۇ ئادەم: «ئاندىن كېيىنچۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ». ئۇ ئادەم: «ئاندىن كېيىنچۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ» دېدى. ئۇ ئادەم: «ئاندىن كېيىنچۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «داداڭ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۆتىنچى قېتىمدا «داداڭ» دەپ جاۋاب بەردى. [2] بۇنىڭدىنمۇ

[1] لوقمان سۇرىسى: 41 - 51 - ئايەتلەر.

[2] بۇخارى ۋە مۇسلىم.

ئانىنىڭ بالا ئۈستىدىكى ھەقىقىنىڭ ناھايىتى يۇقىرى ۋە چوڭ ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز. ھەزرىتى لوقمان ئوغلىنىڭ سوراڭ ئېھتىمالى بولغان «ئى دادا! ئاتا-ئانىغا ھەر قانداق شارائىتتا مۇتلەق ئىتائەت قىلامدۇق؟» دېگەن سوئالغا ئاللاھ تائالانىڭ مۇنۇ سۆزى بىلەن جاۋاب بەردى: «ئەگەر ئاتا-ئانىڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلە بولغىن.» بۇ ئايەتتىن شۇ مەلۇم بولىدۇكى، ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرگە ئاسىيلىق بولمايدىغان، ئىسلامغا زىت كەلمەيدىغان ئىشلاردا ئاتا-ئانىغا ئىتائەت قىلىش پەرزدۇر. ئاتا-ئانىڭ سېنى بىرەر گۇناھ-مەئسەپكە بۇيرىسا، ئۇ ئىشتا ئۇلارغا ئىتائەت قىلماسلىق بىلەن گۇناھكار بولمايسەن. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ياراتقۇچى ئاللاھقا ئاسىيلىق بولىدىغان ئىشتا يارالغۇچى ئىنسانغا ئىتائەت قىلىش يوقتۇر».^[1] بۇنىڭدىن شۇنى كۈرۈۋالالايمىزكى، ئاتا-ئانا ئىنساننىڭ دۇنياغا كېلىشىگە سەۋەپ بولغاچقا گەرچە ئۇ ئىككەيلەن كاپىر بولغان تەقدىردىمۇ ئۇلارغا ياخشى مۇئامىلە قىلىش، مېھرىبانلىق قىلىش زۆرۈردۇر ۋە مەجبۇرىيەتتۇر.

ھەزرىتى لوقماننىڭ ئوغلىغا قىلغان ئۈچىنچى نەسىھىتى ئاللاھ تائالانىڭ مۇنۇ سۆزىدۇر: «يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ» «لوقمان ئېيتتى: «ئى ئوغۇلچىقىم! قىلمىشنىڭ قىچا چاغلىق نەرسە بولۇپ، ئۇ ئۇيۇل تاشنىڭ ئىچىدە ياكى ئاسمانلارنىڭ قېتىدا ياكى زېمىننىڭ ئاستىدا بولسىمۇ، ئاللاھ ئۇنى ھازىر قىلىدۇ. ئاللاھ ھەقىقەتەن ئىنچىكە كۈزەتكۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر».^[2]

ھەزرىتى لوقمان بۇ ۋەسىيەتتە ئاللاھ تائالانىڭ ھەممە ئىشلاردىن خەۋەردار بولۇپ چوڭ ئىشلاردىن تارتىپ ئەڭ كىچىك ئىشلارغىچە ھەممىنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى سۆزلەش ئارقىلىق ئوغلىنى ياخشى ئىشلارغا قىزىقتۇرۇپ، يامان قىلمىشلاردىن ئاگاھلاندۇرىدۇ. بۇ يەردىمۇ ھەم ھەزرىتى لوقمان ئوغلىنىڭ ئى دادا! ئەگەر مەن بىر خاتالىق ئۆتكۈزسەم مېنى ھېچكىم كۆرمىسە، ئاللاھ مەن قىلغان بۇ خاتالىقنى قانداقمۇ بىلەلەيدۇ؟ دېگەن سوئالغا ئاللاھ تائالانىڭ كامالى قۇدرىتىنى بايان قىلىپ مۇنداق جاۋاب بېرىدۇ: «ئەي بالام! ئەگەر سەن قىلغان خاتالىق قىچا چاغلىق كىچىك بولسىمۇ، ئۇ ئىشنى ئەڭ قاراڭغۇ يەردە، ئەڭ مەخپى قىلساڭمۇ ئاللاھ بۇنى بىلىپ تۇرىدۇ دەپ، كىچىك بالىنىمۇ زىرتكۈرۈمەيدىغان، ھەم ئېسىدىن چىقمايدىغان، زېھنىگە ئورناپ قالدىغان شەكىلدە تېخىمۇ چۈشىنىشلىك بولسۇن دەپ، ئەڭ كىچىك بىر دانىسىنى مىسال قىلىپ كەلتۈرۈپ نەسىھەت قىلىدۇ. بۇمۇ نەسىھەت

[1] ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان، سەھىھ ھەدىس.

[2] لوقمان سۈرىسى: 61 - ئايەت.

قىلىشتىكى مۇھىم قائىدىلەردىن بىرىدۇر.

ھەزرىتى لوقمان يۇقىرىدىكى ئۈچ تۈرلۈك ۋەسىيەتتە ئاللاھنى بىر دەپ ئېتىقاد قىلىش، ئاتا-ئانىغا ئىتائەت قىلىش ۋە ئاللاھنىڭ ھەر ئىشىنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقى ھەققىدە توختالغاندىن كېيىن، تۆتىنچى ۋەسىيەتنى مۇنداق باشلايدۇ: **﴿يَا بَنِي آقِمِ الصَّلَاةَ﴾** «ئى ئوغۇلچىقىم! نامازنى ۋاقتىدا تەئىدىل ئەرکان بىلەن ئوقۇغىن.» [1]

ھەزرىتى لوقمان ئوغلىغا ئەقىدىنىڭ تۈپ يىلتىزىنى ئۈگەتكەندىن كېيىن، ئىسلامنىڭ تۈرىكى، بەدەن بىلەن قىلىدىغان ئىبادەتلەرنىڭ ئەڭ ئەۋزىلى، پەيغەمبىرىمىزنىڭ «ناماز كاپىرلار بىلەن بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزدىكى ئەھدىدۇر، كىمكى نامازنى تەرك ئەتسە كاپىر بۇلىدۇ» [2] دېگەن ھەدىستە كۆرسەتكەندەك مۇئىمىن بىلەن كاپىرنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىپ تۇرىدىغان ۋە ئىسلامنىڭ ئىككىنچى رۇكنى ھېسابلىنىدىغان نامازغا كۆڭۈل بۆلۈشنى ۋەسىيەت قىلدى. چۈنكى ناماز بەندە بىلەن رەببى ئوتتۇرىسىدىكى ئەھدىدۇر. بەندە ناماز ئارقىلىق رەببىگە يېقىنلىشىدۇ ۋە مۇناجات قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: «ئى بىلال! بىزنى ناماز بىلەن راھەتلەندۈرگىن» [3] دېگەندەك ئىنسان قەلبى ناماز ئارقىلىق راھەتلىنىدۇ. ھەزرىتى لوقمان بۇ ۋەسىيەتتە ئوغلىغا ناماز ئوقۇ دېمەي نامازنى تەئىدىل ئەرکانلىرى بىلەن ئاللاھ تائالانى ھازىر مېنى كۆرۈپ تۇرىدۇ، دەپ تۇرۇپ، ئۆز ۋاقتىدا ئادا قىلغىن دېگەن مەنانى بىلدۈرىدىغان **﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ﴾** دېگەن جۈملە بىلەن بۇيرىدى. ئاللاھ تائالا بىز مۇئىمىنلەرنى نامازنى ۋاقتىدا ئادا قىلىشقا بۇيرۇپ مۇنداق دەيدۇ: **﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾** «شۈبھىسىزكى، ناماز مۇئىمىنلەرگە ۋاقتى بەلگىلەنگەن پەرز قىلىندى.» [4] يەنە بىر ئايەتتە مۇئىمىننىڭ نىجاتلىققا ئېرىشىشىنى نامازنى ئاللاھتىن ئەيمىنىپ تۇرۇپ ئادا قىلىشقا باغلاپ مۇنداق دېدى: **﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾** «مۇئىمىنلار ھەقىقەتەن بەختكە ئېرىشتى. ئۇلار نامازلىرىدا ئەيمىنىپ تۇرغۇچىلاردۇر.» [5]

ھەزرىتى لوقماننىڭ ئوغلىغا قىلغان بەشىنچى ۋەسىيىتى ئاللاھ تائالانىڭ مۇنۇ سۆزىدۇر: **﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾** «كىشىلەرنى ياخشىلىققا بۇيرۇغىن، يامانلىقتىن توسقىن.» [6]

ھەزرىتى لوقمان بۇ ۋەسىيەتتە ئوغلىغا كىشىلەرنى ئاللاھ تائالغا ۋە رەسۇلۇللاھقا ئىتائەت قىلىشقا، ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا، كىشىلەرنى سۆزى ۋە ئەمەلىي ھەرىكەتلىرى

[1] لوقمان سۇرىسى: 71 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[2] نىزمى، نىسائى، ئىبنى ماجە ۋە ئەھمەد رىۋايەت قىلغان، سەھىھ ھەدىس.

[3] ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى، سەھىھ ھەدىس.

[4] نىسا سۇرىسى: 301 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[5] مۇئىمىن سۇرىسى: 1 - 2 - ئايەتلەر.

[6] لوقمان سۇرىسى: 71 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

بىلەن ئاللاھقا دەۋەت قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە سۆزى ۋە ئەمەلىي ھەرىكەتلىرى ئارقىلىق كىشىلەرنى گۇناھ-مەئسىيەتلەردىن تۇسۇپ، ئاسىيلىق قىلىشتىن قاتتىق ئاگاھلاندۇرۇشقا بۇيرۇيدۇ. چۈنكى بىر ئۆمەتنىڭ شان-شەرىپى ئۆمەت ئىچىدە ياخشىلىققا بۇيرۇش ۋە يامانلىقتىن تۇسۇشتىن ئىبارەت ئىككى ئىبادەت ئارقىلىق ئۈستۈن بولىدۇ. ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾^[1] «ئى مۇئمىنلەر! سىلەر ئىنسانلار مەنپەئىتى ئۈچۈن ئوتتۇرىغا چىقىرىلغان، كىشىلەرنى ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسىدىغان، ئاللاھقا ئىمان ئېيتىدىغان ئەڭ ياخشى ئۆمەتسىلەر. ئەگەر ئەھلى كىتاب ئىمان ئېيتقان بولسا، ئۇلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە ياخشى بولاتتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە مۇئمىنلەرمۇ بار، ئۇلارنىڭ نۇرغۇنى پاسىقلاردۇر.»^[1] يەنە ئاللاھ تائالا بەنى ئىسرائىلنىڭ بۇ ۋەزىپىگە سەل قارىغانلىقىنى ئەيىپلەپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾^[2] «ئۇلار ئۆزلىرى قىلغان يامان ئىشلاردىن بىر-بىرنى توسمايتتى؛ ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى نېمىدېگەن يامان!»^[2]

ياخشىلىققا بۇيرۇپ يامانلىقتىن تۇسۇش خىزمىتى ئىلىم بىلەن بولۇشى لازىم. ئۇنداق بولمىغاندا بۇ كىشى ئۆزى بىلمەيدىغان بىرەر خاتا ئىشقا بۇيرۇپ سېلىشى ياكى بىلمەيدىغان بىرەر ياخشىلىقتىن چەكلەپ قويۇشى مۇمكىن، يەنە بىرگە كىشىلەر بۇ دەۋەتچىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىشى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىن قېچىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن كىشىلەرگە كۆيۈنۈشى ۋە مېھرىبانلىق قىلىشى لازىم. ھەزرىتى لوقمانمۇ ئوغلغا كۆيۈمچانلىق، مېھرىبانلىق بىلەن قىلىۋاتقان ۋەسىيىتىدە بۇ قائىدىلەرگە ئۇيغۇن ھالدا تەربىيە قىلىۋاتىدۇ.

ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇش يامان ئىشلاردىن توسۇش ئۈچۈن ھەر تۈردىكى خىلمۇ-خىل مەجەزىدىكى كىشىلەر بىلەن ئارىلىشىشقا توغرا كەلگەچكە، دەۋەتچى بەزى كىشىلەر تەرەپتىن ئەزىيەتكە ئۇچرىشى مۇمكىن. ھەزرىتى لوقمان ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇش يامان ئىشلاردىن تۇسۇشتىن ئىبارەت بۇ ۋەسىيەتتىن كېيىن ئوغلغا مۇنۇ ۋەسىيەتلەرنى قىلىدۇ: ﴿وَاصِرْ عَلَىٰ مَا آصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾^[3] «ساخا يەتكەن كۈلپەتلەرگە سەۋر قىلغىن، شەكسىزكى بۇلار مۇستەھكەم ئىرادە تەلەپ قىلىدىغان ئىشلاردىندۇر»^[3] كىشىلەرنى ياخشىلىققا بۇيرۇغان يامان ئىشلاردىن توسقان كىشى ئۇلار تەرەپتىن ئەزىيەتكە ئۇچرايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەزرىتى لوقمان ئوغلغا كىشىلەرنىڭ ئەزىيەتلىرىگە سەۋر قىلىپ يولنى داۋاملاشتۇرۇش، ھەقىقىي ئىمان ئەھلىنىڭ سۈپىتى

[1] ئال ئىھران سۇرىسى: 011 - ئايەت.

[2] مائىدە سۇرىسى: 97 - ئايەت.

[3] لوقمان سۇرىسى: 71 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ۋە ئىرادىسىنىڭ كۈچلۈكلىكى ھېسابلىنىدىغانلىقى، ھەم ئېسىل ئەخلاق جۈملىسىدىن ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنۇ ھەدىسىدىمۇ كىشىلەرنىڭ ئەزىيىتىگە سەۋر قىلىپ، قىلمۇناتقان ياخشى ئىشنى داۋاملاشتۇرغان كىشىنىڭ پەزىلىتىنى تەكىتلەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىشىلەر بىلەن ئارىلىشىپ ئۆتكەن ۋە ئۇلارنىڭ ئەزىيىتىگە سەۋر قىلغان كىشىنىڭ ئەجرى، كىشىلەر بىلەن ئارىلاشمايدىغان، ئۇلارنىڭ ئەزىيەتلىرىگە سەۋر قىلالمايدىغان كىشىلەردىن كاتتىدۇر».^[1]

ھەزرىتى لوقمان ئوغلىغا قىلغان ئالتىنچى ۋەسىيەتتە كىشىلەر بىلەن بولغان مۇئامىلەدە ئەدەپ ئەخلاقلىق بولۇشقا بۇيرۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾ «كىشىلەردىن مەنسىتمەسلىك بىلەن يۈز ئۆرۈمىگىن»^[2]

ھەزرىتى لوقمان ئوغلىنى كىشىلەرنى كىچىك كۆرۈپ مەيلى سۆزدە مەيلى ئىش ھەرىكەتتە، ئىشارەتتە بولسۇن كەمسىتىشتىن چەكلەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ بولمىغۇر قىلقتىن چەكلەپ مۇنداق دېگەن: «قەلبىدە زەررىچىلىك تەكەببۇرلۇق بار ئادەم جەننەتكە كىرمەيدۇ». بىر ئادەم «ھەقىقەتەن كىشى ئۆزىنىڭ كىيىمى ۋە ئايىغىنىڭ چىرايلىق بولۇشىنى ياخشى كۆرىدۇ» دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ تائالا گۈزەلدۇر، گۈزەللىكىنى ياقتۇرىدۇ، تەكەببۇرلۇق دېگەن ھەق گەپكە ئۇنىماسلىق، كىشىلەرنى كۆزگە ئىلمەسلىكتۇر» دېدى.^[3]

ھەزرىتى لوقماننىڭ ئوغلىغا قىلغان يەتتىنچى ۋەسىيىتى ئاللاھ تائالانىڭ مۇنۇ سۆزدۇر: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كَلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ «زېمىندا غادىيىپ ماڭمىغىن، ئاللاھ ھەقىقەتەن ھاكاۋۇر، ئۆزىنى چوڭ تۇتقۇچىلارنى دوست تۇتمايدۇ».^[4]

ھەزرىتى لوقمان ئوغلىنى كىشىلەرگە چوڭچىلىق قىلىشتىن، ئۆزىگە تەمەننا قىلىشتىن توسىدۇ ۋە كىشىلەرگە كەمتەرلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا، يۈرۈش - تۇرۇشلىرىغا دىققەت قىلىشقا، ھەتتاكى يولدا ماڭغاندىمۇ تەكەببۇرلۇق قىلىپ غادىيىپ ماڭماسلىققا بۇيرۇيدۇ. ئاندىن كېيىن ھەزرىتى لوقمان ئوغلىنىڭ زېھنىگە كەلگەن «نېمە ئۈچۈن يولدا ماڭغاندا ئۆزىمىزنى چوڭ تۇتقان ھالدا ماڭساق بولمايدۇ؟» دېگەن سوئالغا «ئاللاھ ھەقىقەتەن ھاكاۋۇر، ئۆزىنى چوڭ تۇتقۇچىلارنى دوست تۇتمايدۇ، بەلكى ئۇنداق كىشىلەرنى يامان كۆرىدۇ» دەپ، جاۋاب بېرىدۇ. شۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك قىلىپ ئاللاھ تائالا بىز ئۈمەتكە پىرىئەتنىڭ ياردەمچىسى قارۇننىڭ كىشىلەرنىڭ ئالدىدا ئۆزىنىڭ ئالتۇن - كۈمۈش، مال - مۈلۈكلىرى بىلەن پەخرىلىنىپ كىشىلەرگە چوڭچىلىق قىلغانلىقىنى ۋە ئاقۇبتىنىڭ قانداق بولغانلىقىنى، ئۇنى زېمىنغا يۇتقۇزۇۋەتكەنلىكىنى

[1] ئىبنى ماجە ۋە ئەھمەد رىۋايەت قىلغان، سەھىھ ھەدىس.

[2] لوقمان سۈرىسى: 81 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[3] مۇسلىم.

[4] لوقمان سۈرىسى: 81 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿فَصَرَخَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زَيْتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ فَحَسْبُنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضُ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِتْنَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾ «قارۇن ئۆز قەۋمىنىڭ ئالدىغا بارلىق زىننىتى بىلەن ھەشەمەتلىك ھالدا چىقتى. دۇنيا تىرىكچىلىكىنى كۆزلەيدىغانلار: «كاشكى بىزگە قارۇنغا بېرىلگەن بايلىق بېرىلسىچۇ، ئۇ ھەقىقەتەن چوڭ نېسىۋىگە ئىگە ئىكەن» دېدى. ئىلىملىك كىشىلەر: «ۋاي سىلەرگە! ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەلنى قىلغان كىشىگە ئاللاھنىڭ ساۋابى ياخشىدۇر. ئۇ ساۋاب پەقەت سەۋر قىلغۇچىلارغىلا بېرىلىدۇ» دېدى. قارۇننى ئۇنىڭ قۇيى بىلەن قوشۇپ يەرگە يۇتقۇزدۇق، ئۇنىڭدىن ئاللاھنىڭ ئازابىنى دەپتى قىلىدىغان بىر جامائە بولمىدى. قارۇن ئۆزىنى قوغدىيالمىدى.»^[1]

ھەزرىتى لوقماننىڭ ئوغلىغا قىلغان سەككىزىنچى ۋەسىيىتى ئاللاھ تائالانىڭ مۇنۇ سۆزىدۇر: ﴿وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ «ئوتتۇراھال ماڭغىن، ئاۋازىڭنى پەسلەتكىن، ئاۋازلارنىڭ ئەڭ زېرىكەرلىكى ھەقىقەتەن ئېشەكلەرنىڭ ئاۋازىدۇر.»^[2]

ھەزرىتى لوقمان ئوغلىنى چوڭچىلىق قىلماسلىققا، يولدا ماڭغاندا تەۋازۇ بىلەن ئوتتۇراھال مېڭىشقا ۋە كىشىلەر بىلەن مۇئامىلە قىلغاندا، سەۋەپسىز ئاۋازنى كۆتۈرۈپ ۋارقىراپ گەپ قىلماسلىققا بۇيرۇيدۇ. چۈنكى ئىھتىياج بولمىغان ئورۇنلاردا ئۈنلۈك ئاۋازدا گەپ قىلىشى امان ئەخلاقىدۇر. ئۈنلۈك ئاۋازنىڭ كىشىلەرگە يامان تەسىرى بولغانلىقى ئۈچۈن ئايەت كەرىمىدە ئۈنلۈك ئاۋازنى ئىشەكنىڭ ئاۋازىغا ئوخشاتتى. بەك پەسىمۇ ئەمەس، بەك ئۈنلۈكمۇ ئەمەس، نورمال ئاۋازدا سۆزلەش ئىبادەتلەردىمۇ تەرغىپ قىلىنغان ئىش بولغاچقا، ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمىدە مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ «نامىزىڭدا قىراۋىتىشى يۇقىرى ئاۋاز بىلەنمۇ ئوقۇمىغىن، پەس ئاۋاز بىلەنمۇ ئوقۇمىغىن. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئوتتۇرا يول تۇتقىن.»^[3]

ئايەتتىكى «ئاۋازىڭنى پەسلەتكىن» دەپ تەرجىمە قىلىنغان ﴿مِنْ صَوْتِكَ﴾ كەلىمىسىدىكى «مىن» ھەرپىنىڭ ئەرەپ تىلىدا «بەزى» دېگەن مەنىسى بار بولۇپ، ئۈنلۈك ئاۋازدا سۆزلەنگەن بارلىق سۆزلەر يامان كۆرۈلمەيدۇ دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ. تەبلىغ ۋە باشقا ساھەلەردە ئۈنلۈك ئاۋازغا ئىھتىياج بولغاندا، ئۈنلۈك ئاۋاز بىلەن، پەس ئاۋازغا ئىھتىياج بولغاندا پەس ئاۋاز بىلەن سۆزلەش مۇستەھەبتۇر. ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ

[1] قەسەس سۇرىسى: 97 - 18 - ئايەتلەر.

[2] لوقمان سۇرىسى: 91 - ئايەت.

[3] ئىسرا سۇرىسى: 011 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

«بىز سىلەرنى ئوتتۇراھال ئۈمەت قىلدۇق» [1] ئايتىدە دېيىلگىنىدەك، ھەر ھالەتتە نورمال يول تۇتۇش ياخشىدۇر ۋە بۇ ئۈمەتنىڭ ئەۋزەللىكىدۇر.

مانا بۇ ۋەسىيەتلەر لوقمان سۇرىسىدە رەببىمىز بىزگە تەلىم بەرگەن تەربىيە خاراكتېرىدىكى ئەدەپ ئەخلاق ۋە ئىلمى ئاساسلاردۇر. ھەزرىتى لوقمان بىلەن ئوغلى ئوتتۇرىسىدىكى بۇسۆھبەتلەرنىڭ سۆزلىنىش ئۇسلۇبى ۋە بۇنىڭغا ئوخشىغان سۆھبەت - مۇنازىرىلەر، باشقا ئاتا ئانىلارنىڭمۇ ئەۋلاتلىرى بىلەن ئېلىپ بېرىشىغا تېگىشلىك مۇھىم ئىشتۇر، بەختلىك بىر ئائىلىنىڭ ئاساسىدۇر. رەببىمىز بۇ ئايەت كەرىمىدە بىزگە ئەقىدە، ياخشى ئەمەل ۋە گۈزەل ئەخلاقلارنىڭ كىشىلەرنىڭ قەلبىگە تۇيۇقسىز پەيدا بولمايدىغانلىقىنى بەلكى مۇشۇنىڭغا ئوخشاش مېھرى - مۇھەببەت ۋە كۆيۈنۈش ئاساسىدىكى دىئالوگ ۋە پىكىرلىشىش ئارقىلىق پەيدا بولىدىغانلىقىنى ئەسكەرتىۋاتىدۇ. مۇشۇنىڭغا ئوخشىغان قانائەتلىنەرلىك مۇنازىرە ۋە دىئالوگلار پەيغەمبەرىمىزنىڭ ھاياتىدىمۇ ناھايىتى كۆپ بولغان ئىدى. بۇنىڭ تىپىك مىساللىرىدىن بىرى: بىر ياش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى رەسۇلۇللاھ! ماڭا زىنا قىلىشقا رۇخسەت قىلسىلا دېدى. بۇنى ئاڭلاپ ساھابىلەر ئاچچىقىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئۇنى قويۇۋېتىڭلار دەپ ئىشارەت قىلغاندىن كېيىن ئۇ ياش يىگىتنى ئالدىغا يېقىن ئەكىلىپ، مېھرىبانلىق بىلەن: «باشقىلارنىڭ ئاناڭ ياكى ھەدە - سىڭلىڭ بىلەن زىنا قىلىشىغا رازى بۇلامسەن؟» دەپ سورىدى. ئۇ يىگىت: ياق دەپ جاۋاب بېرىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ھىچكىم ئۆزىنىڭ ئائىلىسى ئۈچۈن بۇنىڭغا رازى بولمايدۇ» دېيىش ئارقىلىق ئۇ يىگىتنى قانائەتلەندۈردى. شۇنىڭ بىلەن زىنا ئۇ يىگىتكە ھاياتىدىكى ئەڭ نەپرەتلىنىدىغان ئىشلاردىن بولۇپ قالدى. [2]

شۇنىڭدەك بىر سەھرايلىق كىشى مەسچىتنىڭ بىر تەرىپىگە كىچىك تاھارەت قىلغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا دەرھال قارشى چىقىماستىن، ئىشىنى تۈگىتىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا كۆيۈمچانلىق بىلەن نەسەھەت قىلىۋاتقان بىر دادىنىڭ مۇئامىلىسىنى قىلغان ۋە ھېلىقى سەھرايلىق كىشىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇئامىلىسىدىن تەسىرلەنگەن ئىدى. [3]

رەببىمىز ئاللاھتىن تېخىمۇ كۆپلەپ بىلىم ئاتا قىلىشنى ۋە خاتا كەتكەن بولساق، ئەپۇ قىلىشنى سورايمىز.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئوبۇلقاسىم ئەھمىدى.

[1] بەقەرە سۇرىسى: 341 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[2] ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان سەھىھ ھەدىس.

[3] بۇخارى ۋە مۇسلىم.

تەنقىد ۋە ئەنقىد لەش

مۇھەممەد يۈسۈپ

تەنقىد — كەمچىلىك ۋە يېتەرسىزلىكلەر كۆرسىتىپ بېرىلگەن پىكىر دېگەنلىكتۇر^[1]. ئومۇمەن ئېيتقاندا، تەنقىد باشقىلار تەرىپىدىن سادىر بولغان ئىجابىي ۋە سەلبىي تىرىشچانلىقلار، يېڭىلىقلار، ئىش-ھەرىكەت، گەپ-سۆز ۋە كۆزقاراشلار ھەققىدىكى پىكىرنى ھەر خىل يوللار بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇش دېگەنلىكتۇر. بىر ئادەمنىڭ تەنقىد قىلىشى يەنە بىر ئادەمنىڭكىگە ئوخشمايدۇ. چۈنكى بىرى ئىجابىي دەپ قارىغان ئىشقا يەنە بىرى سەلبىي دەپ باھا بېرىشى مۇمكىن.

تەنقىد ھاياتىمىزدىكى كۆپلىگەن ساھەلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان بولۇپ، ئىلمىي ياكى ئەدەبىي ئەسەر، شېئىر، نۇتۇق، سىياسەت، سەنئەت، دىنىي مەسىلە، كۆزقاراش قاتارلىق نۇرغۇن ساھەلەردە بولىدۇ.

ئىجابىي تەنقىد — باشقىلاردىن سادىر بولغان ئىش-ھەرىكەت، گەپ-سۆز ۋە كۆزقاراش قاتارلىقلارغا ھەققانىي ۋە توغرا باھا بېرىش دېگەنلىك بولۇپ، ئىجابىي تەنقىد شەخسلەرنى ۋە كوللېكتىپنى تەرەققىي قىلدۇرۇش، تېخىمۇ ياخشى سەۋىيەگە كۆتۈرۈش ئۈچۈن قىلىنىدۇ. ئىجابىي تەنقىد كىشىلەرنىڭ نىيىتى ياكى ئوي-خىيالى بىلەن ھېسابلاشماستىن، مەزكۇر مەسىلە ئۈستىدىلا بولىدۇ. ئىجابىي تەنقىد كىشىلەرنى سازايى قىلىش ئۈچۈن ئەمەس، ئۇلارغا ياردەم قىلىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئۆزىگىلا قىلىنىدۇ. ئىجابىي تەنقىد ئىشلارنى تەلەپكە لايىق شەكىلدە ئېلىپ بېرىلىشى ۋە ئىجابىي نەتىجىلەرنى قازىنىشى ئۈچۈن تولمۇ پايدىلىقتۇر. ئىجابىي تەنقىد سەمىمىي نەسىھەتتۇر. ئىمام شافىئىي تەنقىد ۋە نەسىھەت ھەققىدە مۇنداق دېگەن ئىكەن: «بىراۋغا مەخپىي ھالدا نەسىھەت قىلغان ئادەم ئۇنىڭغا نەسىھەت قىلغان بولىدۇ،

[1] «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» 782-بەت.

بىراق ئۇ كىشىلەرنىڭ ئالدىدا نەسىھەت قىلغان ئادەم ئۇنى سۆككەن ۋە ئۇنى چۈشۈرگەن بولىدۇ».

سەلبىي تەنقىد — شەخس ۋە كوللېكتىپنى يىقىتىش، نەرەققىي قىلىشىنىڭ ۋە گۈللىنىشىنىڭ ئالدىنى توسۇش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلىدىغان ئۆچ-ئاداۋەت، ھەسەت ۋە دۈشمەنلىك خاراكتېرلىك قىلمىش بولۇپ، ئۇ بۇزغۇنچىلىقنىڭ ئۆزىدۇر. سەلبىي تەنقىدچىلەر ئادەتتە باشقىلاردىن كەمچىلىك ئىزدەش، ئۇلارنىڭ خاتالىقلىرىنى تېپىپ چىقىش ئۈچۈن بارچە ئىقتىدارىنى ۋە ئەقلىي كۈچىنى ئىشلىتىدۇ. ئۇلار نەتىجە قازانغان شەخسلەر ياكى جامائەتلەرنى ئەيىبلەشتە ئۇلارنىڭ ئىجابىي تەرەپلىرىنى كۈچىنىڭ يېتىشىچە يۈگەيدۇ، كەمچىلىكلىرىنى ۋە خاتالىقلىرىنى بولسا كۆپتۈرۈپ كۆرسىتىشكە تىرىشىدۇ. سەلبىي تەنقىدچىلىككە تۈرتكە بولىدىغان ئامىللار كۆپتۇر. ئەمما ئەڭ ئالدىنقىسى ھەسەت بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى ھەسەت دېگەن شۇنداق كۈچلۈك قوزغاتقۇچى، ئۇ ھەسەتخورنىڭ ئۇيقۇسىنى قاجۇرىدۇ، كۆڭلىنى ئازابلايدۇ، ھەسەتنىڭ ئوتى ئۇنىڭ يۈرىكىنى كۆيدۈرىدۇ، بىرلىرىنى غاجۇالمغۇچە ئۇنىڭ كۆڭلى قەتئىي ئارام تاپمايدۇ.

ئەرەبلەر ئىجابىي تەنقىدنى «النقد البناء» (قۇرۇپ چىققۇچى تەنقىد) دەيدۇ. ئۇلار بىناكارنىمۇ «البناء» دەپ ئاتايدۇ. ئەمما سەلبىي تەنقىدنى بولسا «النقد الهدام» (يىقىتقۇچى تەنقىد) دەپ ئاتايدۇ.

ئىجابىي تەنقىد بىلەن سەلبىي تەنقىد ئوتتۇرىسىدىكى پەرقلەر

— ئىجابىي تەنقىد ئىلمىي ئۇسۇلدا، ئەدەپلىك ھالدا ئېلىپ بېرىلىدۇ، سەلبىي تەنقىد سۆكۈش، تىللاش ۋە كەمسىتىش بىلەن ئېلىپ بېرىلىدۇ.

— ئىجابىي تەنقىدچى ئۆزى پىششىق بىلىدىغان ماۋزۇدا گەپ قىلىدۇ، سەلبىي تەنقىدچى ئۆزى بىلمەيدىغان ۋە ماۋزۇ بىلەن مۇناسىۋىتى يوق گەپلەرنى قىلىدۇ.

— ئىجابىي تەنقىدچى سەمىمىي نەسىھەت قىلىشنى كۆزلەيدۇ، سەلبىي تەنقىدچى قارشى تەرەپنى چۈشۈرۈش ۋە رەسۋا قىلىشنى كۆزلەيدۇ.

— ئىجابىي تەنقىدچى مەسىلىنى ھەل قىلىشنى ئويلايدۇ، سەلبىي تەنقىدچى ئۆزىنى ھەقىقەت قىلىپ چىقىرىشنىلا ئويلايدۇ.

— ئىجابىي تەنقىدچى ھەربىر پىكىرنىڭ توغرا ۋە خاتا تەرىپىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ، سەلبىي تەنقىدچى پەقەتلا سەلبىي تەرەپنىلا ئوتتۇرىغا قويىدۇ.

— ئىجابىي تەنقىدچى تاشلانغان پىكىرلەرگە كەڭ قورساقلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىدۇ، سەلبىي تەنقىدچى ھېچقانداق رەددىيەنى قوبۇل قىلمايدۇ.

— ئىجابىي تەنقىدچى كىمنىڭ پىكىرى بولۇشتىن قەتئىينەزەر دىققىتىنى پىكىرنىڭ ئۆزىگە مەركەزلەشتۈرىدۇ، سەلبىي تەنقىدچى بولسا پىكىر ئىگىسىنىڭ مەرتىۋىسىگە قاراپ گەپ قىلىدۇ.

— ئىجابىي تەنقىدچى ئىشلارنى ياخشىلاشنىڭ چارە-تەدبىرلىرىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ، ئەمما سەلبىي تەنقىدچى ئۈچۈن ئىشلارنىڭ ياخشىلىنىشى مۇھىم ئەمەس، بەلكى ئۆزىنىڭ غەلبە قىلىشى ئاساسلىق ئورۇندا تۇرىدۇ.

— ئىجابىي تەنقىدچى قارشى تەرەپنىڭ ئىجابىي تەرەپلىرىگە كۆز يۈمەيدۇ، سەلبىي تەنقىدچى بولسا قارشى تەرەپنىڭ ئىجابىي تەرەپلىرىنىمۇ سەلبىي قىلىپ كۆرسىتىدۇ.

— ئىجابىي تەنقىدچى ئۆز پىكىرىنىڭ توغرا ۋە خاتالىققا ئېھتىمالى بولغان كۆزقاراش ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىدۇ، سەلبىي تەنقىدچى ئۆز پىكىرىنى ھەقىقەتنىڭ ئۆزى دەپ ئېتىقاد قىلىدۇ.

ئىجابىي تەنقىدنىڭ پايدىسى

ئىجابىي تەنقىد نۇرمۇشنىڭ مۇھىم تەلەپلىرىدىن بىرىدۇر. چۈنكى كەمچىلىك ۋە ناقىسلىق بارلىق ئىنسانلارنىڭ ئورتاق سۈپىتى بولۇپ، بۇنىڭدىن ھېچكىم مۇستەسنا ئەمەس. كەمچىلىك ۋە نۇقسانلىق مەۋجۇتلا ئىكەن، ئۇنى تۈزىتىش، تولۇقلاش ۋە توغرا يولغا سېلىش ئۈچۈن چوقۇم تەنقىدكە ئېھتىياج بار. ناۋادا ئىجابىي تەنقىد بولمىسا، ھايات توغرا يۆنىلىشتە ماڭالمايدۇ. چۈنكى ھەربىر ئىنسان ئۆزى توغرا دەپ بىلگەنلىرىنى قىلىدۇ، خاتالىقلىرىنى ۋە كەمچىلىكلىرىنى بىلمەي قالىدۇ. تەنقىد بولسا خاتالىقلىرىمىزنى ۋە كەمچىلىكلىرىمىزنى كۆرۈۋېلىشىمىزغا ياردەم قىلىدۇ. شۇڭا بىزدە «تەنقىد ئاچچىق، مېغىزى تاتلىق» دەيدىغان ھېكمەت بار.

ئىجابىي تەنقىد ئۆزىمىزنىڭ ۋە باشقىلارنىڭ سەۋىيەسىنى يۇقىرى كۆتۈرىدۇ ۋە تەرەققىي قىلدۇرىدۇ. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ «مېنىڭ ئەيىبلىرىمنى كۆرسىتىپ بەرگەن كىشىگە ئاللاھ رەھىم قىلسۇن» دېگەن ئىكەن. بىز ھەممىمىز ئىجابىي تەنقىدلەرگە موھتاجمىز. چۈنكى ئىجابىي تەنقىدلەر ئارقىلىق ئۆزىمىزنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكىنى دەڭسىيەلەيمىز، كەمچىل تەرەپلىرىمىزنى تولۇقلىيالايمىز، ياخشى تەكلىپلەردىن پايدىلىنىمىز. ئەپسۇسكى، نۇرغۇن كىشىلەر «تەنقىد» دېگەن سۆزنى ئىنتايىن يامان كۆرىدۇ، ئۇنىڭدىن خۇددى ۋابادىن قاچقاندەك قاچىدۇ، ھەتتا ئىجابىي تەنقىدنىمۇ ئاڭلاپ باقاي دېمەيدۇ. ئەسلىدە تەنقىد يامان نەرسە ئەمەس، چۈنكى «نقىد» دېگەن سۆز ئەرەب تىلىنىڭ لۇغىتىدە: تەڭگىنى ساختىسىدىن ئايرىپ چىقىش دېگەنلىك بولۇپ، ساپلاشتۇرۇشنى ئىپادىلەيدۇ. بۇنىڭغا بىنائەن، دەيمىزكى، تەنقىد تەنقىدلەنگۈچىنىڭ قىممىتىنى ئاشۇرىدۇ، ئۇنى تەرەققىي قىلدۇرىدۇ ۋە يېتىشتۈرىدۇ.

تەنقىد قىلىشنىڭ شەرتلىرى

1. بىرەر مەسىلە ئۈستىدە ئۆزىنىڭ تەنقىدىي پىكىرىنى بايان قىلماقچى بولغان ئادەمنىڭ ئاشۇ مەسىلەنىڭ مۇتەخەسسسى بولۇشى ياكى ھېچبولمىغاندا، ئاشۇ مەسىلەنى

تۈگەمەل بىلىدىغان بولۇشى شەرت. ئۆزى بىلمەيدىغان ۋە تەپسىلاتىنى ئۇقمايدىغان ماۋزۇدا تەنقىدىي پىكىر بايان قىلىش ئۇچىغا چىققان ھاماقەتلىكتۇر.

2. تەنقىدچىنىڭ ئۆزى تەنقىد قىلماقچى بولغان مەسىلىنى ناھايىتى ياخشى چۈشىنىدىغان بولۇشى، ئاز-تولا مەلۇماتلىق بولۇپلا تەنقىدنىڭ يولىنى تۇتاسلىقى شەرت.

3. تەنقىدچىنىڭ راستچىللىق، سەمىمىيەت ۋە ھەققانىيلىقتىن ئىبارەت سۈپەتلەرگە ئىگە بولغان بولۇشى ۋە ئۆزى تەنقىدلىمەكچى بولغان مەسىلىنىڭ ئىجابىي ۋە سەلبىي تەرەپلىرىنى ئايرىيالايدىغان سەۋىيەدە بولۇشى شەرت.

تەنقىد قىلىشنىڭ قائىدىسى

1. بىرەر مەسىلىنى تەنقىد قىلغۇچى تەنقىد قىلىشتىن بۇرۇن بۇ تەنقىدنىڭ جايىدا بولىدىغان ياكى بولمايدىغانلىقى ھەققىدە ئويلىنىشى، تەنقىد قىلسا قانداق نەتىجىگە ئېرىشىدۇ، ناۋادا تەنقىد قىلسا نەتىجە قانداق بولىدۇ، بۇلار ھەققىدە ئويلىنىشى لازىم. چۈنكى «قىلمىغان ئىشقا بىر قېتىم، قىلىپ قويغان ئىشقا ئون قېتىم پۇشايمان قىلىدۇ» دەيدىغان سۆز بار. ئېغىزدىن چىققان سۆزنى قايتۇرۇپ ئالغىلى بولمايدۇ. سۆز ئېغىزدىن چىقىشتىن بۇرۇن ئۇنى بىز باشقۇرمىز، ئۇ ئېغىزىمىزدىن چىقىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇ بىزنى باشقۇرىدۇ. بەزى كىشىلەر بىر قېتىملىق خاتا سۆزىنىڭ دەردىنى ئۆمۈر بويىچە تارتىدۇ، بەزى كىشىلەر ئويلىمايلا ئېغىزىدىن چىقىرىپ قويغان بىرەر ئېغىز سۆزىنىڭ بىر ئۆمۈر ئەسىرىگە ئايلىنىپ قالىدۇ.

2. تەنقىدنى ئاۋۋال شۇ كىشىنىڭ ئىجابىي تەرەپلىرىنى ماختاش بىلەن باشلاش. بۇ ناھايىتى مۇھىم ئىش بولۇپ، تەنقىد قىلماقچى بولغان كىشىنىڭ قەلب پەنجىرىسىنى ئاچىدۇ ۋە ئۇ كىشىنىڭ تەنقىدنى قوبۇل قىلىشى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ماۋزۇدا بىزگە گۈزەل ئۆرنەكلەرنى بەرگەن. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: «ئى ئۆمەر! سەن كۈچلۈك ئادەمسەن، ھەجرۇلئەسۋەدنىڭ ئالدىدا كىشىلەرگە قىستىلاڭغۇ پەيدا قىلمىغىن» دېگەن سۆزدە، نەسەپتىنى ئاۋۋال ئۇنىڭ كۈچلۈك ئادەم ئىكەنلىكىنى تىلغا ئېلىپ، ئۇنىڭ قەلبىنى ئېچىش بىلەن باشلىغان. مۇئاز ئىبنى جەبەل رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا بىر دۇئانى ئۆگىتىپ قويماقچى بولۇپ، ئۇنىڭغا مۇنداق دېگەن: «ئى مۇئاز! مەن سېنى ياخشى كۆرمىەن، سەن ھەر نامازدىن كېيىن «ئى ئاللاھ! مېنىڭ سېنى ياد ئېتىشىمگە، ساڭا شۈكۈر قىلىشىمغا ۋە ياخشى ئىبادەت قىلىشىمغا مەدەت بەرگىن» دەپ دۇئا قىلىشنى ھەرگىز تەرك ئەتمىگىن. يەنى ئاۋۋال ئۇنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، ئۇنىڭ قەلبىنى ئاچقان، ئاندىن دۇئانى ئۆگەتكەن.

3. تەنقىدنى شەخسنىڭ ئۆزىگە ئەمەس، ئۇنىڭ پىكىرىگە قارىتىش ۋە بۇنى

ئۇنىڭغا چۈشەندۈرۈشكە تىرىشىش. چۈنكى قارشى تەرەپ سىزنىڭ خالىس نىيىتىڭىزنى ۋە مەقسىتىڭىزنى توغرا چۈشەنمىگۈچە ۋە «مېنى كەمسىتىۋاتىدۇ» دېگەن ئوي - خىيالدىن ئۆزىنى ئازاد قىلمىغۇچە، سىزنىڭ تەنقىدلىرىڭىز قانچىلىك ئىجابىي، قانچىلىك ئورۇنلۇق بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇنى ھەرگىز قوبۇل قىلمايدۇ.

4. تەنقىد جەريانىدا، قارشى تەرەپنىڭ قەدرى - قىممىتىنى چۈشۈرىدىغان ياكى ئۇنى نادانغا چىقىرىدىغان ۋە ياكى خاتالاشقۇچى قىلىپ كۆرسىتىدىغان ھەرىكەتلەردىن، سۆز ۋە ئىبارىلەردىن ساقلىنىش. باشقىلارنى تەنقىد قىلغاندا ئۆزىمىزنى ئۇلارنىڭ ئورنىدا قويۇپ تۇرۇپ ئىش كۆرۈشىمىز كېرەك. چۈنكى باشقىلارمۇ بىزگە ئوخشاش ئىنسان. ئۇلارمۇ بىز خۇشال بولىدىغان ئىشلاردىن خۇشال بولىدۇ، بىز خاپا بولىدىغان ئىشلاردىن خاپا بولىدۇ.

5. يارا ۋە جاراھەتلەرنىڭ ئۈستىگە قوندىغان چۈندەك بولماي، خۇش پۇراق گۈللەرگە قوندىغان ھەسەل ھەرىكەت بولۇش. باشقىلارنى تەنقىدلىشىش ئۇلارنىڭ خاتالىقلىرىنى بايان قىلىشتىن ھەزەر ئەيلەش، پەقەت ئۇنىڭ پىكىرىگە تۈزىتىش بېرىشكە ئەھمىيەت بېرىش لازىم. ھەرقانداق ئادەم خاتالىشىدۇ، ھەرقانداق ئادەم ئۆز خاتالىقىنى يۈزىگە سالسا خاپا بولىدۇ.

6. تەنقىد قىلىشتىكى ۋەزىپىڭىز ئۆزىڭىز توغرا دەپ قارىغان پىكىرنى قارشى تەرەپكە يەتكۈزۈپ قويۇشتىنلا ئىبارەت بولۇشى ۋە ئۇنى قوبۇل قىلىشقا زورلىماسلىق لازىم. ئەگەر سىز ئۆز پىكىرىڭىزنى قارشى تەرەپكە تاڭماقچى بولسىڭىز چوقۇم مەغلۇپ بولىسىز.

7. تەنقىدنى غەلبىگە ئايلاندۇرۇشقا ئۇرۇنۇشتىن ھەزەر ئەيلەش. تەنقىد قىلغۇچىنىڭ ئۆزىنى غالب، قارشى تەرەپنى مەغلۇپ قىلىش ئۈچۈن يولغا چىقىشى شەكسىزكى، ئۇنىڭ مەغلۇبىيىتىنىڭ باشلىنىشىدۇ. چۈنكى بۇنداق قىلغاندا، تەنقىد ئۆز خاراكتېرىنى يوقاتقان ۋە تەنقىدچى بىلەن پىكىر ئىگىسى ئوتتۇرىسىدىكى كەسكىن جەڭگە ئايلىنىپ قالىدۇ. بۇنداق جەڭدە پىكىرنىڭ توغرا ياكى خاتالىقى مۇھىم ئەمەس، پەقەت قارشى تەرەپنى يېڭىشلا مۇھىم بولۇپ قالىدۇ. نەتىجىدە بۇنداق تەنقىدتىن ھېچقانداق ئىجابىي نەتىجە چىقمايدۇ.

نېمە ئۈچۈن تەنقىدتىن قورقىمىز؟

تەنقىدتىن قورقۇشنىڭ مۇنداق ئىككى چوڭ سەۋەبى بولۇشى مۇمكىن:

1. ھازىرقى ئىسلام دۇنياسى مەيلى سىياسى، مەيلى ئىجتىمائىي، مەيلى ئىلمىي، ئىسلام دەۋىتى ساھەسىدە باشقىلارنىڭ ئەڭ ئارقىسىدا قالغان ۋە ئەڭ قالاقلىق دەۋرىنى باشتىن كەچۈرمەكتە. بۇ قالاقلىق ئىسلام دۇنياسىدىكى شەخس، كوللېكتىپ ۋە جەمئىيەتلەرگە ئومۇملىشىپ كەتكەن. مۇسۇلمانلار، جۈملىدىن بىز ئۇيغۇرلار

ھەممە ساھەدە شۇنچىلىك بەك ئارقىدا قالغان تۇرۇقلۇق، ئۆزىمىزنى تەرقىي قىلدۇرۇشقا، كەمچىل تەرەپلىرىمىزنى تولۇقلاشقا، بىلىمگەنلىرىمىزنى ئۆگىنىشكە قىلچە ئەھمىيەت بەرمەيمىز. ئەكسىچە، بىزنىڭ كەمچىللىكلىرىمىزنى كۆرسىتىپ قويدىغان ھەرقانداق بىر ئىجابىي تەنقىدىنى دۈشمەنلىك دەپ بىلىمىز، سىياسەتچىلىرىمىز بولسا تەنقىدىنى جىنايەت دەپ تونۇيدۇ. چۈنكى كۆپىنچىمىز ئۆزىمىزنى ھەر تەرەپتىن مۇكەممەل دەپ ئويلايمىز، شۇڭا بىزدە ئىجابىي تەنقىدلەرنى قوبۇل قىلىشقا تەييارلىق يوق. بۇ سەۋەبتىن ئىسلام دۇنياسىدىكى ھۆكۈمەتلەر، تەشكىلاتلار، جامائەتلەر ۋە شەخسلەر ئۆزلىرىگە ئىجابىي تەنقىد قىلغۇچىلارنى ۋە سەھمىي نەسەھەت قىلغۇچىلارنى «دۈشمەن» دەپ تونۇيدۇ ۋە دۈشمەنگە قىلىدىغان مۇئامىلىنى قىلىدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ كۆپ سانلىقىدا ﴿مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ «مەن سىلەرگە پەقەت ئۆز كۆز قارىشىمنى مەسلىھەت بېرىۋاتىمەن ۋە سىلەرنى پەقەت توغرا يولغا يېتەكلەيمەن»^[1] دەيدىغان پىرئەۋنچە ئەقلىيەت ھۆكۈم سۈرىدۇ.

بەزى كىشىلەر ئۆزىنىڭ خاتالىقىنى قەتئىي ئېتىراپ قىلمايدۇ، ئۇلار ئۈچۈن ئۆزىنىڭ كەمچىللىكلىرىنى ئېتىراپ قىلىش ئۆلۈم بىلەن تەڭ. يەنە نۇرغۇن كىشىلەر ئېتىراپ شەكلىدىكى توغرا سۆزنى قىلىپ قويۇپ، ئۆز خاتالىقىنى ۋە كەمچىللىكىنى ئېتىراپ قىلماي قۇتۇلۇپ كېتىدۇ. ئۇلارنىڭ «ئېتىراپ شەكلىدىكى توغرا سۆز»ى قايسى دېگەندە، ئۇلارنىڭ «بىزمۇ ئىنسان. ئىنسان دېگەن خاتالىشىدۇ، خاتالىقتىن ھېچكىم خالىي ئەمەس» دەيدىغان سۆزىدۇر. ئۇلارنىڭ تولىسى بۇ توغرا سۆزنى ئۆزىنىڭ خاتالىقىنى ئېتىراپ قىلماسلىقتىن ئىبارەت باتىلى ئۈچۈن ئىشلىتىدۇ. چۈنكى ئۇلار شۇ توغرا سۆزنى قىلىپ قويغان بىلەن، ئۆزىدىكى خاتالىقىنى ۋە كەمچىللىكلەرنى تۈزىتىشنى ئويلاپمۇ قويمايدۇ. چۈنكى ئۇلار ئۇنى ئېتىراپ قىلمايدۇ. شەخسلەردىكى بۇ خىل سەلبىي پىسخىكىنىڭ سەۋەبى ئۇلار ئۆزلىرى ياشاۋاتقان دۆلەت، جەمئىيەت، مۇھىتىنىڭ ۋە تەربىيەنىڭ تەسىرىدىن بولسا كېرەك. چۈنكى ساھابىلەردىكى بىر-بىرىنى سەھمىي تەنقىدلەش ۋە تەنقىدىنى كەڭ قورساقلىق بىلەن قوبۇل قىلىش، ئىسلام خەلىپىلىرىدىكى ئۆلىمالارنى تەكلىپ قىلىپ كېلىپ، ئۇلارنىڭ نەسەھەت قىلىشىنى تەلەپ قىلىشتىن ئىبارەت ئىسلامىي گۈزەل ئەخلاق زامانىمىزدا مۇنقەرزلىككە يۈز تۇتقان. شۇڭا «تەنقىد» دېيىلسە، يۈرەكلەر پوكۇلدايدىغان، چىرايلار سارغىيىدىغان، پۇت-قوللار نىترەيدىغان بولۇپ قالغان.

2. تەنقىدىنى سۇيىستېمال قىلغۇچىلارنىڭ ھەسەتخورلۇقى ۋە پىتنخورلۇقى مەركەز

قىلغان قىلمىشلىرى سەۋەبلىك نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ قۇلىقىغا «تەنقىد» دېگەن سۆز چىرايلىق ئاڭلانمايدىغان بولۇپ قالغان بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى ئىجابىي تەنقىدتىن سەلبىي تەنقىدلەر ئىنتايىن كۆپ بولۇپ كەتكەن، تەنقىد قىلغۇچىلاردا تۈزەش، ئىسلاھ قىلىش، مەسلىھەت بېرىش ئەمەس، بەلكى قارشى تەرەپنى يىقىتىش ئاساسلىق ئورۇندا تۇرىدىغان بولۇپ قالغان مۇشۇ زاماندا تەنقىدكە ئىجابىي نەزەر بىلەن قارايدىغانلارنىڭ سانى ئىنتايىن ئاز بولماقتا.

ئۇنىڭ ئۈستىگە، بىر قانچە، ھەتتا يۈزلەرچە ئادەم بىرەر ئاپتورنى ياكى سۆزلىگۈچىنى ئەيىبلەشكە - يۇ، ئۆزىنىڭ چۈشىنىش ئىقتىدارىدىن ئەسلا گۇمان قىلىپ باقمايدۇ. بىزدە «سۆزلىگۈچىدە ئەيىب يوق، ئاڭلىغۇچى توغرىلاپ ئاڭلىسۇن» دەيدىغان ھېكمەت بار. ھە دېگەندە باشقىلارنىڭ قارىشىنى بۇراپ، خاتاغا چىقىرىش ياكى قەستەن تىرىق ئاستىدىن كىر ئىزدەپ يازمىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان پىكىرنى مەركىزى ئىدىيەدىن چەتنىتىۋېتىش ساپاسىزلىقى زامانىمىزدا كۆپىيىپ قالدى.

خۇلاسە:

1. بىز ئاۋۋال ئۆزىمىزگە، ئاندىن پەرزەنتلىرىمىزگە ئىجابىي تەنقىدنىڭ شەرتلىرى ۋە قائىدىلىرى بارلىقىنى، پىكىر بايان قىلىش ھەرقانداق كىشىنىڭ ئەركىنلىكى ئىكەنلىكىنى، باشقىلارنىڭ ئابرويىغا تىل تەگكۈزۈش جىنايەت ئىكەنلىكىنى، ئۆز پىكىرىمىزنىڭ ۋە قاراشلىرىمىزنىڭ تەنقىدىنى قوبۇل قىلمايدىغان مۇقەددەسى نەرسە ئەمەسلىكىنى ئۆگىتىلىشى.

2. تەنقىدتىن ھەرگىز قورقمايلى. خۇددى ئالتۇن ئوتتا قىزىتىلىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ساپلىقىنى ئاشۇرغىنىدەك، بىزمۇ تەنقىد ئارقىلىق ئۆزىمىزنىڭ قىممىتىنى ئاشۇرىمىز. چۈنكى كىشىلەر قىممىتى يوق نەرسىلەرنى تەنقىدلىمەيدۇ.

3. بىراۋنى، ھەتتا ئائىلە ئەزالىرىمىزدىن بىرەرسىنى تەنقىدلىمەكچى بولساق، چوقۇم ئۇنى ئادەم يوق يەردە تەنقىدلىيلى، پەرزەنتلىرىمىزنى دوستلىرىنىڭ ئالدىدا، جورىمىزنى تۇغقانلىرى ياكى قوشنىلار ئالدىدا تەنقىدلەشتىن قاتتىق ھەزەر ئەيلەيلى.

4. ھەر زامان باشقىلارنىڭ پىكىر - تەكلىپلىرىنى ئاڭلاشنى ئۆزىمىزنى يېتىلدۈرۈش ئۈچۈن ئوبدان پۇرسەت دەپ بىلەيلى. تەنقىدىنى قوبۇل قىلىش ئۈچۈن كۆڭلىمىزنى دەريادەك تۇنالىيلى. چۈنكى ئەگەر بىز كۆڭلىمىزنى ئىستاكاندەك تار تۇتۇۋالساق، تەنقىدنىڭ ئاچچىقى گېلىمىزنى ئېچىشتۈرۈپ قويدۇ، ئەگەر كۆڭلىمىزنى دەريادەك ياكى كۆلدەك كەڭ تۇتساق، تەنقىدنىڭ ئاچچىقىنى ھېس قىلمايمىز.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابدۇلئەھد ھافىز

ئېتىقاد ھەققىدە تەپەككۈر

ئابدۇرېشىد ئەمىن

ئېتىقاد ئىنسان ھاياتىنىڭ ئەڭ مۇھىم قىسمىدۇر. بەلكى ئېتىقاد ھاياتىنىڭ ھەممىسى. ئېتىقاد باغلىنىشىمىز ۋە ئۇ باغلىنىش نەتىجىسىدە قوبۇل قىلغان پىرىنسىپ ۋە قىممەت قاراشلىرىمىز ئاساسىدا تالاش ئارقىلىق بىز ھاياتىمىزنى ۋۇجۇدقا چىقىرىمىز. ئېتىقاد باغلىنىش مەنىسى بىلەن ھۆرمەتلىنىدىغان، قورۇلىدىغان، سۆيلىدىغان بىرىگە (ئۇنىڭغا قارىتاكى مەلۇم بىر يەكۈن نەتىجىسىدە) ئۇنىڭسىز ھالەتنى تەسەۋۋۇر قىلىشتىن قىيىنلىدىغان دەرىجىدە باغلىنىشنى كۆرسىتىدۇ. ئىشىنىش مەنىسى بىلەن بولسا، بىزگە كەلگەن ئىشەنچلىك خەۋەرگە ئاساسەن كۆرسىتىلگەن پاكىتلار نەتىجىسىدە بىرىگە قارىتا زېھنىمىز ۋە قەلبىمىزدە مەلۇم بىر نۇقتىدا تەۋرەنمەس بىر يەكۈننى ھاسىل قىلىشتۇر.^[1] نەتىجىدە بۇ باغلىنىش ۋە ئىشىنىش بىزنى ئەمەلىي رېئاللىقىمىزنى شۇ بىرىنىڭ تەلپى بويىچە ئۆزگەرتىشكە ئېلىپ بارىدۇ. بۇ ئېتىقاد بىزنى ياراتقۇچى دېگەن يەكۈنگە كېلىپ، ئۇنىڭغا باغلىنىپ ھاسىل بولغاندا بۇ دىنىي ئېتىقاد ۋە ئىمان بولىدۇ. شۇنىڭدەك يەنە بىزنى قۇتقۇزغۇچى، ياردەم بەرگۈچى دەپ ئېتىقاد قىلىشىمۇ دىنىي ئېتىقادنىڭ بىر تۈرى بولىدۇ. ئېتىقاد مۇكەممەل بولۇپ، ھېچ بىر نۇقتىدىن شەكىللىنىش، ئاجىزلىشىش ۋە ياكى ئورتاق ھالەتتە بىر قانچە كىشىگە باغلىنىشنى قوبۇل قىلمايدۇ.

ھەر بىر ئېتىقادنىڭ تەلەپلىرى بولىدۇ. باغلىنىش ۋە ئىشىنىش بىزنى بۇ تەلەپلەرگە لەبىيەي دېيىشكە زورلايدۇ. ۋاقتىمىز، ماددىي كۈچىمىز، مەنىۋى تۇيغۇلىرىمىز ۋە ئەقلىي تەپەككۈرلىرىمىز شۇ ئېتىقاد بويىچە تەقسىم قىلىنىدۇ، سەرپ قىلىنىدۇ ۋە ھۆكۈم قىلىنىدۇ. باشقىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەت ۋە مۇئامىلىلەر شۇ ئېتىقاد

[1] كىتاب المعجم الوسيط، 416 - بەت

ئاساسدا بولىدۇ. سۆزلىرىمىز تۇيغۇلىرىمىز، تەپەككۈرلىرىمىز ۋە ئىش ھەرىكەتلىرىمىزگە ماس ھالەتتە رەتلىك ۋە مەنلىك چىقىشقا باشلايدۇ. چۈنكى ھەممىنى ئورتاق ئېتىقادباشقۇرىدۇ. ھەربىر جۈملىدە، ۋەدىلىرىمىزدە، گۇۋاھلىقلىرىمىزدا، چاقچاق ۋە نورمال پاراڭلىمىزدا ئېتىقادىمىز جانلىق ئىپادىلىنىدۇ. ئېتىقاد قىلىنغۇچى ھەممۇدىمىز بولىدۇ. ئۇنىڭغا ئۆزىمىزنىڭ قۇللۇق كىملىكىمىز بىلەن خىتاب قىلىمىز ۋە شۇ ئاساسدا ھەرىكەت قىلىمىز. بۇ ئىبادەت، ساۋاپ ۋە ئەمەل بولىدۇ.

ئېتىقادىمىزنىڭ تەلەپلىرىگە بولغان بۇ ئىجرائاتلار قەلبىمىزدە ئېتىقادىمىزنىڭ ئورنىنى كۈچەيتىدۇ. ئۇنىڭغا خىيانەت قىلىشقا يېتىنالىمىز ۋە بۇ ھەقتە ئويلاپمۇ سالىمىز. ھەتتا ئېتىقادىمىزغا قارشى بولۇش ئېھتىماللىقى بار شەيئى ۋە شەخسلەردىن يىراق تۇرىمىز. بۇ دىندا تەقۋالىق دەرىجىسى بولىدۇ. (ئەلۋەتتە بەزى دىنلاردا ئىلاھقا بولغان ئېتىقاد پەقەتلا شۇ ئېتىقادنىڭ بوشاشماسلىقىنى ۋە باشقا بىرىنى مەبۇد تۇتماسلىقىغا تەلەپ قىلىپ ئەمەلىي ھاياتتا باشقا تەلەپلەرنى قويمىدۇ. ئەمما ئۇ ئېتىقادلار يەنىلا ئېتىقاد قىلغۇچىدا ئۆزىگە خاس تەپەككۈر ۋە ياشاش ئۇسلۇبىنى شەكىللەندۈرىدۇ).

بەزىدە شەخسىي مەنپەئەت ۋە سىرتقى ئازدۇرۇشلار نەتىجىسىدە، ھاياتىمىزدىكى شەيئىلەر ۋە شەخسلەرگە بولغان باغلىنىشىمىز كۈچەيگەنسىمۇ ھاياتىمىزنى بەلگىلەيدىغان ئامىللار كۆپ خىللىشىدۇ. بۇ باغلىنىشلار ئېتىقادتەك تەۋرەنمەس سەۋىيەدە ئەمەس. ئەمما بىزنىڭ رىئاللىقىمىزغا تەسىر كۆرسەتكۈدەك تەسىرچانلىقى كۈچلۈك. نەتىجىدە بىز ئېتىقادىمىزغا خىيانەت قىلىشىمىز مۇمكىن. قەلبىمىزدىكى كۆڭۈل خوشىغا بولغان تويۇنماسلىق تۇيغۇسى نەتىجىدە پۇل، ھوقۇق ۋە ئويۇن تاماشالارغا قارىتا شەكىللەندۈرگەن باغلىنىشىمىز گەرچە ئېتىقادتەك كۈچلۈك ۋە ئۇزۇن مۇددەتلىك بولمىسىمۇ ئېتىقادىمىزغا خىيانەت قىلىشىمىز، ۋاقىتلىق باغلىنىشلار كەينىدىن كېتىپ قېلىشىمىز مۇمكىن. بۇ دىندا گۇناھ بولىدۇ.

ۋاقىتلىق باغلىنىشلارنىڭ كۆپ بولۇشى، ئېتىقادىمىزنىڭ قەلبىمىزدىكى تەسىرىنى ئاجىزلاشتۇرىدۇ. ئىنسان بەدىنىنىڭ باشقۇرغۇچىسى بولمىش قەلبىمىزنىڭ تەسىرلەنمەسلىكى بىزدە ئېتىقادىمىزنىڭ تەلەپلىرىگە ئەمەل قىلماسلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بۇ دىندا پاسىقلىق بولىدۇ.

ئېتىقادىمىزنىڭ تەسىرىنى يوقاتماسلىقىمىز ئۈچۈن، ئۆزىمىزنى قايىل قىلغان ناھايىتى مۇھىم شەخس، شەيئى ۋە باشقا ئىشلارنىڭ ئەسلىدە ئېتىقادىمىزدىن مۇھىم ئەمەسلىكىنى، ۋاز كېچىش ئىمكانىمىز بارلىقىنى، ياراتقۇچىمىز، قوغدىغۇچىمىز، رىزىقلاندۇرغۇچىمىزنىڭ غەزىپى بىلەن قەلبىمىزنىڭ خۇشسىزلىنىش ئارىسىدا بىرىنچىسىنىڭ بەكرەك قورقۇنچلۇق ئىكەنلىكىنى ئەسلىپ تۇرۇشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. بۇ دىندا زىكىر، مەتبۇدنى ئەسلىش بولىدۇ. كۈنلۈك مۇقىم ئەسلىش ناماز بولىدۇ. ھەتتا ئەسلىدە نورمال

ئۇنىڭغا ھايات ئۇسلۇبىمىزغا مەلۇم ۋاقىت چەك قويۇش ئارقىلىق ئېتىقادىمىزنىڭ ھاياتىمىزدىكى تەسىر كۆرسەتكۈچى ئورنىنى قەلبىمىزگە ۋە زېھنىمىزگە تونۇتۇش روزا بولىدۇ. ئېتىقادىمىزنىڭ توسالغۇغا ئۇچرىشىغا، ئېتىقادىمىزنىڭ تەلەپلىرىنى بەجا قىلىشتا چەكلىنىشكە قارشى تۇرۇش جىھاد بولىدۇ. ئېقىتقان تەرلىرىمىز ۋە جاپالىرىمىز ئارقىلىق ئېرىشكەن ماددىي ئىمكانىيەتتىن بىر قىسمىنى ئېتىقادىمىز نەتىجىسىدە باشقىلار بىلەن بەدەلسىز ھەمبەھەرلەشنى ئويلايمىز. بۇ دىندا سەددىقە ۋە زاكات بولىدۇ.

بەزىدە ئېتىقادقا بولغان باغلىنىشىمىز، ئېتىقاد ئاساسىدا ھايات قۇرۇشىمىز بىز ۋە ئەتراپىمىزدىكىلەر ئۈچۈن ماختىلىدىغان بىر ئىش بولۇشىمۇمۇكىن. ئورتاق ئېتىقادىمىزنىڭ ئىبادىتى، ئېتىقادقا بولغان ساداقەت پوزىتسىيەلىرىدىن قەلبىمىز ئىللىيدۇ. بۇ دىندا ئېتىقاد قېرىنداشلىقى بولىدۇ. بۇ ماختىلىش سەۋەبلىك بەزىلەر ئاللىقاچان ماختىلىش ۋە شەرەپ تونۇقىغا چۈشۈپ كەتكەن قەلبىگە، مەنپەئەتكە ئالدىغان ئەقلىگە تەسىر قىلالىمىغان ئېتىقادىنى باشقىلارغا كۈچلۈك ۋە تەسىرلىك كۆرسىتىش ئۈچۈن ئاممىۋىي سورۇنلاردا پىرىنسىپلارغا ھۆرمەت قىلىدۇ، تەلەپلىرىنى ئىجرا قىلىدۇ. ئەمما تۈرتكىسى ئېتىقادى بولماستىن بەلكى ئۆزىگە بولغان باغلىنىش بولسا، بۇ دىندا رىيا بولىدۇ.

ئېتىقادنىڭ تەسىرىنى بوش چاغلانغا بولمايدۇ. بىز ئېتىقاد پىرىنسىپلىرى ئاساسىدا ياشاشقا باشلىغىنىمىزدا، ھاياتقا ئېتىقادىمىز بىلەن قارىغىنىمىزدا ئېتىقادىمىزغا خىلاپ ھەربىر نۇقتا، شەخس ۋە ھالەتنى ئۆزگەرتىشنى ئويلايمىز. ئېتىقادىمىز بىزنىڭ بىزىدىكى مۇقەددەس ئېتىقادقا ئېرىشىشنى ئارزۇلايمىز. ئېتىقادىمىز بىزنىڭ باشقىلار بىلەن ھەمبەھەرلىيەلەيدىغان ئەڭ بۈيۈك نەرسىمىزدۇر. بۇ، دىندا دەۋەت دەپ ئاتىلىدۇ.

شۇنداق ئېتىقاد بىزنى يۇقىرىدىكى ئىشلارنى قىلغۇزۇشقا قادىر. ئېتىقاد قەلبىمىزنى، مېڭىمىزنى ۋە بەدىنىمىزنى تىزگىنلەيدۇ. ئېتىقاد قىلىش ئىنسانىي تەبىئىتىمىزنىڭ بىر پارچىسى بولۇپ، ئۇ بىزگە قانداق تەسىر قىلىشىنى بىلىدۇ. ئېتىقادىمىز قەلبىمىزنىڭ كۆڭۈل خۇشىغا ئالدىنىش تەبىئىيىتى، ئەقلىمىزدىكى ئۆزىنى ئالداش ئارقىلىق ئارام ئېلىش تەبىئىيىتى، بەدىنىمىزدىكى ئاغرىش ۋە زەخمەتتىن قېچىش تەبىئىيىتىنى بىلىدۇ. ئەمما ئېتىقادىمىز كۈچەيگەندە ئېتىقادىمىز ئۈچۈن ئەندىشە قىلىشقا، ھوزۇرسىزلىنىشقا رازى بولىمىز. بەلكى شۇ ۋاقىتتا ھوزۇر ۋە بەخت ھېس قىلىمىز. ئېتىقادىمىز ئۈچۈن شەيئىلەرگە قايتىدىن قاراپ چىقىمىز، زېھنىمىزدە ئورنىغان ئاكسىيوملارنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن كۆپ تەپەككۈر قىلىمىز. مېڭىمىز بۇ نەپەككۈردىن ھوزۇر ئالىدۇ. ئېتىقادىمىز ئۈچۈن بەدىنىمىزنى ھاردۇرۇشقا ۋە ھەتتا قۇربان قىلىشقا رازى بولىمىز. ئېتىقادىمىز ئۈچۈن بۇ ئەرزىيدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئېتىقادىمىزنىڭ توغرا بولۇشى ناھايىتى مۇھىمدۇر. توغرا ئېتىقاد توغرا پىرىنسىپ ۋە توغرا تەلەپلىرىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ. ئەڭ مۇھىمى توغرا ئېتىقاد

دېگەنلىك بىز توغرا بىرىگە باغلاندىق، توغرا يەكۈنگە كەلدۇق دېگەنلىك بولىدۇ. دىنى ئېتىقادلاردا ياراتقۇچى ۋە ئىدارە قىلغۇچى يەكۈنى بىلەن باغلانغان بىرىنى توغرا تاللىشىمىز كېرەك. بۇ ھەقتە ئويلىنىشىمىز، مېڭىمىزنىڭ خانى ئېتىقادقا ئەل بولۇشىدىن بۇرۇن، توغرا مەبۇد ھەققىدە ئىزدىنىش ناھايىتى مۇھىم.

ئىنسان ئەقلى چوقۇم سورايدىغان قەيەردىن كەلدىم؟ نېمە قىلىشىم كېرەك؟ قەيەرگە بارىمەن؟ دىن ئىبارەت ئېتىقادىمىزنى بەلگىلەيدىغان ھالقىلىق سوئاللىرىغا تەك جاۋاب بىلەن قانائەتلەنمەسلىكىمىز كېرەك. قەيەردىن كەلدىم؟ بىلەن بىرىگە قايسى سۈپەتتە كەلدىم؟ نېمە قىلىشىم كېرەك بىلەن قىلغانلىرىمىزنىڭ نەتىجىسى نېمە؟ قەيەرگە بارىمەن؟ بىلەن بارغاندىن كېيىن نېمىلەر بولىدۇ؟ قاتارلىقلار ھەم سورىلىشى كېرەك. ئەقىل ھەر ۋاقىت ياراتقۇچىنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىدە ئورناقلانمايدۇ. يېگانە ئىكەنلىكىدە كۆپ ئەقىللەر بىردەك يەكۈنگە كېلەلەيدۇ. ئەمما ئۇ ياراتقۇچىنىڭ كىم ئىكەنلىكىدە ئەقىللەر كۆپ خاتالىشىدۇ. بۇ سوئالغا ئىشەنچلىك خەۋەر، سىرتقى دەلىللەر ۋە شۇنىڭدەك ئۆزىنى ياراتقۇچى دېگەنلەرنىڭ ئېتىقاد پىرىنسىپلىرىغا قاراش كېرەك بولىدۇ. ئىنسانلىق تەبىئىتىمىزگە ماس كەلگەن پىرىنسىپ ۋە تەلەپلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان ئېتىقاد ئىنسانلىقنى ئىنشا قىلغان زاتقا قارىتا توغرا ئېتىقاد ھېساپلىنىدۇ. چۈنكى ئىنساننى ئېتىقاد قىلغۇچى سۈپىتىدە ياراتقان زات ئۇنىڭ قايسى خىل ھاياتقا ۋە تاللاشقا ماس كېلىدىغان بىر جانلىق ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ.

توغرا ئېتىقاد بىزگە ياراتقۇچىنىڭ قانداق ياراتقانلىقىنى ئېيتىپ بېرەلەيدۇ. بىزنىڭلا ئەمەس، دۇنيانىڭ قىممىتىنى بەلگىلەپ بېرەلەيدۇ. توغرا ئېتىقاد تۇيغۇمىزنى، تەپەككۈرىمىزنى ۋە ھەرىكەتلىرىمىزنى مەشغۇل قىلىشلا ئەمەس، بەلكى توغرا شەكىلدە سەرپ قىلدۇرىدۇ.

بۇ بىر قاتار تەپەككۈرلەر ئارقىلىق ھاسىل بولغان ئېتىقاد تەۋرەنمەس، كۈچلۈك ۋە چىن بولىدۇ. كىمگە نېمە ئۈچۈن ئېتىقاد قىلغانلىقىمىزنى بىلىمىز. بۇ بىلىش ئەقىلىمىزنى، قەلبىمىزنى ئىتائەتكە زورلايدۇ. بۇ بىلىش كۆرمىگەن ۋە تەسەۋۋۇر قىلالىمىغان جازادىن بىزنى قورقۇتالايدۇ. بۇ بىلىش كۆرمىگەن ۋە تەسەۋۋۇر قىلالىمىغان كاتتىلىق، كۈچ ۋە چەكسىزلىكنى ھېس قىلدۇرالايدۇ. بۇ ۋاقىتتا بىز ئېتىقادىمىز ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىمىز. ئېتىقاد قىلغۇچى ئوبرازىمىز سىرتقى كۈچ سەۋەبلىك شەكىللەنمەيدۇ. بەلكى ئۇنى بىز ئېتىقادىمىز بىلەن ئۆزىمىز شەكىللەندۈرىمىز. ياراتقۇچىنى ھەر ۋاقىت ھېس قىلىپ تۇرالايمىز. ئېتىقادىمىزنى ۋاقىتلىق باغلىنىشلار ئاجىزلاشتۇرالايدۇ. بۇ دىندا چىن ئىشىنىش دەپ ئاتىلىدۇ.

ئەگەر يۇقىرىدىكى ئېتىقادنى ئىسلام ئېتىقادى دېگەنمىزدە، ئاللاھنى ياراتقۇچى دەپ بىلگەن، ئۇنىڭ چەكسىز قۇدرەت ساھىبى ئىكەنلىكى ۋە ئىدارە قىلغۇچىسى

ئىكەنلىكىگە ئىشەنگەن، بۇ يەكۈنلەر نەتىجىسىدە ئاللاھقا ياراتقۇچى دەپ مۇستەھكەم باغلانغان بىر كىشى ئاللاھ ئۈچۈن تۇيغۇسىنى، تەپەككۈرنى ۋە ئىش ھەرىكەتلىرىنى ئاللاھ قۇرئاندا بايان قىلغان ئېتىقاد پىرىنسىپلىرى ۋە تەلەپلىرى ئاساسىدا قايتىدىن بەلگىلەيدۇ. دوستلىرى، دۈشمەنلىرى، گۈزەللەر ۋە سەتلەر، توغرىلار ۋە خاتالار، خۇشلار ۋە خۇشسىزلار، جاپالار ۋە بەختلەر ھەممىگە قايتىدىن باھا بېرىدۇ. سۆزلىرىدە ئاللاھقا بولغان ئىشەنچ ۋە ئاللاھقا بولغان ئەسلىش ئەكسى ئېتىدۇ. ۋەدىلىرىدە ئاللاھقا بولغان سەمىمىيەت ھېسى قىلىنىدۇ. گۇۋاھلىقىدا ئاللاھنىڭ كۆزىتىۋاتقانلىقىنى بىلىدۇ. ئاللاھنىڭ سۆزلىرى قەلبىنى تىرتىتەلەيدۇ. ئۆزىگە ياراتقۇچىسىنىڭ خەۋىرىنى بەرگەن ۋە ئۇنىڭ ئاللاھ ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بەرگەن پەيغەمبەر ھاياتىدىكى ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىسى بولىدۇ. ئۇنى جېنى بىلەن قوغدايدۇ. ئاللاھ بىلەن يالغۇز قېلىشنى ياخشى كۆرىدۇ. ئاللاھنى ئۇنتۇمايدۇ. ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرى قەلبىدە مۇستەھكەم ئورنايدۇ. ھاياتىنىڭ ھەربىر بۇلۇڭلىرىدا ئاللاھنىڭ يارىتىش قۇدرىتىنى كۆرەلەيدۇ. چۈشلىرىدە پىردەۋىستە دۇنيادا ئېتىقادى ئۈچۈن ۋاز كەچكەنلىرىگە ئېرىشكەن ھالىتىنى چۈشەيدۇ. نەتىجىدە ئۆزى ئېتىقاد قىلغان زاتنىڭ ھەقىقىي ياراتقۇچى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىدۇ. قەلبىدىكى ھوزۇر، ئەقلىدىكى سەگەكلىك، ۋۇجۇدىدىكى كۈچ ئېتىقاد پىرىنسىپلىرى ۋە تەلەپلىرىنىڭ ھەقىقىي ياراتقۇچى تەرىپىدىن بەلگىلەنگەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. بۇ كىشىنىڭ ئىسمى مۇئىمىن - مۇسۇلمان بولىدۇ.

«مۇئىمىنلەر ھەقىقەتەن بەختكە ئېرىشتى. (شۇنداق مۇئىمىنلەركى) ئۇلار نامازلىرىدا (ئاللاھنىڭ ئۇلۇغلىقىدىن سۈر بېسىپ كەتكەنلىكتىن) ئەيمىنىپ تۇرغۇچىلاردۇر. ئۇلار بەھۇدە سۆز، بەھۇدە ئىشتىن يىراق بولغۇچىلاردۇر. ئۇلار زاكات بەرگۈچىلەردۇر. ئۇلار ئەۋرەتلىرىنى (ھارامدىن) ساقلىغۇچىلاردۇر. (يەنى ئەۋرەتلىرىنى) پەقەت خوتۇنلىرىدىن، چۆرىلىرىدىن باشقىلاردىن ساقلىغۇچىلاردۇر (بۇلار بىلەن يېقىنچىلىق قىلغۇچىلار مالاھەت قىلىنمايدۇ). بۇنىڭ سىرتىدىن (جىنسى تەلەپنى قاندۇرۇشنى) تەلەپ قىلغۇچىلار ھەددىدىن ئاشقۇچىلاردۇر. ئۇلار (يەنى مۇئىمىنلەر) ئۆزلىرىگە تاپشۇرۇلغان ئامانەتلەرگە ۋە بەرگەن ئەھدىگە رىئايە قىلغۇچىلاردۇر. ئۇلار نامازلىرىنى (ۋاقتىدا تەئىدىل ئەركان بىلەن) ئادا قىلغۇچىلاردۇر. ئەنە شۇلار (يەنى يۇقىرى سۈپەتلەرگە ئىگە مۇئىمىنلەر نازۇ نېمەتلىك جەننەتنىڭ) ۋارىسلىرىدۇر. ئۇلار (يۇقىرى دەرىجىلىك جەننەت) فىردەۋسكە ۋارىسلىق قىلىدۇ، فىردەۋستە مەڭگۈ قالدۇ» [1].

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئوبۇلقاسىم ئەھمىدى

باغدادتا چاقنىغان مەرىپەت يۇلتۇزى – ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي

ئابدۇللا روزىمۇھەممەد

مەرىپەت ئاسمىدىكى كاشغەرىيلەردىن باغدادتا چاقنىغان چولپان – ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي.

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي ھەنەفىي مەزھىپىدە يېتىشكەن فەقىھ، شۇنداقلا ئۆز نۆۋىتىدە بەلگىلىك ئورۇنغا ئىگە مۇھەددىسى.

ئۇ ئىسلام دۇنياسىدا مەشھۇر فەقىھ ۋە ھافىزلاردىن: ئىسلام فىقھىدىكى ئېنىسكلوپېدىك ئەسەر – «المغني» دېگەن ئەسەرنىڭ مۇئەللىپى كاتتا ئالىم ئىبنى قۇدامە (1147 – 1223)، ئىلىم ساھىبلىرى ئارىسىدا مۇتەداۋىل (كۆپ قوللىنىلدىغان) ئەسەر – «عمدة الأحكام» دېگەن ئەسەرنىڭ مۇئەللىپى ھافىز ئابدۇلغەنىي (1147 – 1203) قاتارلىق ئەللامىلەرنىڭ ئۇستازىدۇر.

ئەرەبچە مەنبەلەردە ئەللامە ئوسمان كاشغەرىينىڭ ھاياتى توغرىسىدا تەپسىلى مەلۇماتلار يوق دېيەرلىك. ئۇيغۇرچە مەنبەلەردە بولسا ئۇنىڭ ھەققىدە ئۇچۇرمۇ يوق. شۇڭلاشقا كەينى ئەسەرنىڭ ھەققىدىكى مەلۇماتلاردىن مەرىپەت تەشنىلىرىغا بىر قانچە تامچە سۇنماقتىن ئۆزگىگە ئۆزۈر سورايمەن.

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىينىڭ تولۇق ئىسمى

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىينىڭ تولۇق ئىسمى: ئەبۇ ئەمرى ئوسمان ئىبنى يۇسۇف

ئىبنى ئەييۇب ئىبنى ئۇزارتۇق كاشغەرىي باغدادىدۇر.

ئۇنىڭ ئاتىسى يۇسۇف ئىبنى ئەييۇب ئۇزارتۇق ئەسلى قەشقەرلىك بولۇپ، كېيىن باغداتقا كۆچۈپ كېلىپ، باغداتتىكى ئابباسىيلار خەلىپىسى مۇستەزھەر بىللاھنىڭ قوتىنىدا ئىشلىگەن.

ئوسمان كاشغەرىي باغداتتا تۇغۇلغان، كىچىك چاغلىرىنى باغداتتا ئۆتكۈزگەن. ئۇنىڭ ئۆيى باغداتتىكى «سۇقۇلئەمد» دېگەن جايدا ئىدى.

ئۇ كىچىكىدىنلا ئىلىمگە بېرىلىپ ھەنەفىي مەزھىپىدىكى يېتۈك فەقھ بولۇپ يېتىشىپ چىققان.

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىينىڭ ئۇستازلىرى

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي ئىسلام دىيارلىرىدىكى كاتتا ئالىملاردا ئىلىم تەھسىل قىلغان.

ئۇ باغداتتا ئەبۇلمەئالى ئىبنى ھەنىئە، ئەبۇلفەتھ بەتتىي، ئەبۇ بەكرى ئىبنى نەققۇر ۋە ئەبۇ تالىب ئىبنى خىزىر قاتارلىق ئالىملاردا ئوقۇغان.

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي يۇقىرىقى ئالىملارنىڭ ھوزۇرىغا پەرزەنتلىرى بىلەن بىرگە كېلىپ، ئىلىم تەھسىل قىلاتتى. ئۇنىڭ ئوغلى ئىبراھىم كاشغەرىمۇ ئاتىسى كەبى كاتتا مۇھەددىس بولۇپ يېتىشىپ چىققان.

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي ۋاسىت شەھىرىگە بېرىپ، ئەبۇجەئفەر ھىبەنۇللاھ بۇقىدىن تەلىم ئالغان، كېيىن دەمەشققە بېرىپ كاتتا ئالىم ئىبنى ئەسكەردا ئوقۇغان.

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىينىڭ شاگىرتلىرى

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي كۆپ شاگىرتلارنى يېتىشتۈرگەن.

«الجواهر المضية» دېگەن ئەسەردىكى مەلۇماتقا قارىغاندا: ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي خەلىپە مۇستەنجىد بىللاھنىڭ دەۋرىدە باغداتتىكى ئوردىدىن مەلۇم بىر ۋەزىپە ئۈچۈن دەمەشققە سۇلتان نۇرىددىن زەنكىينىڭ ھوزۇرىغا ئەۋەتىلگەن. ئۇ دەمەشققە شاگىرتلارغا ھەدىستىن تەلىم بەرگەن.

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىينىڭ شاگىرتلىرى ئىچىدە ئىسلام دۇنياسىدا تونۇلغان كاتتا فەقھلەر ۋە ھەدىس ئىلمىدە يېتىشىپ چىققان ئۆلىمالارمۇ ئاز ئەمەس ئىدى.

«ذيل تاريخ بغداد»، «الجواهر المضية» دېگەن ئەسەرلەردىكى مەلۇماتلارغا ئاساسلانغاندا:

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىيدىن ھەدىس تەلىم ئالغان شاگىرتلىرىدىن:

ئىسلام فەقھىسىدىكى ئېنىسكلوپېدىك ئەسەر - «المغني» دېگەن ئەسەرنىڭ مۇئەللىپى

كاتتا فەقەھ ئىبنى قۇدامە مەقدىسى ۋە ئۇنىڭ قېرىندىشى ئەبۇ ئەمرى مەقدىسى .
«عمدة الأحكام» دېگەن مەشھۇر ئەسەرنىڭ مۇئەللىپى ھافىز ئابدۇلغەنى ئابدۇلۋاھىد
قاتارلىق ئەللامىلەرنى كۆرسىتىش مۇمكىن^[1].

ئەللامە ئوسمان كاشغەرىينىڭ ۋاپاتى

«ذيل تاريخ بغداد» دېگەن ئەسەرنىڭ مۇئەللىپى ئىبنى نەججار ئەللامە ئوسمان
كاشغەرىينىڭ قاچان ۋاپات بولغانلىقى ھەققىدە ئۇنىڭ ئوغلى ئىبراھىم كاشغەرىيدىن
سورىغاندىن كېيىن، بەرگەن مەلۇماتقا قارىغاندا: ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي ھىجرىيە
566 - ياكى 567 - يىلى ۋاپات بولغان، ئۇ ۋاپات بولغاندا يېشى ئاتمىشتىن ئۆتكەن^[2].

«الجواهر المضية» دېگەن ئەسەردىكى مەلۇماتقا ئاساسلانغاندا: ئەللامە ئوسمان كاشغەرىي
تەخمىنەن ھىجرىيە 567 - يىلى (مىلادىيە 1171 - يىلى) ئىراقنىڭ ۋاسىت شەھىرىدە ئاتمىش
نەچچە يېشىدا ۋاپات بولغان^[3].

ئاللاھ ئالىمىزنىڭ گۇناھلىرىنى مەغپىرەت قىلىپ، ياتقان يېرىنى جەننەتتىن
قىلغاي!

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

ئىمام ئابدۇلقادىر قۇرەشىينىڭ «الجواهر المضية» دېگەن ئەسىرى، ھىندىستان «مجلس
دائر المعارف النظامية» مەتبەئە نەشرىياتى، بىرىنچى باسمى
ئىمام ئىبنى نەججارنىڭ «ذيل تاريخ بغداد» دېگەن ئەسىرى. لىۋان «دار الكتاب العربي»
نەشرىياتى.

بۇ ماقالىنىڭ تەكلىپلىك مۇھەررىرى: فارۇق مۆھتەرەم.

[1] «ذيل تاريخ بغداد» 2 - قىسىم 542 - بەت، «الجواهر المضية» 643 - بەتلەرگە قاراڭ .

[2] «ذيل تاريخ بغداد» 2 - قىسىم 542 - بەت .

[3] «الجواهر المضية» 643 - بەت .

ئۈچ پاي ئوق

(ھېكايە)

ھەببۇللا ئابلىمىت

كۆزلىرىڭنى يۇمۇۋېلىشىڭ، قۇلاقلىرىڭنى ئېتىۋېلىشىڭ مۇمكىن. ئەمما، ئويلىماستىن تۇرالمايسىن.

— چىڭغىز ئايتماتوف

گەرچە ھەمەل ئېيى كىرىشكە ئاز قالغان بولسىمۇ، ئەمما ھاۋا ئىنتايىن سوغۇق بولۇپ، قارنىڭ شەپسىدىن بىشارەت بېرىپ تۇراتتى. بۈگۈن يالغۇز تەبىئەتنىڭ قاپىقى تۈرۈك بولۇپلا قالماستىن، پۈتۈن مەھەللە خەلقىنىڭ، جۈملىدىن پۈتۈن غۇلجا خەلقىنىڭ ھەتتا پۈتۈن بىر ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ بېشى دەردتە ئىدى. بولۇپمۇ مېنىڭ ئۈچۈن بۈگۈن ھاياتىمدىكى ئەڭ قاباھەتلىك كۈن بولۇپ ھېسابلىناتتى.

چۈنكى بىر ئائىلىدىكى ئۈچ كىشى بىر ۋاقىتتىلا بۇ ئادالەتسىز دۇنيادىن ۋاقىتسىز خوشلاشقاندى. ئەنە مەھەللىمىزنىڭ مەسچىت قورۇسىدا قاتار ئۈچ تاۋۇت تۇردۇ. ئىچىدە ئۈچ گۇناھسىز ئىنساننىڭ مۇزىلغان تېنى مەڭگۈلۈك سۈكۈت ئىچىدە ياتىدۇ.

مەن بۇ قورقۇنچىلۇق خەۋەرنى ئاڭلىغان چىغىمدا مېڭەمنىڭ ئىچىدىن، يۈرىكىمدىن ۋە روھىمدىن ئىشقىلىپ ھەممە يېرىمدىن بىر ئاۋازنىڭ ساداسى كەلگەندەك بولدى. ئەقلىمدىن بوران چىققاندا كەلگەندەك مېڭەمنى قوچۇيتتى، يۈرىكىم قىياغا چۈشۈپ كېتىۋاتقان ياپراققەك چارسىزلىقتىن، ئەلەمدىن تىترەپ تۆۋەنگە قاراپ ئېغىيتتى. ئەڭ مۇھىمى ئازراق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ئاڭلىغان بۇ يامان خەۋەر ماڭا ناتونۇش ئەمەستەك، ھەر ۋاقىت يۈز بېرىۋاتقان ئىشتەك، ھەتتا بۇندىن كېيىن، بۇنىڭدىنمۇ دەھشەتلىك

خەۋەرنىڭ كېلىدىغانلىقىنىڭ بېشارىتىدەك تۇيۇلۇشى ئىدى. نېمە دېگىنىم بىلەن بۈگۈنكىسى يەنىلا غەم-قايغۇ، بىئاراملىق، كۆڭۈلسىزلىك، قورقۇنچلۇق كۈنلەرنىڭ ھاياتىمىدىكى ئەڭ چوڭى ئىدى. بىر جۈپ كۆزۈمدىن ئېقىۋاتقان ياش مەزلۇم يۈرىكىمدىن ئاققان قان تامچىلىرى ئىدى.

مانا مۇشۇ ئېچىنىشلىق ئۆلۈم سەۋەبىدىن مەھەللىمىزدىكى قوشنا-خولۇمنىڭ ھەممىسى، مەسچىتنىڭ ئالدىغا توپلاشقان ئىدى. ئەرلەرنىڭ چىرايىدا شۇنچىلىك دەرىجىدىكى ئاچچىق غەزەپ-نەپەت، ئىنتىقام ئوتىنىڭ ئۇچقۇنلىرى چاقناپ تۇراتتى. بالىلار، ئاياللارنىڭ كۆزلىرى يىغىدىن قىزىرىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇلار ئەلەملىك ئېچىنىش، قورقۇش، ئەنسىرەش ۋە ھەممىسى ئىچىدە مىشىلداپ يىغلايتتى. يەنە بەزىلەر مەسچىتنىڭ تام ياقلىرىدا ئۆرە تۇرغۇزۇپ قويغان ئۆلۈكتەك ھېچ نېمىنى ئاڭقىرالماي، يىراقتىن جامائەتنى كۆزىتىپ تۇرغان ساقچى ماشىنىسىغا ئەندىشىگە چۆككەن ھالدا قاراپ تۇرۇشاتتى. دېمەككى، ئۇلار «بۇندىن كېيىن ھەممىمىز ئۆلۈمگە مەھكۇم بوپتۇق» دەپ، ئۈمىدسىزلىك قاينىمىغا چۆككەنلەردىن ئىدى.

توساتتىن مەسچىتنىڭ ئىمامى جامائەتنىڭ ھەممىسىنىڭ قورۇغا كىرىشىنى، مېيىتلەرنىڭ نامىزىنى چۈشۈرىدىغانلىقىنى ئېيتتى. بىردىنلا يۈرىكىم كەچ كۈزدە شاخىن يەرگە دوڭكەندە چۈشكەن ئالمىدەك، يىغىشىدىن ئۈزلۈلۈپلا كېتىدىغاندەك بولۇپ كەتتى. مەن ھەرقانداق ئېھتىماللىقنى ئويلىغان بولساممۇ، ئەمما، بۇنداق ئېچىنىشلىق ۋەقەنىڭ سادىر بولىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلالمىغان ئىدىم.

بىردەمدىلا مەسچىت قورۇسىنىڭ ئىچى جامائەت بىلەن لىق تولدى. جامائەتنىڭ ئالدىدا قاتار ئۈچ تاۋۇت تۇراتتى. بۇ تاۋۇتلارنىڭ ئىچىدىكى بىزدىن مەڭگۈلۈك ئايرىلغان بىر ئائىلە كىشىلىرىنىڭ مۇبارەك جەستى ئىدى. ئوڭ تەرەپتىكى بىرىنچى تاۋۇتتا مەھەللىمىزنىڭ مۆھتەرەم مۇئەزرىنى موللاخۇن ئاكىنىڭ جەستى بار ئىدى. ئىككىنچى تاۋۇتتىكىسى موللاخۇن ئاكىنىڭ بىر ئۆمۈر جاپادا بىرگە بولغان قەدىناس ھەمراھى ھاۋاخان ئانا ئىدى. ئۈچىنچى تاۋۇتتىكىسى بولسا ئۇلارنىڭ سۆيۈملۈك ئوغلى، ئىككى دۇنيالىق پەرزەنتى زۇلپىقار ئىدى.

موللاخۇن ئاكا يېشى 70 تىن ئاشقان ئاپئاق ساقاللىرىنى رەتلىك تاراپ، ناھايىتى پاكىز كىيىنىپ يۈرۈيدىغان، ئوتتۇرا بويلىق، خىزىر سۈپەت ئادەم ئىدى. ئەسلىدە مۇشۇ مەھەللىمىزدىكى مەسچىتنىڭ مۇئەزرىنى ئىدى. موللاخۇنكام بىلەن ھاۋاخان ئانا ئىككىسى ھېچ بالا يۈزى كۆرمىگەن بولۇپ، ياشلىرى 50 تىن ئاشقاندا بىر ئوغۇلنى بېقىۋالغان ئىدى. ئۇ بولسىمۇ مەھەللىمىزدىكى ھازىرقى ياشلارنىڭ ئالدى زۇلپىقار ئىدى. مانا بۇ ئەمدىلا 20 گە كىرگەن باھادىر يىگىت، قارا كۆزلىرىنى، تاتارغان لەۋلىرىنى مەڭگۈلۈك يۈمۈپ ئالدىمىزدىكى تاۋۇتنىڭ ئىچىدە ياتاتتى. بۇ يىگىت تولۇقسىز ئوتتۇرىنى پۈتتۈرۈپلا ياشانغان بوۋاي-موماينى بېقىش ئۈچۈن، مۇزدوزلۇق

ھۆزىرىنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئۆگەنگەندىن كېيىن ئۆز ئالدىغا دۇكان ئېچىپ، تۇرمۇشنىڭ كاتاغلىق يوللىرىدا ھاياتلىق ھارۋىسىنى تارتىشقا باشلىغان كاسپىلاردىن ئىدى.

بۇ يىل 5- فېۋرال غۇلجا قىرغىنچىلىقىدا زۇلپىقارنىڭمۇ قولغا ئېلىنغان خەۋىرى مەھەللىمىزگە يېتىپ كەلگەندى. بۇ ۋەقە پۈتۈن مەھەللە ئاھالىسىنى شۇنداق ساراسىمىگە سېلىۋەتكەندى. مەھەللىمىزدە زۇلپىقاردىن باشقا يەنە ئونغا يېقىن بالا قولغا ئېلىنغان ئىدى. بۇ قورقۇنچلۇق خەۋەردىن كېيىن ياشىنىپ قالغان موللاخۇن ئاكىمۇ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى. ئارىدىن بىر ئاي ئۆتكەندە يەنى ئالدىنقى كۈنى زۇلپىقارغا ئۆلۈم جازاسى بېرىلگەنلىك ھۆكۈمى ئېلان قىلىنغانلىقى ۋە ئىككى كۈندىن كېيىن ھۆكۈمنى ئىجرا قىلىدىغانلىقىدىن ئىبارەت بۇ قاباھەتلىك خەۋەر يەنە مەھەللىمىزگە يېتىپ كەلدى.

مانا بۈگۈن سەھەردىلا ھاۋاخان ئانا ئوغلى بىلەن ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كۆرۈشۈۋېلىش ئۈچۈن بازارغا بارغان. چۈنكى بۈگۈن زۇلپىقار قاتارلىق ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان يىگىتلەرنى، شەھەرنىڭ چوڭ كوچىلىرىدا ئايلىنىدۇرۇپ، خەلققە «ئىبەرەت» ئالغۇزغاندىن كېيىن، ھۆكۈمنى ئىجرا قىلماقچى بولغان. ئەمما خەلق ھېچ ئىككىلەنمەي ئۆز قەھرىمانلىرىغا مەدھىيەلەر ئوقۇغان. ئۇلارغا قوللىرىنى كۆتۈرۈپ، يىغلاپ تۇرۇپ، دۇئالار قىلغان. يولنىڭ چېتىدىكى مىڭلىغان ئادەملەر دېڭىزى ئىچىدە، ھاۋاخان ئانىمۇ، ئەڭ ئاخىرقى قېتىم ئۆز يۈرەك پارىسىنىڭ دىدارىنى بىر كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن، ماغدۇرسىز بەدىنى، نۇرسىز كۆزلىرى بىلەن ئۆز ئوغلىنى بېسىپ ماڭغان ماشىنىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈشىنى ئاللاھتىن يۈزىمىڭ قېتىم تىلەپ، يولغا تەلپۈرۈپ قاراپ تۇرغان ئىدى. ئەپسۇس جاللاتنىڭ پىلىمۇتىدىن تاتاتلاپ ئېتىلغان ئوقتىن ئۆلگەن بىگۇناھ يول ياقىسىدىكى يۈزلىگەن ئىنسانلار قاتارىدا، ھاۋاخان ئانىنىڭ ماغدۇرسىز بەدىنىمۇ ساق قالمىغان ئىدى. بۇ پاجىئەلىك تراگېدىيەدىن خەۋەردار بولغان موللاخۇن ئاكىمۇ شۇ ھامان جان ئۆزگەن ئىدى.

دەل مانا مۇشۇ ئەڭ تراگېدىيەلىك مىنۇتلاردا، زۇلپىقار جازا مەيدانىغا كېتىپ باراتتى. ئۇ ئۆز خىيالىدا ئۆزىنى مىڭ مۇشەققەتتە بېقىپ قاتارغا قوشقان مېھرىبان ئانا- ئانىسىغا ئۆز يۈرەك سۆزلىرىنى ئىزھار قىلىۋاتاتتى. ئۇ باشلىرى ئىگىك ھالدا، ھارغىن بەدەنلىرىنى ئازراق مىدىرلىتىپ، ئازابقا تولغان دىلىدا، ۋىجدان قەلىمى بىلەن مۇنداق مەكتۇپ يېزىۋاتاتتى: «ئەي سۆيۈملۈك دادا! كىچىك ۋاقتىمدا تىزىڭدا ئولتۇرۇپ، ساقاللىرىڭنى ئويناپ تۇرۇپ، مېنىڭ ئىسمىمنى نېمىشقا زۇلپىقار قويدۇڭ دېگىنىمدە، سەن ماڭا مۇنداق جاۋاب بەرگەن ئىدىڭ. <ئوغلۇم ئوبدان قۇلاق سال! زۇلپىقار دېگەن بۇ مۇبارەك نام سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ھەزرىتى ئەلگە بەرگەن ئىككى ئۇچلۇق قىلچىنىڭ شانلىق ئىسمىدۇر. ھەزرىتى ئەلى بولسا يىگىتلەرنىڭ پىرىدۇر. زۇلپىقار ناملىق قىلچىنىڭ بىر ئۇچى ئىلىمگە، بىر ئۇچى ئادالەتكە سىمۋول قىلىنغان. بىز مۇسۇلمانلارنىڭ قىلچى ئىلىم

ۋە ئادالەتنى ئۆزىگە مۇقەددەس ۋەزىپە قىلغان. ئۆز زامانىسىدا مۇسۇلمانلار فەتىھى قىلغان يەرلەرگە ئىلىم بىلەن ئادالەتنى يايغان. شۇڭا مەن ئۆز ئوغلۇمنى بىلىملىك ۋە ئادالەتلىك بولسۇن ھەمدە ئادالەت ئۈچۈن كۈرەش قىلسۇن دەپ، ئىسمىمنى زۇلپىقار قويدۇم، دەپ جاۋاب بەرگەن ئىدىم. گەرچە مەن تۇرمۇشنىڭ قىيىنچىلىقى سەۋەبىدىن ئىلىملىك بولالمىساممۇ قىسقىغىنە بۇ ھاياتىمدا بىر ئىنساندەك ياشىدىم. ھەمدە ئاشۇ مۇقەددەس ئادالەت ئۈچۈن، ئەركىنلىك ئۈچۈن دوستلىرىم بىلەن بىرگە نامايىش قىلدىم. مانا شۇ تاپتا، پۈتۈن ئىنسانىيەتكە ئورتاق بولغان ئاشۇ ئەركىنلىك ئۈچۈن، ئۆز پىكىرلىرىمىزنى ئوتتۇرىغا قويۇشنىڭ ئۆزىمىز چوڭ جىنايەت دەپ قارالغان بۇ ئادالەتسىزلىكنىڭ قۇربانى بولۇپ تۇرماقچىمەن. مېنىڭ ئارزۇيۇم مۇنداق ئۆلۈش ئەمەس ئىدى. پەقەت ئاددى، ئەركىن بىر پۇقرا بولۇپ، سىلەرگە خاتىرجەم بىر تۇرمۇش ئاتا قىلىشىمغا ئىلھام بولدى. ئەكسى ھالدا ھازىر قوللىرىم ئارقىدىن چەمبەرچەس باغلانغان، باشلىرىم ئىگىلىگەن ھەتتا تىللىرىم قىلار بىلەن چىكىلگەن ھالدا خەلقى - ئالەم ئالدىدا سازايە قىلىنىۋاتىمەن. جېنىم ئانا! دادا! سىلەرنىڭ بۇنداق قايغۇرۇشۇڭلارغا جاۋابكارلىق مەندە ئەمەس. مۇشۇ ئادالەتسىز جەمئىيەتتە، ھاكىمىيەتتە، سىياسىي تەڭسىزلىكتە، تاجاۋۇزچىلىقتا. تەخمىنەن بىر سائەتتىن كېيىن ئىسمىم زۇلپىقارغا مۇناسىپ ھالدا، ئادالەت ئۈچۈن، ئەركىنلىك ئۈچۈن ئۆلمەن. بۇ مېنىڭ سىلەرگە دەۋاتقان ئەڭ ئاخىرقى سۆزلىرىم. ئەمما بۇ سۆزلەرنى تىلىم بىلەن ئەمەس، دىلىمدىن دەۋاتىمەن. چۈنكى تىلىم زالىملارنىڭ قىلى بىلەن باغلانغانلىقى ئۈچۈن، ئاشۇ تىلىمنى ئۇلۇغ ئاللاھ تەرىپىدىن پەقەت ۋە پەقەتلا ئۆزۈمگىلا خاس قىلغان كىچىككىنە ئېغىز بوشلۇقىدىمۇ ئەركىن ھەرىكەت قىلدۇرۇشقا ئىمكانسىز مەن. ئەمما، ھەسرەتلىرىم بىغۇبار قەلبىمدە، مىللەتكە جۈملىدىن سىلەرگە بولغان سۆيگۈمنىڭ مەڭگۈلۈك ماكانى مۇقەددەس روھىمدا!

ئەي! دادىلارنىڭ دادىسى، ئانىلارنىڭ ئانىسى بولغان ئاتا - ئانىم مېنىڭ قېتىم، ئون مېنىڭ قېتىملاپ سىلەرگە، سىلەرنىڭ ئاتا - ئانىلىق يۈرىكىڭلارغا سىغىنىپ بىر ئۆمۈر مەڭگۈلۈك قەرزدار ئوغلۇڭلار بولۇپ قالمىمەن. سىلەرنىڭ ئۈمىد كۆزلىرىڭلارنى ياشلاپ، ئاشۇ نۇرسىز كۆزلىرىڭلاردىن مەندىن كۈتكەن ئارزۇلىرىڭلارنى يۇلۇپ ئالغانلىقىم ئۈچۈن مېنى كەچۈرۈڭلار. مەن ئۆزۈمنى ئۆزۈمدىن ئۇلۇغ نەرسىگە بېغىشلىغانلىقىم ئۈچۈن ھېچ پۇشايمان قىلمايمەن. ئەلۋىدا دادا! ئەلۋىدا ئانا! ئەلۋىدا ۋەتىنىم!، ئەلۋىدا مەھەللىم! ئەلۋىدا دوستلىرىم!» .

زۇلپىقارنىڭ ئاشۇ دىلغۇبار كۆڭلىدىكى خىياللىرىدىن كېيىن، جازا مەيدانىدا ھۆكۈم ئىجرا قىلىنىپ، جەستىنى مەھەللىدىكىلەرگە ئىبرەت بولسۇن دېگەندەك قىلىپ مەسچىتكە ئەكىلىپ بەرگەن ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە ساقچى تەرەپ چوڭ بىر ۋەقەنىڭ تۇغۇلۇشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، دەرھال مېيىتنى دەپنە قىلىشقا بۇيرۇق بېرىپ، يىراقتىن نازارەت قىلىپ تۇرۇشاتتى. مانا جامائەتنىڭ ئالدىدىكى

ئاۋۇتلاردا ئاشۇ ئۈچ بىگۇناھ بىر ئائىلە مەزلۇملارنىڭ مۇبارەك جەسەتلىرى بار ئىدى. ئىمامنىڭ رەڭگى - روھى ناھايىتى سۇلغۇن بولۇپ، ئىچىگە يوشۇرۇن بىر ۋەھىمە چۈشۈپ بىئارامچىلىق ئىچىدە باشتا موللاخۇنىكام بىلەن ھاۋاخان ئانىنىڭ مېيىت نامىزىنى چۈشۈردى ۋە جامائەتتىن ھالاللىق ئالدى. ئاخىرىدا زۇلپىقارنىڭ تاۋۋىتى تەرەپكېرەك سۈرۈلۈپ نامىزىنى چۈشۈردى ۋە ئەلەمگە تولغان ئاۋازىنى تىترىتىپ تۇرۇپ جامائەتتىن «ھەققىڭلارغا رازى بولدۇڭلارمۇ؟!» دەپ ئارقا - ئارقىدىن ئىككى قېتىم سورىدى. بارلىق جامائەتنىڭ «رازى بولدۇق! رازى!» دېگەن ئاۋازلىرى مەسچىت تاملىرى ئۈستىدە سوغۇقتىن تۈگۈلۈپ تۇرغان مۈشۈكلەرنىمۇ ئۆركۈتۈپ قاچۇرۇۋەتتى. ھەتتا ئۇزۇن قىشنىڭ قەھرىتان سوغۇقلىرىدا، دەھشەتلىك قار - شىۋىرغانلىرىدا شاخلىرى ئېگىلىپ چارچىغان، ئۇيقۇغا پاتقان ئاق تېرەكلەرنىمۇ چۆچۈپ ئويغىتىپ ئۈستىدىكى قار - مۇزلارنى توزۇتۇپ، شاخلىرىدىكى قاغىلارنى ئۇچۇرۇۋەتتى. يىراقلاردا كۆرۈنۈپ تۇرغان ئابىرال تاغلىرىدا ئۆزلىكىدىن سۇس ئۇچقۇنلار يېنىپ ئۆچكەندەك بولدى. ئىمام ئۈچىنچى قېتىم «ھەققىڭلارغا رازىمۇ؟» دەپ سورىشىغا، قانداقتۇر ئارقا سەپتىن «ياق رازى ئەمەس» دېگەن ئاۋاز چىقتى. بۇ ئاۋاز كۆپچىلىكنىڭ قۇلقىدىن كىرىپ ئۇدۇل مېڭىسىگە بېرىپ پارتلىدى. بۇ دەھشەتلىك پارتلاشنىڭ ساداسى ئۇلارنىڭ غەزەپ بىلەن ئارقىغا قارىغان كۆز چاناقلىرىدا ئۆز ئەكسىنى تاپقان ئىدى. مەسچىتنىڭ ھويلىسى توساتتىن چىققان بىر بوراننىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغاندەك ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتتى. بۇ ئاۋازدىن گاڭگىراپ قالغان ئىمام بىر ۋەقەنىڭ يۈز بېرىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن دەرھال ھەرىكەتكە ئۆتتى. چۈنكى بۇ تەكەببۇرلۇق ۋە مۇغەمبەرلىككە تولغان ئاۋاز ئىمامغا يات ئەمەس ئىدى. ئۇ مەھەللىمىزنىڭ گۇرۇپپا باشلىقى، ئاساسىي قاتلامنىڭ مەھەللىدىكى پايلاقچىسى ھېكىماخۇننىڭ ئۆزىنىڭ ۋىجىكىنى ئۇجۇدغا ئۇبدانلا ماسلىشىپ قالغان ئاۋازى ئىدى.

ئىمام قۇرۇپ قالغان يوپۇرماقتەك تىترەۋاتقان يۈرىكىنى تىڭشاپ تۇرۇپ، ئۆزىنى بىر ئاز بېسىۋېلىشقا تىرىشتى - دە، ئاندىن: «ھېكىماخۇن جامائەتنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ، ئۆز مۇددىئالىرىنى بايان قىلسىلا. مېيىتلەرنى يەرلىكىگە قويۇشتىن ئاۋۋال ھەممە ئىشنىڭ جامائەت ئالدىدا ئېنىق بولۇپ كېتىشى ھەممىمىز ئۈچۈن ياخشى» دەپ، بىر چەتتىن غودۇڭشىۋاتقان جامائەتنى بېسىشقا تىرىشتى. دەل مۇشۇ چاغدا ھېكىماخۇن جامائەتنىڭ ئالدىغا چىقىپ قويۇن يانچۇقىدىن بىر ۋاراق ھۆججەتنى چىقىرىپ، مۇغەمبەرلىك بىلەن جامائەتنىڭ تېخىمۇ غەزىپىنى قوزغايدىغان ھەرىكەتلەرنى قىلىپ تۇرۇپ ئىمامغا تەڭلىدى ۋە «بۇ زۇلپىقارغا ئۆلۈم جازاسىنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن ئېتىلغان ئۈچ پاي ئوقنىڭ ھەققى ئۈچۈن كېسىلگەن ھۆججەت. جەمئىي 60 يۈەن. بۇ پۇلنى ئەكىلىش ۋەزىپىسىنى ئاساسى قاتلام رەھبىرى ماڭا بەردى. شۇڭا مېنىڭ دەرھاللا كېلىشىم. چۈنكى بۇ پۇلنى تۆلەيدىغانلارنىڭ ھەممىسى» دەپ ئارقىدا تۇرغان ئۈچ تاۋۇتقا بۇرۇلۇپ قاراپ قويدى ۋە قانداقتۇر ئىچىدە بىر قورقۇنۇچ

پەيدا بولدى. تىترىگەن قەدەملىرى بىلەن بىر چەتكە ئۆتۈپ، جامائەتنىڭ غەزەپ بىلەن تىكىلگەن كۆزلىرىدىن كۆزنى قاچۇرۇپ، ئوۋچىدىن قېچىپ ئوگۇسغا كىرىشكە ئۈلگۈرگەن تۈلكىدەك شۈمبىيىپ تۇردى. بۇ ئۈچ پاي ئوق يالغۇز بىر جانغا زامان بولماي، بەلكى ئۈچ جانغا تەڭ تەككەنلىكى ھېكمىخۇنغىمۇ بەش قولدەك ئايان ئىدى.

ئىمام تېرىلىرى ئۈستىخنىغا چاپلىشىپ كەتكەن قوللىرى بىلەن تالۇننى ئېلىپ، بىر كۆز ئاتقاندىن كېيىن دەرھال ئەقلىنى تاپقاندا يانچۇغىغا قولىنى سېلىپ قاتلاقلق پۇللار ئارىسىدىن 60 يۈەننى ئايرىپ ھېكمىخۇنغا بەرگەندىن كېيىن، جامائەتكە يۈزلىنىپ: «كۆپچىلىك ئۆزىمىزنى بېسىۋالايلى. ئالدىمىزدا ئۈچ مېيىت تۇرۇپتۇ. ھەممىمىز ناماز ئۈستىدە. بۇ پەقەت ھۆكۈمىمىزنىڭ ئىشلارنى قانۇنى رەسمىيەتلەرگە ئۇيغۇن ھالدا بېجىرىشنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن قىلىدىغان رەسمىيەتلىرى ئىكەن. مەن جامائەتنىڭ توپلىغان پۇلىدىن تۆلۈۋەتتىم. چوڭ ئىش يوق. قېنى مېيىتلەرنى تۇرغۇزماي دەرھال نامىزنى چۈشۈرۈپ يەرلىگىدە قويۇۋېتەيلى» دەپ، ئارقىدىنلا «زۇلىپقار ئوغللىمىزدىكى ھەقىقىتلارغا رازىمۇ؟» دەپ، ئۈچىنچى قېتىملىق ھالاللىشىشنى ئۆزىنى پەرۋاسىز كۆرسىتىپ تۇرۇپ سورىغان بولسىمۇ، ئەمما بۇ سوئالنىڭ ئوخشاش نازۇك قەلبتىن چىقىۋاتقان بىر ئەلەملىك مۇڭ ئىكەنلىكى ئىمامنىڭ ئاۋازىدىن بىلىنىپ تۇراتتى. كۆپچىلىكنىڭ ھەممىسى بىردەك «رازى بولسۇن! رازى! رازى!» دېگەن سادالىرىنىڭ قاراڭغۇ بۇلۇڭلاردىن، مەسچىت مۇنارلىرىدىن، كۆلەڭگىلەردىن ئەكس ساداسى كېلىپ، مەسچىت ھويلىسى تىترەپ كەتتى. بۇ ياتىرىغان سادا يازىلانغان كۆڭۈللەردىن چىقىۋاتقان بىر ئىنتىقامنىڭ مۇڭ زارى ئىدى. مانا بۇ ماتەم ئاۋازىغا تەبىئەتنىڭ ئورۇنلىغان ماتەم مېلودىيەلىرى قوشۇلۇپ ئەرشىدىن ئاپپاق قار لەپىلدەپ يېغىشقا باشلىدى.

مىڭلىغان جامائەت ئۈچ تاۋۇتنى غوللىرىغا ئېلىپ تۇپراق بېشىغا قاراپ يول ئالدى. مەھەللىدىن بارغانسېرى ئۇزاقلىشىپ كېتىۋاتقان ئۈچ تاۋۇت، ئاپپاق قارلار ئىچىدە جامائەتنىڭ بېشى ئۈستىدە خۇددى دەھشەتلىك بىر دولقۇندا ئاپپاق يەلكەن ئېچىپ كېتىۋاتقان كېمىدەك كۆزۈمگە كۆرۈنىدى. مەن دەرھال ھۇشۇمنى يىغىپ، كۆزۈمدىن ئاققان ئىزىراپ ياشلىرىدا ئېرىگەن سۇلغۇن يۈزۈمدىكى قار ئۇچقۇنلىرىنى سۈرتۈۋېتىپ، مۇقەددەس بىر ۋەزىپىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن ئادەم دېڭىزى ئىچىدىكى ئۈچ تاۋۇتنىڭ ئارقىسىدىن چاپنىم.

مەسئۇل مۇھەررىرى: مۇھەممەد يۈسۈپ

دۇئايى مۇخەممەس

مۇھەممەدئىمىن تارىم

ئىلاھا باشلىدىڭ ھەقكە، ساڭا ھەمدۇ سانايىم بار،
 رەسۇلىڭ ھەق - مۇھەممەدگە دۇرۇت ھەمدە سالامم بار،
 سېنىڭدىن باشقا يوق ھادى، دىلىمدا چىن قارارىم بار،
 ھەمىشە توغرىغا باشلا، قۇلۇڭمەن ئېھتىياجىم بار،
 سېنىڭدىن بولمىسا ئىلھام مېنىڭ قانداق ئامالىم بار؟.

ئىلاھا بىر غېرىبىدۇرمەن، سېنىڭدىن باشقا يارىم يوق،
 ئەگەردە بولمىسا مېھرىڭ، يۈرەك توختايدۇ جانىم يوق،
 سېنىڭ ئىشقىڭدا مەجنۇنمەن، پەرى گەر بولسا رايىم يوق،
 سېنىڭدىن ئۆزگە يار تۇتسام جاپادىن باشقا ھالىم يوق،
 كۆڭۈلنى خۇش - ئازام قىلغان سېنىڭدەك دىلخۇمارىم بار.

ئىلاھا قۇدرىتىڭ چەكسىز، دىلى كورلار پەرىق ئەتمەس،
 ئىرادە بولمىسا سەندىن زەھەر يېسەم زەرەر يەتمەس،
 شەمەردەك ساز قىلىچلارمۇ ئىرادەڭسىز پەقەت كەسمەس،
 شىپالىق بولمىسا سەندىن داۋا بىلەن كېسەل كەتمەس،
 سېنىڭ كۈچ - قۇدرىتىڭ بىرلە تېنىمدە جان - مادارىم بار.

ئىلاھا بەرگىنىڭ نېمەت ئەگەر قەدرىن بىلىپ يەتسەم،
 ئۇنىڭدۇر سەرخىلى ئىمان قىيامەتكە ئېلىپ كەتسەم،
 ھاياتنىڭ قىممىتى بولماس ئەگەر ھەقتىن ئېزىپ كەتسەم،
 پۈتۈن دۇنيا مېنىڭ بولسا نىشانىمدىن قېيىپ كەتسەم،
 ئىلاھا ھەقتە سابىت قىل، داۋاملىق شۇ تىلەگىم بار.

ئىلاھا بەرگىنىڭ بايلىق، ۋۇجۇدۇمدا تىنىق بولسا،
 نېمە ھەقتۇر، نېمە باتىل؟ دىلىمدا شۇ ئېنىق بولسا،
 مۇھەببەت - نەپرىتىم روشەن، رېڭى دائىم قېنىق بولسا،
 ئۇنىڭدىن چەكلىنىپ قالسام قىزىل رەڭلىك سىزىق بولسا،
 ساڭا مىڭلاپ شۈكۈر قىلسام، يەنە مىڭلارچە قەرزىم بار.

ئىلاھا ھېكمىتىڭ كۆپتۇر، ئەقىدەسىز كىشى سەزمەس،
 نىچۈن زالىمنى بار قىلدىڭ، سەۋەپ نەدۇر؟ بىلىپ كەتمەس،
 «زىمىستان كۆرمىگەن بۇلبۇل باھارنىڭ قەدرىنى بىلمەس»،
 «جانىدىن كەچمىگەن ئاشىق جانانغا ھېچقاچان يەتمەس»،
 ئەگەر جاننى پىدا قىلسام، باھارىم ھەم جانانىم بار.

ئىلاھا بىر قۇلۇڭدۇرمەن يارالدىم خاس ئىبادەتكە،
 ماڭا ئىخلاسىنى يار ئەيلە، سېلىپ قويما مالاھەتكە،
 كەچۈرگىن ھەر گۇناھىمنى، قويۇپ قويما قىيامەتكە،
 ئىجابەت قىل دۇئايمىنى، ئېرىشتۈرگىن سائادەتكە،
 ئىلاھا قىلمىساڭ رەھمەت، مېنىڭ نالە - پىغانىم بار.

ئىلاھا بىر ۋەتەنسىزمەن، ماڭا ئالەمنى تار قىلما،
ساڭا مۇھتاج قەلەندەرمەن، مېنى ئىنسانغا زار قىلما،
رۇكۇ، سەجدەڭگە رام قىلغىن، لېكىن تاغۇتقا خار قىلما،
يېقىن كەلتۈرمە قۇللۇقنى، ماڭا ھەرگىزمۇ يار قىلما،
ساڭا خاس قۇل بولۇپ ئۆتسەم كۆڭۈل خۇرسەن، ئارامىم بار.

ۋەتەندىن ئايرىلىپ قالدىم، ئېچىلغان گۈل - باھارىم يوق،
تۇغۇلغان شۇ ئەزىز يۇرتۇم گۇيا جەننەت ماكانىم يوق،
كېزىپ ھەر يەرنى سەرسانىمەن، ۋۇجۇدۇمدا ماجالىم يوق،
ياقا يۇرتتا ئۆلۈپ كەتسەم مېنى يوقلار جانانىم يوق،
ۋەتەنسىز قىلما يا رەببىي! سېنىڭدىن ئىلتىجايىم بار.

ئىلاھا كۆپ ئازاپ چەكتىم، ئاھۇ - زارىم ئېشىپ كەتتى،
پۈتۈن دۇنيا بىلىپ ھالىم، بولۇپ ھەيران قېتىپ كەتتى،
بەزەنلىرى ئىچ ئاغرىتىپ كۆز ياشلىرى ئېقىپ كەتتى،
بىراق تۇغقان، قېرىنداشلار بىراق مەندىن قېچىپ كەتتى،
بويۇن قىستۇرما ئىنسانغا، پەقەت سەن غەمگۈزارىم بار.

ئىلاھا بىر گۇناھىم بار ئەسىرلەردۇر داۋام قىلغان،
زىيالى ھەمدە ئالىملار، بىلىمسىز ئەل - ئاۋام قىلغان،
بالاملارمۇ ئەمەس خالى، دادام بەلكىم بوۋام قىلغان،
ئۇنىڭدىن ئايرىلالمايمەن كېچە - كۈندۈز ئۇۋام قىلغان،
كەچۈرگىن شۇ گۇناھىمنى كەيپىدۇر ئۇ خۇمارىم بار.

ئەجەپ ئەسكى خۇيۇم باركى، كىشىدىن ھېچ تېپىلمايدۇ،
 ھەسەتخورلۇق ھۆكۈم سۈرگەچ، پەقەت كۆڭلۈم ئېچىلمايدۇ،
 ئەگەر بىر كىم مېدا ئالسا، قىزىل گۈللەر چىچىلمايدۇ،
 سەۋەب شۇكى: كۆڭۈللەرنىڭ بېغى مەھكەم قېتىلمايدۇ،
 ئىلاھا قىلمىساڭ نۇرلۇق، دىلىمدا بىر غۇبارىم بار.

ئىلاھا چورت يۇلۇپ تاشلا ھەسەت ھەمدە ئاداۋەتنى،
 ئىچىگە كىرسە ھەركىمنىڭ ئارام بەرمەس كاساپەتنى،
 زامانلاردۇر داۋام قىلغان، قېتىپ كەتكەن قاساۋەتنى،
 ئەگەر چاپلاشسا مىللەتكە، چاقىرغاي ئۇ زالالەتنى،
 ئىلاھا يۇلمىساڭ بۇ دەم، داۋام مەھكۇم بولارىم بار.

ئىلاھا بىلىمدىم ئەسلا نىزالارغا پېتىپ قالدىم،

ئەسىرلەردۇر تالاشتىمۇ، نېمە پايدا تېپىپ قالدىم؟
 قۇرۇق ئابىرۇيغا مەپتۇن بوپ نىشانىمدىن ئېزىپ قالدىم،
 بىراۋلار ئۇچسا ئاسماندا، ئېشەككە مەن مىنىپ قالدىم،
 قۇتۇلدۇرساڭ نىزالاردىن، نىجاتلىقتىن ئۈمىدىم بار.

ئىلاھا نە زامان بولدى ئۆزۈم قىلغاننى سەزمەيمەن،
 ھۆپۈپنى يۇڭدىماي يەيمەن، ھەسەلدىن قىلنى ئىزدەيمەن،
 خاتا قايسى، دۇرۇس قايسى؟ تەپەككۈر ئىلە كەزمەيمەن،
 ھامان غالىپ مېنىڭ نەپسىم خاتا قىلساممۇ تەزمەيمەن،
 ماڭا ئىخلاسىنى جا ئەيلە، ئەقىللەردىن گۇمانىم بار.

جاھاننى ئىزدىدىم، كەزدىم، ھەقىقەت كۆرمىدىم ئەسلا،
«ھەقىقەت ئۇ نېمە دۇر؟» دەپ شەيخىدىن سورىدىم پەسلا،
«ھەقىقەت ئۇ - «مېنىڭ راس» دەپ جاۋاب بەردى ئۇرۇپ «قاس» لا،
ھەقىقەت - ئەسلى ئىنساپكەن، جاۋاب تاپتىم ئۆزۈم تەسلا،
ئىلاھا قىلما ئىنساپسىز، ساڭا ھەردەم دۇئايم بار.

ئىلاھا مەغپىرەت قىلغىن، گۇناھكار مىللىتىم باردۇر،
جاھالەتتىن يۇقۇملانغان بەزىبىر ئىللىتىم باردۇر،
كىمكى چىقسا گەر تۆرگە، ئاڭا بىر تۆھمىتىم باردۇر،
تۈگمەس جېدىلىم بولغاچ، داۋامەت زىللىتىم باردۇر،
مېنى مەھكۇم قىلىپ قويغان ئەنە شۇنداق گۇناھىم بار.

شكايەت ئەيلىسەم يا رەب! زۇلۇم چەكتىن ئېشىپ كەتتى،
بىراق خەلقىم كۈرەش قىلماي جېدەللەرگە پېتىپ كەتتى،
ئەقىللىق مۆھتەرەملەرمۇ مۇھىم پەيتتە ئېزىپ كەتتى،
بىلىمدىم قايسىدۇر توغرا؟ بېشىمۇ بەك قېتىپ كەتتى،
قۇتۇلدۇرغىن جېدەللەردىن، تەخىرسىز ئىنتىقامم بار.

ئىلاھا بىر مۇساپىرمەن دۇئايمىنى ئىجابەت قىل،
ماڭا قورغان بولۇپ كەلگەن ئەقدەمنى سالامەت قىل،
ئىچىمدە بىر كاساپەت بار چىقىپ كەتسۇن ئىجازەت قىل،
يوقاتقىن ئۆچ - ئاداۋەتنى، مۇھەببەتنى داۋامەت قىل،
مۇھەببەت بولسا گەر دىلدا، ھەمىشە گۈل - باھارىم بار.

غەزەللەر

ئالىمجان مەنقاسىم (ناقسى)

1

بۇلبۇلى ئالتۇن قەپەستە، قاغا باستى باغنى يار،
چەيلىدى گۈلگۈن چىمەننى بولدى مەزلۇم شۇنچە خار.
قىلدى سۈرگۈن تاھىرىنى، مەجنۇنى بولدى خاراپ،
ياشقا تولدى زۆھرە كۆزى، لەيلىسى يىدى ئازار.
بۇ ھىجر بۇ قەھرى دەۋران تۈگمەس ئاپەت كەبى،
جۇلغىدى ۋەھشەتكە تەننى دىللار نۇرغا ئىنتىزار.
ئات جۇۋازدا قامچا يەر، كالىسى پەيتۇنغا ھەل،
ئېشىكى نايناق چىمەندە ئۇسسۇلى ساماغا زار.
قايسى يولۋاس، قايسى تۈلكە، قايسى مايمۇن، قايسى شىر،
بىلىمكىم تەس بولدى بۇ دەم، بوينۇمغا «قىل» دىن سالىدى دار.
كىمى كېسەل، كىمى ھەكىم، كىمى ئالىم، كىم نادان؟
مەجھۇلى دۇنيادىمەن مەنمۇ بەلكىم بىر بىمار.
نىم بولۇر بۇ ھالىمىز ھەر يەردە يېغا، قايغۇ - غەم،
ياشلىرىمىز سەل بولۇپ، كىرىپكە قوندى جۈتى قار.

2

نە مۇراد بەختىڭگە گۈل بەخشەندە بولسام بىر ئۆمۈر،
بۇ كۆڭۈل بەھرىدە مەن شىكەستە بولسام بىر ئۆمۈر.
جەزىبىكار رەيھان بولۇپ خەلقىمگە چېچىپ خۇشپۇراق،
ۋەسلى گۈلزار ئىشقى بىرلە جىنەستە بولسام بىر ئۆمۈر.
بۇ ئەمەسمۇ ئەسلى دىلغا زاھەت ھەم خۇشئۇد چېمەر،
ئاشنا ئەلگە ۋەتەنگە ئۈلپەتتە بولسام بىر ئۆمۈر.

ھەقىقىي گەر يازماي ھاياتتا، ئۆتسە كۈنلەر مەنسىز،
ئىچى بوش قەلەم مىسالى شەرمەندە بولسام بىر ئۆمۈر.
ھېچ بىلىنمەس بۇ زاماننىڭ تىكىنى كىم- يۇ گۈلى كىم؟
مەن گۇيا بۇلبۇلى خار دەك چۈپرەندە بولسام بىر ئۆمۈر.
كۆز نۇرۇم چاقناپ تامان، تاڭلا ئېچىلسا لاللىلەر،
مەيلىدى ئۇلار ئىگىزدە، مەن پەستە قالسام بىر ئۆمۈر.
نە كېرەك بىچارە ناقىس، سەن ئۆزۈڭنى ئۇنۇت كەت،
بۇ خىيال لەرزىدە جىمجىت خەستە بولسام بىر ئۆمۈر.

3

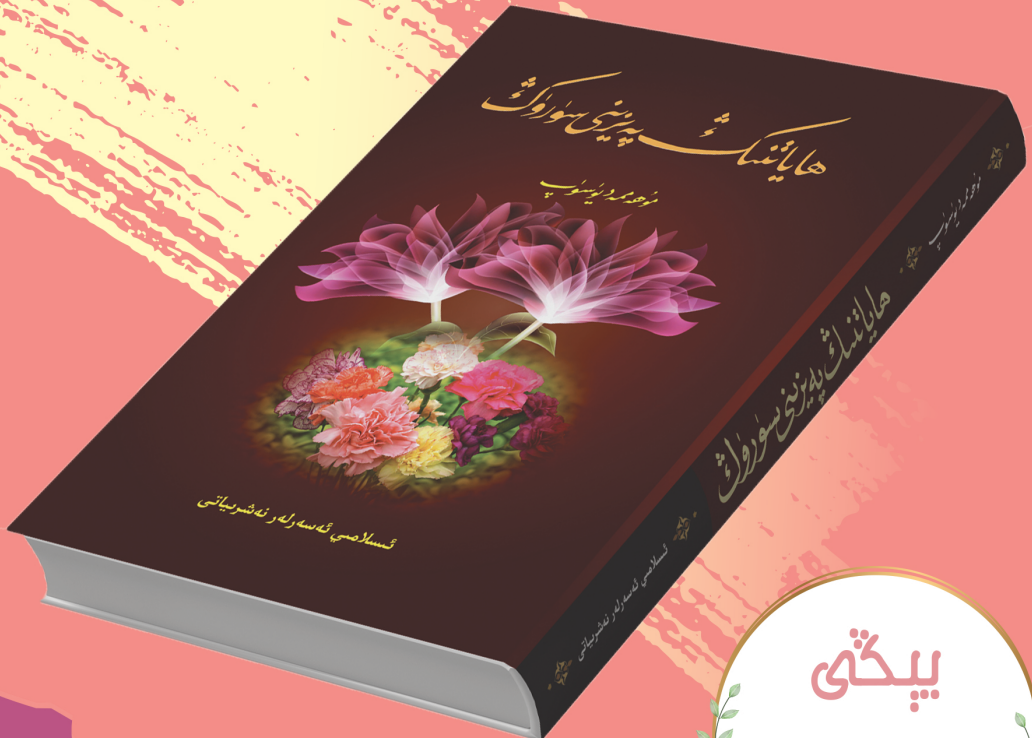
سېنىڭ زاتى زۇلفۇڭنى قىيىپ قانداق سۆيەلەيمەن،
سېنىڭسىز بۇ زىمىستاندا چىداپ قانداق ئۆتەلەيمەن.
ھىجر لەفزىدە باغرىم داغ، قېنىمدا بىناۋا بۇلبۇل،
تىكەندىن مىسلى گۈل ھىدلاپ كېچە قانداق كۈتەلەيمەن.
مەگەر قەلبىمگە مەن ئاسىي، كۆزۈمگە ياشلىرىم بەدبەخ،
سېنى ئۇنتۇپ چىمەنزاردا يەنە قانداق كۈلەلەيمەن.
نەھان ئوخچۇپ تىلەكلەرىم، مەڭزىمدىن ئېقىپ غۇنچە،
كۆمۈلسەم نارۇ كالپۇققا، جىم قانداق ياتالايمەن.
مېنى كۆم تەندىكى تەنھا، قەبرىسىز غېرىب دىلغا،
يېشىمدا ئۇندۇرۇپ گۈللەر، بۇلبۇلنى باقالايمەن.
بۇ زۇلمەت قارا تۈندە ياندۇرۇپ كۆزۈمدە ئوت،
بولۇپ سۇمۇرغۇ دىلىڭ ئىچرە، مەن مەڭ رەت ئۆلەلەيمەن.

4

تىلىم كىكەچ ئۆزۈم غەمكىن ھايات شۇنداق ئۆتەرەمۇ جان،
سېنىڭ لۇتقىڭ ئۈچۈن ھەر كۈن دىلىم ئازار يۇتارەمۇ جان.
يۈرەك يىغلار ئۈمىد ئۇنلەر، كەچمىشلەر قالار توڭلاپ،
گۇيا قاتقان غېرىب مۇزدەك ماڭا قاراپ تۇرارەمۇ جان.
قولۇم كۆكتە قۇشۇم چۈشتە، ماڭا سۇنار كۆڭۈل گۈلنى،
مېنى خۇشال ياشاتماققا رەزىل گۈلنى ئۈزەرەمۇ جان.
سۆيۈپ مەھزۇن ھاياتىمنى، تۈن جىمجىت ياتىمەن تەندە،
لېكىن زالىم كۆزۈك بىرلە، قارا قەلبىڭ كۆيەرەمۇ جان.
ئىمىش بۇلبۇل ساڭا مەقبۇل، خەندانى كۆڭۈل رەزىگىڭ،
قويۇپ بەرسەم ۋاپا لەفزىم سېنى پايخان قىلارەمۇ جان.
دىلىم دىلدۇر، تىلىم تىلدۇر، جېنىم جاندىر، سۆزۈم سۆزدۇر،
خىيال خاندۇر، ئۈمىد تاجدۇر، يۇلتۇزلار يانارەمۇ جان.
كېرەكى يوق جانان لېۋى، يا رۇخسار گۈزەل پەرى،
كېرەك شەمشەرنى جا قىلساڭ، خار ناقىس ئۆلەرەمۇ جان.

نامازلىرىمىزدا ئوخشاش خاتالىقلارنى بىر ئۆمۈر تەكرارلىماسلىق،
توغرىسىنى ئۆگىنىش ئۈچۈن نامازدىن ساۋات ناملىق بۇ
كىتابنى چوڭ - كىچىك ھەمەلەيىيەننىڭ ئوقۇپ چىقىشىنى
تەۋسىيە قىلىمىز

ئۇستاز مۇھەممەد يۈسۈپ قارباھجىنىڭ «ھاياتنىڭ پەيىزى سۈرۈك» ناملىق ئەسىرى نەشردىن چىقتى. ھاياتنى مەنىگە ئىگە قىلىشنىڭ سىرلىرى بىلەن تونۇشۇشنى خالىسىڭىز، بۇ ئەسەر ئىستانبۇلدىكى ئۇيغۇر كىتابخانىلىرىدا سىزنى كۈتمەكتە...